

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Torsdag den 13. oktober 2005 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 531/05 Beredskab Storkøbenhavns afvikling
- 533/05 Folke Bernadottes Allé - Ombygning til 4 sporet vej med cykelstier
- 534/05 Cykelparkering, Flintholm Station
- 535/05 Adgang til Kløvermarken
- 550/05 Optagelse af internt lån til delvis finansiering af udgifter til it-investeringer
- 551/05 Forslag om geografimodel
- 552/05 Cykelbaner langs Backersvej
- 529/05 Forslag til tillæg nr.1 til lokalplan nr. 378 "Irlandsvej" med tilhørende kommuneplantillæg
- 548/05 Trafiksanering og opholdsplads, Borups Plads
- 549/05 Ombygning af Dronning Ingrid's Hjem til 96 almene ældreboliger med tilhørende servicearealer
- 545/05 Lokaludvalg
- 526/05 Brugerdemokrati og selvforvaltning
- 546/05 Godkendelse af statusrapport 2004
- 562/05 Udmøntning af midler fra overførselspuljer i budget 2005
- 485/05 Ændring af Københavns Kommunes styrelsesvedtægt som følge af kommunalreformen og ny struktur i Københavns Kommune
- 527/05 Personalepolitisk regnskab 2005 for Københavns Kommune
- 544/05 Indstilling om politik for aktivt ejerskab herunder høringssvar fra forvaltningerne
- 547/05 Endelig vedtagelse af tillæg til kommuneplan 2001 vedrørende omlægning af tung trafik på Ring II
- 536/05 Særlig pulje til lokalstøtte til private musikøvelokaler
- 525/05 Plan for sprogstimuleringsindsatsen i Københavns Kommune
- 563/05 Børneplanen, kapitalbevilling til 5. del af etape 2 - Traditionelle pladser og fleksible pladser
- 553/05 Udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste
- 516/05 Medlemsforslag om obligatorisk inddragelse af børn og unge samt personalet i tilfredshedsundersøgelser, der indgår i mål- og resultatstyringen
- 513/05 Medlemsforslag om, at det umiddelbart er i strid med kommunens personalepolitik - og anseelse - at ansætte personer, der er dømt for bankrøveri og mistænkt for politidrab
- 462/05 Medlemsforslag om genåbning af Italiensvej for biler ved Metroen
- 564/05 Medlemsforslag om at give de ansattes fagforeninger og organisationer adgang til KK-net.
- 537/05 Medlemsforslag om Københavnerbegivenheder
- 555/05 Medlemsforslag om nyt rekreativt område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

- 556/05 Medlemsforslag om taxaers tilladelse til at passere busslusen på Holmen
 - 557/05 Medlemsforslag vedrørende ligestilling
 - 558/05 Medlemsforslag om undersøgelse af udbredelse af religiøs fundamentalisme på Københavns Kommunes uddannelsesinstitutioner
 - 559/05 Medlemsforslag om indførelse af en sivegadeordning
 - 560/05 Medlemsforslag om udarbejdelse af kommuneplantillæg og lokalplan for Tivoliområdet
 - 561/05 Medlemsforslag om forlystelsen "starflyer" Tivoli
 - 566/05 Medlemsforslag om at Københavns Kommune udvikler en sammenhængende tryghedspolitik
 - 554/05 Røkeri i udvalg
 - 565/05 Røkeri i udvalg
 - 587/05 Røkeri i udvalg
 - 528/05 Anvendelse af mindreforbrug
 - 530/05 Opgivelse
 - 532/05 Anlægsbevilling
-

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg har modtaget afbud fra Jens Johansen, Hellen Hedemann, Michael Rosenmark, Helle Sjelle, Winnie Larsen-Jensen og Finn Rudaizky.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 40 sager, hvoraf de 3 sager skal behandles for lukkede døre. Så vil jeg foreslå, at punkt 33 og 34 behandles under ét med en »væltet tuborg«.

Der er desuden modtaget en sag til behandling uden for dagsordenen om røkeri i udvalg. Den ligger omdelt på pladserne. Jeg vil foreslå, at vi behandler den sag, lige inden dørene lukkes.

Er der bemærkninger til denne dagsorden? (*Ophold*). Det er der ikke tilfældet; så er den godkendt.

1) BR 531/05. Beredskab Storkøbenhavns afvikling

Indstilling om, at de afledte driftsudgifter i forbindelse med afviklingen af Beredskab Storkøbenhavn i perioden 2005 og frem finansieres indenfor Bygge- og Teknikudvalgets budgetramme som fastsat af Borgerrepræsentationen, samt at det forventede driftsoverskud i forbindelse med afviklingen af Beredskab Storkøbenhavn tilsvarende tilfalder Bygge- og Teknikudvalget.

Det skal bemærkes, at det indgår i budgetforliget for 2006, at de afledte udgifter i 2005 og frem i forbindelse med afviklingen af Beredskab Storkøbenhavn finansieres indenfor Bygge- og Teknikudvalgets ramme. Der henvises til vedlagte notat.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

2) BR 533/05. Folke Bernadottes Allé - Ombygning til 4-sporet vej med cykelstier

Indstilling om, at Folke Bernadottes Allé og krydset Oslo Plads/Folke Bernadottes Allé ombygges som beskrevet i denne indstilling, at der erhverves/eksproprieres de nødvendige arealer til vejudvidelsen på nordsiden af Folke Bernadottes Allé, at bygningerne på Folke Bernadottes Allé 27-35, kaldet "Onkel Toms Hytte", eksproprieres og nedrives, at hastighedsgrænsen ændres fra 60 til 50 km/t på Kalkbrænderihavnsvej umiddelbart før Indiakaj, at skiltningen af Ring 2 ændres ved projektets afslutning fra Strandboulevarden/ Østbanegade til Kalkbrænderihavnsvej/Folke Bernadottes Allé, at der gives en anlægsbevilling på 24,0 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg) til etablering af projektet, samt at der til finansiering af projektet overføres 24,0 mio. kr. (2005 p/l) fra Økonomiforvaltningens konto til Infrastruktur og byggemodning i nybyggeriområderne (konto 6.51.3) til Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg).

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes indenfor Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Jeg skal til forsamlingens absolut udelte opmærksomhed, som jeg kan mærke, jeg har, genfremsætte Enhedslistens ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen om, at bygningerne på Folke Bernadottes Allé 27-35, det, som kaldes »Onkel Toms Hytte«, ikke eksproprieres og nedrives, men bevares. Vi mener faktisk, at de har en kulturhistorisk værdi for vores by.

Det er hermed genfremsat.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At bygningerne på Folke Bernadottes Allé 27-35, kaldet "Onkel Toms Hytte", ikke eksproprieres og nedrives."

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 11.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Indstillingen blev herefter godkendt med 38 stemmer imod 0. 5 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, V og V2.

Følgende undlod at stemme: Ø.

=====

3) BR 534/05. Cykelparkering, Flintholm Station

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 370.000 kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, vejanlæg), svarende til Københavns Kommunes bidrag til forbedring af cykelparkeringsforholdene ved Flintholm Station.

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes indenfor Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 535/05. Adgang til Kløvermarken

Indstilling om, at der etableres en forbedret gangforbindelse fra Holmbladsgadekvarteret via Laplandsgade til Kløvermarken, at forvaltningen bemyndiges til at indgå areallejeaftale med Ørestadsselskabet vedr. en kolonihavegrund i Haveforeningen ved Amagerbanen, samt at der gives en anlægsbevilling på 700.000 kr. under Vej & Parks anlægsramme (konto 0.21.3 Parke og legepladser)

Det bemærkes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med sagen afholdes indenfor Bygge- og Teknikudvalgets egen ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5) BR 550/05. Optagelse af internt lån til delvis finansiering af udgifter til it-investeringer

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen kan optage interne lån på i alt kr. 5,4 mio. til finansiering af udgifterne til teknisk og organisatorisk omlægning af forvaltningens it-funktion. Lånet optages i 2005 og 2006 og tilbagebetales i årene 2007-2009.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6) BR 551/05. Forslag om geografimodel

Indstilling fra Økonomiudvalget om, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om, "at der i forbindelse med budgetforhandlingerne træffes beslutning om at indføre en geografimodel, hvor driftsudgifterne til ren- og vedligehold reguleres i takt med ændringen af den arealmæssige udbygning - svarende til principperne for reguleringen af budgetområderne omfattet af demografimodellen" forkastes.

Det skal bemærkes, at der i forbindelse med budgetforliget for 2006 er blevet afsat en pulje på 5 mio. kr. i 2006 til finansiering af nettomerudgifter til renhold og vedligehold af nye arealer. Såfremt Borgerrepræsentationen tiltræder, at puljen afsættes, vil Bygge- og Teknikudvalget løbende kunne søge puljemidler til renhold og vedligehold frigivet ved indstilling til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen i forbindelse med projekter vedrørende udvikling af nye byområder. På baggrund heraf anbefaler Økonomiudvalget, at indstillingen ikke tiltrædes.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Mikkel Warming (Ø): Byen vokser også geografisk. Nye områder, pladser, cykelstier og veje, f.eks. i Ørestaden, kommer til, de bliver en del af byen, og de skal faktisk også vedligeholdes og renholdes som en del af byen. Når man ser alle planerne, projekterne, fremskrivningerne og ikke mindst følger lidt med i valgkampen, ja, så vil byen udvikle sig endnu mere over de næste år.

Desværre tager budgetterne, og vel at mærke budgetmodellerne, ikke rigtigt højde for det. Derfor har vi i de seneste år oplevet, at når der kommer nye områder til, f.eks. i Ørestaden, så følger der ikke penge med til den nødvendige vedligeholdelse, den nødvendige renholdelse af områderne. På grund af budgetflertallets prioriteringer så har det været med til at give et faldende vedligeholdelsesniveau, et faldende renholdelsesniveau i København.

Dette forslag kan vel sammenlignes med, at nu skal der også laves demografi på byens udvikling, at når der kommer nye områder til, jamen så udvider man budgetterne forholds-mæssigt. Vi synes, det er sund fornuft, det er logisk. I stedet for at kæmpe fra krone til krone og i virkeligheden opleve, at den udvikling, som man ellers siger, man er så glad for, kommer til at gå ud over renholdelsen, vedligeholdelsen i byen.

Jeg er klar over, at budgetflertallet har givet en pose penge, og det er da fint, men det er altså kun en engangsforestilling.

I Enhedslisten mener vi, der skal være demografi også på byens fysiske-geografiske udvikling, og derfor vil jeg godt genfremsætte forslaget fra Økonomiudvalgets behandling om, at Bygge- og Teknikudvalgets indstilling fremmes.

Borgmester Søren Pind: Dette forslag er et forslag, der skal afskaffe politisk plad, det politiske plattenslageri, der består i, at et givent flertal i Borgerrepræsentationen vedtager store, forkromede planer, men lige glemmer de udgifter, der følger med, at man den ene dag står og bryster sig af de nye store, flotte boligområder, men næste dag glemmer den løbende vedligeholdelse, renholdelse osv.

Derfor er der nogle partier i dag, jeg ganske særlig vil rose, og det er, når man ser på indstillingen, Det Radikale Venstre, det er Dansk Folkeparti, det er SF, det er Enhedslisten. Jeg vil ikke stå her og skamrose mit eget parti, det gør jeg så rigeligt udadtil, så lad mig bare her i denne fortrolige forsamling springe mig selv over.

Til de partier vil jeg godt sige tak. Tak, fordi man har ønsket at gøre op med den politiske plathed. Tak, fordi man nu, går jeg ud fra, er klar til at vedtage det, man selv har stemt for i Bygge- og Teknikudvalget.

Vi vil med glæde støtte det, og det her udgør jo et markant flertal i Københavns Borgerrepræsentation. Det er en klar hilsen til det såkaldt store parti, som om nogen har stået i spidsen for plattenslageriet. Alle andre partier gør op med det, og det synes jeg i den grad, de fortjener, at man kipper med flaget for.

Hvis man et øjeblik fejrer spøgefuldhederne lidt til side, så kunne man også sige: Jeg tror egentlig også, det er på tide. Vi gennemgår i disse år en omfattende byudvikling, hvor der sker en hel masse ting, og vi kan simpelt hen ikke være bekendt blot at se passivt til, alt imens dette udvikler sig uden at lade vedligeholdelsesniveauet følge med. København har i virkeligheden betalt dyre lærepenge for, at sådan skal man ikke opføre sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Så derfor er jeg naturligvis glad for, at et flertal har stemt, som de har stemt, og jeg ser naturligvis frem til, at man vil stemme det samme lige om et øjeblik, når også jeg vil stemme for den indstilling, Mikkel Warming lige har foreslået Borgerrepræsentationen.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"At Bygge- og Teknikudvalgets beslutning godkendes".

Ændringsforslaget blev godkendt med 32 stemmer imod 16.

For stemte: B, C2, F, O, V, V2 og Ø.

Imod stemte: A og C.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 552/05. Cykelbaner langs Backersvej

Indstilling om, at der etableres cykelbaner langs Backersvej, og at hastigheden søges dæmpet ved etablering af midterheller og tydeliggørelse af parkeringsmuligheder med parkeringsspor afmærket med plantebede og afmærkning på kørebane, samt at der gives en anlægsbevilling på kr. 4,6 mio. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3. Vejanlæg).

Det forudsættes, at udgifterne i forbindelse med sagen afholdes indenfor det budget, Borgerrepræsentationen vedtager for Bygge- og Teknikudvalget for 2006. Det bemærkes, at der i forbindelse med budgetforlig 2006 er blevet afsat en pulje på 5 mio. kr. i 2006 til finansiering af nettomerudgifter til renhold og vedligehold af nye arealer, som Bygge- og Teknikudvalget kan søge frigivet løbende ved indstilling til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 529/05. Forslag til tillæg nr.1 til lokalplan nr. 378 "Irlandsvej" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 378 "Irlandsvej" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2001 vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling, et borgermøde i form af et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 548/05. Trafikaner og opholdsplads, Borups Plads

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Indstilling om, at Borups Plads beliggende i kvarterløftområdet Nørrebro Park renoveres således at der skabes en attraktiv opholdsplads, at der gives en anlægsbevilling på 3.200 t.kr. til gennemførelse af projektet og der anvises dækning herfor på Økonomiudvalgets budget, bevilling Kvarterløft funktion 0.15.3 (Kvarterløft, Nørrebro Park), udformet som en udgiftsbevilling på 3.200 t.kr. og en indtægtsbevilling på 2.200 t.kr. (Byudviklingspuljen med 1.800 t.kr. og Tilskudsdeklarationspuljen med 400 t.kr.), samt at der i 2006 overføres 400 t.kr. fra Bygge- og Teknikudvalgets budget, bevillingen Plan & Arkitektur funktion 0.10.3 (tilskudsdeklarationsmidlerne) til Økonomiudvalgets budget, bevilling Kvarterløft funktion 0.15.3 (Kvarterløft, Nørrebro Park).

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Klaus Bondam (B) deltog ikke ved behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 549/05. Ombygning af Dronning Ingrid's Hjem til 96 almene ældreboliger med tilhørende servicearealer

Indstilling om, at projekt for ombygning af Dronning Ingrid's Hjem til 96 almene ældreboliger med tilhørende servicearealer godkendes, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån og kommunal grundkapital på 7 pct. af anskaffelsessummen for ældreboligerne. Der anvises kassemessig dækning af Sundhedsforvaltningen på funktion 8.24.5 (indskud i Landsbyggefonden), at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til på statens vegne at give tilsagn om engangstilskud på 40.000 kr. pr. bolig til servicearealerne, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele kommunal garanti på op til 100 % for realkreditlån til servicearealerne, at der gives en kapitalbevilling på 6.528.000 kr. til Sundheds- og Omsorgsudvalget til montering af servicearealerne, samt at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

Det bemærkes, at ombygningen er en del af moderniseringsplanen på plejeboligområdet og indeholdes i den samlede økonomiske ramme.

(Bygge- og Teknikudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 5 45/05. Lokaludvalg

Indstilling om, at der i perioden 2006-2009 etableres lokaludvalg i hele byen, at lokaludvalgenes kompetencer og organisation fastsættes som beskrevet i vedlagte forslag til kommissorium for lokaludvalg, dog således "at afsnit i kommissoriet for lokaludvalg vedr. sammensætning af lokaludvalg og indstilling af medlemmer fra lokale foreninger, frivillige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

organisationer mv. ændres til, at op til 15 medlemmer indstilles af lokale foreninger, frivillige organisationer, brugerbestyrelser m.v.", og at formuleringen vedr. sammensætning af lokaludvalg og indstilling af medlemmer fra de politiske partier i Borgerrepræsentationen ændres til, at op til 10 medlemmer indstilles af de politiske partier i Borgerrepræsentationen, en fra hvert parti, som ved valget blev repræsenteret i Borgerrepræsentationen til følgende: " Alle parti-grupper, som ved valget blev repræsenteret i Borgerrepræsentationen tildeles hver en repræsentant", at fastsættelse af repræsentantskab i forslag til kommissorium for lokaludvalg afkla-res endeligt i forbindelse med beslutning om antal og geografiinddeling af lokaludvalgene, der afventer Økonomiudvalgets og Borgerrepræsentationens stillingtagen til ny distriktsinddeling, samt

at der med nærværende indstilling er gjort op med forslagene BR 403/01, BR 375/01 og ØU 69/01.

(Udvalget for Demokrati og Serviceudvikling)

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg skal ikke gøre det langt, fordi hvis der er noget, der har været langt, så er det behandlingen af dette, så det behøver vi sådan set ikke at gøre ret meget længere.

Men vi har i Demokrati- og Serviceudvalget ved behandlingen af, hvordan lokaludvalge-ne endelig skal komme til at se ud, jo haft et forslag fra Enhedslisten om, hvorvidt vi skulle sige 10 eller 15 repræsentanter for frivillige lokale foreninger.

Bare for at tilkendegive, hvad vi mener i Socialdemokratiet, så ... Mikkel Warming var før ked af, at der ikke var ro i salen. Jeg er ked af det nu, Mikkel Warming. Jeg vil bare sige, at vi i Socialdemokratiet jo bad om at få en tænkepause og gå hjem og drøfte med baglandet, men at vi også går ind for, at man kan udpege lokalt op til 15 repræsentanter for frivillige lo-kale foreninger.

Vi synes ikke, denne sag, der har været så længe undervejs, om det lokale demokrati, hvor der nu er så stor opbakning til, at det er det her, vi gør, ikke lokalt demokrati som et forsøg, men lokalt demokrati som permanent løsning på nærdemokratiet i København ved hjælp af lokale udvalg, som ikke bare bliver hørt i en række, lad mig bare sige stort set alle sager, der vedrører Borgerrepræsentationen, men som også vedrører et lokalområde. For det drejer sig om børn og unge, ældre, fysisk planlægning, miljø, det hele, kultur og fritid. Men vi synes ikke, at denne etablering af de første lokaludvalg skulle blive et slagsmål ude i nogle få lokal-områder om, hvorvidt man skulle smide 1 eller 2 foreninger væk, fordi der kun måtte være 10. Så vil vi hellere sige, at der kan være op til 15, og så vil der så være de partier i Borgerrepræ-sentationen, som opnår repræsentation ved valget, som også er interesserede i lokaludvalget. Det synes vi faktisk er en udmærket løsning.

Så lad os komme i gang med det. I aften beslutter vi faktisk, at vi etableret lokaludvalg, at vi ikke gør det som forsøg, men vi gør det permanent, og vi ruller det ud over byen i den næ-ste valgperiode. Jeg synes sådan set, det er en sag, der fortjener rigtig meget glæde i Borger-repræsentationen, at vi efter så lang tid faktisk er nået frem til noget, der ikke bare er rigtig godt, og som ikke bare giver lokalområderne mulighed for at blive hørt, men som også giver lokalområderne mulighed for at stille forslag, i aften kan blive vedtaget med så stor opbakning fra Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Fra i aften har Borgerrepræsentationen besluttet sig for at have et lokalt demokrati i København. Det synes jeg godt, vi kan tillade os at være stolte af, glade for.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal da ikke ødelægge den gode stemning, for det er sandt, som Winnie Berndtson var inde på, at det er på grund af Socialdemokraterne, at vi har måttet vente på at kunne lave denne vedtagelse, der finder sted i aften.

Virkeligheden er jo, at SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har været klar til det, vi ser her, i de sidste 2 år. Vi har bare ventet og ventet og ventet. Jeg ved ikke, om det er det forestående valg, der er udløsningsfaktoren i forhold til det, så burde vi have valg en gang om året i forhold til Socialdemokratiet i hvert fald. Men lad det ligge, det er kun godt.

For os repræsenterer det her jo grundlæggende et kompromis, men et acceptabelt kompromis. Vi så jo helst stadig væk, at det var direkte valg, der var tale om, og en væsentlig kraftigere kompetence.

Men det er et forslag, som bygger på Valbys erfaringer, og det er en udvidelse, faktisk en meget, meget markant udvidelse af indhold. Derfor støtter vi det helhjertet.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, vi får jo sagen igen, og det er dejligt, at Socialdemokraterne vil støtte Enhedslistens forslag. Vi ved jo netop fra den konference, der blev afholdt før sommerferien, at det er sådan, landet ligger lokalt i virkeligheden, og det er det, man er interesseret i.

Alligevel har vi nogle hjørner, som ikke er slebet færdig, så sagen kommer faktisk tilbage til Borgerrepræsentationen, og det er hele diskussionen om repræsentantskabet, og hvordan finder man frem til at vælge de op til 15 personer, der repræsenterer lokalområdet sammen med de politisk udpegede personer. Så vi får sagen igen.

Karin Storgaard (O): Nærdemokrati er jo noget, der har været drøftet i lang tid, og man har også her i Københavns Kommune iværksat flere aktiviteter, hvor man ligesom kommer tættere på borgerne.

Denne sag om lokaludvalg har været diskuteret flere gange i Udvalget for Demokrati og Service, uden at vi rigtig er kommet videre.

Jeg skal med det samme sige, at Dansk Folkeparti ikke har noget imod udviklingen af nærdemokrati, men vi kan godt alligevel stille os lidt tvivlende over for det, man bl.a. henviser til, Valby Lokaludvalg. Vi synes ikke, at Valby Lokaludvalg har levet op til det, man kunne forvente, vi synes, at det er begrænset, hvad der er blevet behandlet af sager i Valby Lokaludvalg. Vi synes også, at fremmødet til udvalget har været begrænset, og der har været meget udskiftning.

Men vi kan jo så håbe på, at det bliver bedre, i hvert fald er vi med på at give det en chance.

Vi vil sige, at ændringsforslaget fra Enhedslisten er vi, som det vil fremgå af afstemningen, meget enig i, bl.a. at der bliver mulighed for op til 15 medlemmer fra organisationer osv. imod de 10, der først var fastsat. Der skulle være de her op til 10 politikere og 10 fra organisationerne. Vi mener, at 10 fra organisationerne var for lidt og ville udelukke nogle af de aktive, nogle af græsrodderne.

Derfor er vi glade for, at det ser ud til, at der er enighed om, at vi går på de 15, sådan så vi kan komme i gang med lokaludvalgene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Sven Milthers (F): Vi vil også gerne fra SF's side kvittere med, at nu er vi ved at være nået så langt, så vi næsten kan sætte punktum for denne del for BR's vedkommende, og at vi derefter kan komme i gang med arbejdet ude i de enkelte lokalområder, og at vi kan love, at der nu bliver etableret lokaludvalg i hele byen og netop ikke på forsøgsbasis. Det er en ordning, der nu kommer til at gælde, og det synes vi er godt.

Så har vi stadig væk en enkelt lille detalje tilbage, der hedder distriktsinddeling, og den skal vi jo nok få meget diskussion om også i resten af denne måned og begyndelsen af næste, indtil vi får det på plads. Men så er vi også ved at være der, hvor vi skal være.

Vi synes modsat Dansk Folkeparti, at Valby Lokaludvalg har fungeret vældig godt på specielt det område, som er meget vigtigt nu, nemlig bydelsplanlægningen, og der har de faktisk lavet et rigtig godt arbejde, lavet et rigtig godt eksempelarbejde for resten af kommunen, så vi kan se frem til nogle endnu bedre, dårligere kan de i hvert fald ikke blive, bydelsplaner og dermed også en bedre kommuneplan, en bedre sammenhængs- og sammentænkt kommuneplan for denne kommune fremover. Det glæder vi os til, at vi nu kan få sat gang i.

Men der er stadig væk et par småting, og vi kan støtte ændringen om op til 15, som vi jo også allerede har arbejdet med i praksis i det forslag til kommissorium, der ligger her nu.

Så alt i alt, dette er, trods det meget sene tidspunkt i denne valgperiode, en god dag, når vi er færdige med det her.

Borgmester Martin Geertsen: For vores skyld kunne man sådan set godt have ventet lidt længere, Sven Milthers.

Jeg kan sige, at vi kan ikke tilslutte os indstillingen, for Jens Kjær Christensen har jo sådan set, idet han er heroppe og fabulere over og har jo ret i, at det ikke er bydelsråd, men det er et godt kompromis.

Efter Venstres bedste overbevisning, så er der her tale om bydelsråd ad bagvejen, den ambition, som nogle har haft i Den Socialdemokratiske Gruppe, og det er jo stillet offentligt til skue, at der har været uenighed i Den Socialdemokratiske Gruppe. Det er åbenbart mere end et kompromis politisk her i salen, det er også et kompromis i Den Socialdemokratiske Gruppe, som går i retning af, o.k., så var det så her, enderne kunne nå sammen, så er det så lokaludvalg, der er det interne kompromis. Vi kunne ikke få bydelsrådene, vi får lokaludvalgene.

Men i forhold til en masse, om jeg så må sige, eksterne omkostninger, så er resultatet sådan set det samme. Vi får en række rådhus rundt omkring i byen, vi får flere politikere i København, og mest af alt så bruger vi en pokkers masse penge på at bygge mere administration op i København. Det er vi imod.

Nu kan jeg se, at indtil flere socialdemokratiske repræsentanter, deriblandt også formanden for Demokrati- og Serviceudvalget, er på vej på talerstolen. Jeg kunne godt tænke mig at spørge borgmester Winnie Berndtson om, når ordningen er fuldt udbygget, hvad den kommer så til at koste de københavnske skatteydere. Hvis borgmester Winnie Berndtsons ambitioner bliver helt og fuldt indfriet, hvad vil den årlige drift af disse lokaludvalg så beløbe sig til – give and take 5 mio. kr., man må gerne sjusse her. Jeg kunne godt tænke mig at få et estimat herpå fra borgmesteren.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Mogens Lønborg (C): Det har i forbindelse med dette arbejde været vigtigt for os, at det ikke bliver bydelsråd ad bagvejen. Jeg forstod, Martin Geertsen er bekymret for det. Det har vi da for så vidt også været ud fra, at nogle i hvert fald har ønsket det.

Men vi er i hvert fald så nogle, som vil arbejde på at sikre, at det ikke sker, fordi der er ikke – ikke hos os i hvert fald – ønske om, at vi skal genoplive bydelsrådstanken. Det, der gør, at vi med på det her, det er, at vi i udvalgsarbejdet har fået nogle meget væsentlige ting på et andet område, som har ligget os meget på sinde, nemlig den sag, vi skal behandle umiddelbart bagefter med brugerdemokrati og selvforvaltning.

Men det, der forhåbentlig også vil komme ud af det her, er, at vi her centralt i Borgerrepræsentationen bliver bedre klædt på fra bydelene, altså bydelenes stemme, som så at sige gerne skulle blive mere artikuleret, mere præcis i forhold til det system herinde, så vi får en bedre mulighed for at sige o.k., det er så det, man derude mener, eller hvis der er nuancer, så får vi også dem frem.

Så der er jo ikke med denne indstilling lagt op til, at man flytter kompetence ud til lokaludvalgene. Det er alene høring, det er input til at kvalificere beslutningerne, og det skal vi selvfølgelig holde fast i, og det er med den præmis, vi går ind i det her, det er, at det er bedre beslutninger, der skal træffes herinde på et bedre og mere fyldigt oplyst grundlag ved at få noget input fra lokaludvalgene.

Johannes Nymark (A): Fru Karin Storgaard kaldte mig frem, der er åbenbart meget langt fra Østerbro til Valby. Jeg vil sige, at enhver, der har levet med i det lokaludvalgsarbejde, der har været i de seneste år, i virkeligheden også bydelsråd i sin tid, har kunnet opleve, hvor stor en betydning det har for sammenkitningen af en bydel.

Jeg synes, det er fuldstændig afgørende, og det er ikke et voldsomt bureaukrati, der kommer op, men jeg synes, at vi skylder de mange meget, meget aktive.

Jeg medgiver, at der er nogle småpartier, som har lidt svært ved at rekruttere hist og pist, men der har været nogle stærke kræfter til at køre denne traktor, som fortjener også at få noget sekretariatshjælp ude i lokalsamfundet. Jeg vil vædde næsten hvad som helst på, at en lang række lokale beslutninger er blevet mere kvalificerede, fordi de er blevet bearbejdet, bevares, i et høringsorgan, men blandt nogle mennesker, som ved helt ind på huden, hvad der foregår i bydelen.

Jeg mener, i modsætning til, hvad Karin Storgaard siger, at så er Valbys seneste 4 år et stjerneeksempel, som jo så også har dannet baggrund for det forslag, vi diskuterer i aften, at et i virkeligheden meget spinkelt, ikke demokratisk set, men bureaukratisk set meget spinkelt organ kan have så stor en rolle for at skabe viden om bydelen og skabe identitet omkring bydelen.

Så jeg mener, at Dansk Folkeparti er på fuldstændig galt spor i denne sag.

Borgmester Winnie Berndtson: Bare som opfølgning på Johannes Nymark og svar til Karin Storgaard. Jeg er enig i, at Valby Lokaludvalg ikke har fungeret ideelt, og det har Valby Lokaludvalg også flere gange i høringssvaret til udvalget og til denne sag om at etablere nærdemokrati jo selv givet udtryk for, hvad de syntes, der var af mangler i forhold til, at det for dem også kunne blive rigtig godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Med det forslag, der ligger i aften, så har vi faktisk lyttet til det, at det der måske har været problemet ude i Valby har været er, at man kun har haft indflydelse og er blevet hørt på nogle ganske få områder, som har været for begrænsede i forhold til det, der rent faktisk interesserer lokalområdet, at man ikke har haft tilstrækkelig opbakning administrativt, fordi man har fungeret i sådan et ingenmandsland betjent af en økonomiforvaltning, men ikke har haft nogen ressourcer ude lokalt og heller ikke har haft ressourcer til at sætte nogle lokale initiativer i gang. Det har vi i høj grad lyttet til med dette forslag.

Så jeg synes, vi har brugt Valby Lokaludvalg sådan, som Karin Storgaard i virkeligheden også siger det, nemlig at sige, det var i hvert fald ikke godt nok, hvis man skal have rigtig meget ud af det, og hvis man skal kvalificere Borgerrepræsentationens arbejde, som Mogens Lønborg siger. Hvilket jeg er meget enig i, at det er grunden til, at vi sætter dette i værk, nemlig at vores erfaringer jo dybest set på en lang række områder er, at det bliver nogle bedre beslutninger, vi træffer herinde, hvis der har været en god dialog med dem, som er involveret. Det gælder både lokaldemokratiet og det gælder også den næste sag omkring brugerdemokrati og selvforvaltning.

Så derfor er der jo meget mere at arbejde med i de nye lokaludvalg, end der har været i Valby Lokaludvalg, fordi det gælder alle områder, man har høringsret indenfor og ikke nogen begrænsede. Som vi har skrevet det, så gælder det fysisk planlægning, miljø, sundhed, trafik, idræt, skole, børn, ældre og kultur. Det er de områder, man skal høres indenfor.

Så slutter vores forslag jo også af med, at man ikke bare har en udtaleret i forhold til Borgerrepræsentationen, man har det også i forhold til eksterne myndigheder. Men man har også mulighed for at fremsende forslag til Økonomiudvalget og de stående udvalg.

Så lige pludselig får bydelene også mulighed for at sætte deres sager på dagsordenen på en helt anden måde end ved at gå lidt ad omveje og kontakte BR-medlemmer, og hvordan man nu ellers kan få rejst sager som medlemsforslag.

Til Jens Kjær Christensen vil jeg sige, hvis man leder efter forklaringen på, at det havde taget lang tid i Socialdemokratiet, at det har taget lang tid i Socialdemokratiet, og når det alligevel er lykkedes, og når det alligevel er nået så langt som det her, så skyldes det, at det har stået i vores kommunale valgprogram for denne valgperiode, at det skulle gruppen arbejde for. Derfor har gruppen ikke kunnet slippe uden om det.

Og så har der været et massivt pres fra det socialdemokratiske bagland om at denne opgave fik vi løst i Den Socialdemokratiske Gruppe. Så hvis man skal give nogen æren i Socialdemokratiet, så giver jeg den gerne videre til det bagland, der har presset på for, at vi rent faktisk fik opfyldt det her i vores lokale valgprogram.

Jeg ville have sagt noget til Mogens Lønborg, men han er her ikke, så det vil jeg springe over.

Så vil jeg sige noget til Martin Geertsen, nemlig at hvis Martin Geertsen hentyder til, at der muligvis var nogle socialdemokrater, der ønskede bydelsråd, så vil jeg bare sige, at det er der ikke, og det er også fuldstændig klokkeklart præciseret i vores kommunale valgprogram, at det går vi simpelt hen ikke ind for. Der står, at vi går ikke ind for de bydelsråd. Så derfor har det været en anden model, vi har ønsket at skabe.

Hvad koster det her, hvis det er fuldt udbygget? Ja, som Sven Milthers var inde på det, kommer det an på, hvor mange distrikter der er, men sjus et eller andet sted mellem 40 og 75 mio. kr. fuldt udbygget. Det kunne Martin Geertsen, som er medlem af Demokrati- og Ser-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

viceudvalget, jo selv have regnet ud, fordi han har alle tallene, hvis han havde kigget i de indstillinger, de beregninger, vi har haft i udvalget.

Karin Storgaard (O): Nå men jeg vil da bare sige til Johannes Nymark, nej, der er ikke langt fra Valby til Østerbro, jeg ved udmærket, hvad der foregår ude i Valby, men jeg tror, at hr. Johannes Nymark måske har sprunget nogle referater over eller andet.

Når man nu taler om sammenkitning, jamen så er der jo ikke mere sammenkitning, end at der er noget uenighed mellem Valby Lokaludvalg og en gruppe borgere derude, bl.a. om F.L. Smidth. Så nogle problemer er der sikkert, de er nok ikke så enige alligevel. Men det er så en side af sagen.

Men jeg fornemmer også, der ligesom er en slags uenighed mellem de to socialdemokrater, der har været på talerstolen, og jeg vil sige, jeg er meget enig i Winnie Berndtsons bemærkninger, og så er der ikke så meget mere at sige til den sag.

Borgmester **Martin Geertsen:** Det er rigtigt, borgmester Winnie Berndtson, det kunne jeg selv have regnet ud, men jeg ville så gerne have, at borgmester Winnie Berndtson sagde heroppefra, at det, man nu vedtager her, det kommer anslået til at koste et sted mellem 40 og 75 mio. kr.

Det er jo et valg, man træffer, om man vil have mere administration, flere rådhus, flere politikere for 40-75 mio. kr., det er så det ene valg, man kan træffe.

Man kan også træffe et andet valg, man kan renovere skoler for 40-75 mio. kr., man kan renovere idrætsanlæg for 40-75 mio. kr., man kan få en ny skole for 40-75 mio. kr. ...*(Afbrydelse)*. Man kan vel få en lille en, borgmester Per Bregengaard. Eller man kan anslået få, i hvert fald da jeg selv sad i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, kostede en lidt dyr daginstitution vel anslået sådan ca. 15 mio. kr., så man kunne vel få 4, 5, 6 nye daginstitutioner for den pris, som borgmester Winnie Berndtson og et flertal herinde altså hellere vil bruge på flere politikere og på mere administration.

Jeg synes helt grundlæggende, at det er et forkert valg, man træffer. Jeg synes det sådan set også ud fra en demokratisk betragtning, al den stund vi jo har et, og vi skal jo behandle sagen senere, glimrende fungerende brugerdemokrati på en lang række af vores institutioner.

Hvorfor, borgmester Winnie Berndtson, skubbe det her fedtlag til 40-75 mio. kr. ind i den direkte kontakt mellem den enkelte institution og det politiske niveau, hvorfor skubbe det filter ind der, borgmester Winnie Berndtson, når man så oven i købet lægger dertil, at man kan få en lille skole og en lang række institutioner og få renoveret for 40-75 mio. kr.?

Jeg vil bare sige, det er jeg lodret imod.

Jens Kjær Christensen (Ø): Når Martin Geertsen i morgen formiddag skriver sin pressemeddelelse, så vil jeg bede ham om, hvis den ikke allerede er skrevet, så dog at tilføje, at Martin Geertsen og Venstre betragter aktive borgere, herunder Venstremedlemmer, borgere ude i bydelene, som et fedtlag. Nu diskuterer vi altså ikke sundhedspolitik i øjeblikket, vi diskuterer åbenbart Venstres manglende opfattelse af, hvordan København kan udvikles, når vi snakker demokrati.

Det er ikke ret lang tid siden, at Venstre havde en helt anden politik, det var faktisk i den periode, vi er inde i. Da ønskede Venstre, at Københavns Kommune skulle opsplittes i selv-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

stændige kommuner, otte eksempelvis. Der var virkelig tale om, Martin Geertsen, at lave nye rådhus og skabe nye bureaukratier.

Her er der altså, undskyld mig, ikke tale om at lave nye rådhus, og Martin Geertsen, der selv sidder i udvalget, ved jo udmærket, hvor mange penge der præcis er afsat til sekretariatsbistand for de enkelte lokaludvalg. At kalde dette bureaukрати og nye rådhus er hul i knoppen.

En ting har Martin Geertsen selvfølgelig ret i: Det er et valg. Venstre er centralister om en hals, det har man besluttet sig til i denne valgperiode. Man er bedøvende ligeglad med, hvad folk i øvrigt mener ude omkring, man ønsker ikke at stimulere aktive borgere, blive klogere på forholdene, som eksisterer i denne by.

Enhver ved, at blandt de her 55 medlemmer, der er i denne sal, er der en meget, meget begrænset viden om, hvad der sker i vores by. Det er virkeligheden. Man kan ikke have overblikket over hver en afkrog inde i hver bydel, det er sandheden. Det tyder mange af beslutningerne, vi foretager herinde, også på.

Så derfor ville det være ganske glimrende at få den inspiration og det engagement ude fra lokalområderne. At det så koster penge, ja, det koster penge nøjagtigt ligesom vi sidder her, og det går jeg ikke ud fra, at Martin Geertsen er utilfreds med.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Ja, jeg kan jo fortsætte der, hvor Jens Kjær Christensen slap, og sige, at det kunne jo godt være, at bureaukratiet i forvaltningerne i Københavns Kommune blev lidt mindre bare en gang imellem, hvis man nu tog nogle med ind i beslutningerne, som rent faktisk vidste, hvad det var, der foregår. Det kunne jo faktisk rent teoretisk set være, at man kunne få bare en lillebitte smule mere ud af sine renoveringspenge, hvis man f.eks. inddrog nogen i, hvordan det lige var, det skulle tilrettelægges.

Jeg synes da godt nok, vi har set eksempler på, at ting er gået skævt og har måttet laves om og alt muligt andet, fordi man glemte at spørge dem, der i virkeligheden vidste, hvordan det skulle være. Så det kunne da godt være, eller lad mig bare sige, det er ikke nogen påstand om, at det er sådan, men det er sådan set bare mit håb. Jeg håber på et eller andet tidspunkt at kunne dokumentere, at vi rent faktisk træffer bedre beslutninger, og at vi derfor får mere for vores kroner, fordi vi har valgt at inddrage københavnere.

Når vi kaster os ud i beslutninger, så er der jo ikke nogen grænser for, hvad vi afsætter af konsulentbistand, penge til revisorer, penge til advokater, og jeg skal komme efter dig, for at vi skal træffe de rigtige beslutninger. Så hvorfor i himlens navn må det ikke koste mellem 40 og 75 mio. kr. at inddrage københavnere. Jeg synes faktisk, det er billigt.

Hvis vi gik alle vores konsulentforbrug igennem på vores arkitektkonkurrencer, der alligevel ikke bliver til noget osv. osv., så tror jeg hurtigt, de penge kunne være fundet. Hvorfor er det, vi i den grad kan bruge penge på eksperter, såkaldte eksperter vil jeg så sige, fordi det er ikke altid, de er det, men vi køber os til dem, når vi ikke må bruge en rød rejse på at inddrage københavnere.

Jeg er fuldstændig enig med Martin Geertsen, det er jo et valg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Sven Milthers (F): Og så kan jeg til gengæld også tage tråden op herfra og sige, det er jeg også rørende enig i. Men det handler netop om, at det er et valg om, hvem er det, der skal være med til at sætte dagsordenen.

Det er også et valg, hvad er det for dagsordener, vi skal sætte, skal det være sektorspecifikke dagsordener, som det er for øjeblikket fra udvalgenes side, hvor man faktisk har det lidt med at kappe sig selv ind, eller skal det være nogle bredere diskussioner, så man i højere grad også får ude lokalt. Det er nemlig faktisk noget af det.

Når man sidder uden for Borgerrepræsentationen, så er den oplevelse, man får af borgerne interesse, den er nemlig en, der går på tværs af forvaltningerne, de kan overhovedet ikke forstå vores opdeling herinde, så de er vildt forbløffede nogle gange over den måde, tingene foregår på herinde. For dem handler det meget om at se tingene i helheder.

Der tror jeg faktisk, vi kan få ganske meget ud af at bruge, lad os så kalde det konsulentpenge, hvis det er det, vi skal gøre, for at få os til at tænke mere i helheder og måske nok så meget specielt få vores embedsmænd til at tænke i helheder, så de oplæg, der kommer frem, også tænkes ind i helheden, når vi skal til at sidde i udvalgene og behandle dem. For det er der altså en hel del mangler i, når det kommer til stykket i dag.

Det tror jeg er nogle af de gode måder, vi får brugt de her penge på, og så får vi dem også brugt til aktiviteter, som netop igen tager udgangspunkt i helheden. Så det der med, at vi nu laver fedtlag, som det blev kaldt af Martin Geertsen, det må åbenbart være hans medlemmer det drejer sig om, det er jo en ganske lille del af disse penge, det er i størrelsesordenen en femtedel af det, så det er jo i forhold til det ikke voldsomt.

Men selv om det så var, så er det altså vel at mærke oplæg, som også skal indgå i diskussionen herinde. Så det er også en, lad os så kalde det en aflastning, en vejledning til den administration, vi har herinde i det arbejde, der skal være fremover.

Så jeg har absolut ikke fortrudt, at jeg har været med til det her valg og om lidt vil bekræfte, at det er SF. Vi mener, det er den rigtige vej frem, vi skal bruge borgerne bedre. Vi har desværre nu i 4 år ikke fået brugt dem godt nok, det håber vi nu, vi kommer til at gøre.

Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer imod 9. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O og Ø.

Imod stemte: V.

Følgende undlod at stemme: C2 og V2.

=====

12) BR 526/05. Brugerdemokrati og selvforvaltning

Indstilling om, at vedlagte forslag til brugerdemokrati og selvforvaltning godkendes, at de nye udvalg pålægges at udarbejde udviklingsplaner med inddragelse af brugerne, som forelægges ØU og BR i juni 2006, samt at godkende tidsplan for Økonomiudvalgets og Borgerrepræsentationens behandling af sagen.

(Udvalget for Demokrati- og Serviceudvikling)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

=====

13) BR 546/05. Godkendelse af statusrapport 2004

Indstilling om, at statusrapporten for arbejdet med integrationspolitikken 2004 godkendes.
(Det Rådgivende Integrationsudvalg)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 562/05. Udmøntning af midler fra overførselspuljer i budget 2005

Indstilling om, at Revisionsdirektoratet får udmøntet 0,089 mill. kr. fra Den fælles overførselspulje til konkrete aktiviteter. Som anført i Revisionsdirektoratets anmodning af 22. august 2005, jf. bilag 1, at Økonomiudvalget får udmøntet 34,3 mill. kr. fra Den fælles overførselspulje til konkrete aktiviteter, jf. bilag 2, at Sundheds- og Omsorgsudvalget får udmøntet 0,5 mill. kr. fra Den fælles overførselspulje til at imødekomme merudgifter til lønbogføringer i 2005, der kan henføres til 2004, at Sundheds- og Omsorgsudvalget får udmøntet 11,2 mill.kr. fra Den fælles overførselspulje til dækning merudgifter til praktikpladser på SOSU (SOU 285/05), jf. bilag 3, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget får udmøntet 36,7 mill. kr. fra Den fælles overførselspulje til konkrete aktiviteter, jf. bilag 4, at Miljø- og Forsyningsudvalget får udmøntet 6,8 mill. kr. fra Den fælles overførselspulje til konkrete aktiviteter, jf. bilag 5, samt at Bygge- og Teknikudvalget får udmøntet 19,2 mill. kr. fra udvalgets driftspulje til konkrete aktiviteter og 4 mill. kr. fra udvalgets anlægspulje, jf. bilag 6.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 485/05. Ændring af Københavns Kommunes styrelsesvedtægt som følge af kommunalreformen og ny struktur i Københavns Kommune

Indstilling om,

at styrelsesvedtægten for Københavns Kommune ændres som nærmere beskrevet i sagsfremstillingen, herunder

at der etableres følgende syv udvalg/forvaltninger:

Økonomiudvalget/Økonomiforvaltningen

Kultur- og Fritidsudvalget/Kultur- og Fritidsforvaltningen

Børne- og Ungdomsudvalget/Børne- og Ungdomsforvaltningen

Socialudvalget/Socialforvaltningen

Beskæftigelses- og Integrationsudvalget/Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsudvalget/Sundhedsforvaltningen, Teknik- og Miljøudvalget/Teknik- og Miljøforvaltningen

at opgavefordelingen mellem de syv udvalg bliver som beskrevet i sagsfremstillingen med forslaget til ændret styrelsesvedtægt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

at Center for Specialundervisning for Voksne (CSV) samt samarbejdet med de private institutioner inden for specialundervisning for voksne, herunder Blindes Oplysningsforbund (BOS) samt Specialundervisning for Voksne (SUKA) placeres i Børne- og Ungdomsudvalget, at daghøjskoler, produktionsskoler og VUS-kontakt placeres i Socialudvalget, at specialinstitutioner, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem og klubber samt fritids-tilbud for de handicappede 18-25-årige placeres i Socialudvalget, at kvarterhuse beliggende i områder, hvor kvarterløftsprojekter er afsluttet, placeres i Kultur- og Fritidsudvalget, at kvarterløft og områdefornyelse placeres i Teknik- og Miljøudvalget, at Sundhedshuset på Nørrebro placeres i Sundheds- og Omsorgsudvalget, at Voksen Pædagogisk Center (VPC) placeres i Kultur- og Fritidsudvalget, at E-huset og støtte til Blå Kors institutionstilbud til alkoholikere placeres i Socialudvalget, at kasinokontrollen, Skatte- og Registerforvaltningens økonomikontor sammen med den resterende del af kommunens skatteforvaltning og Folkekirken placeres i Kultur- og Fritidsudvalget, at opgaven vedrørende social- og sundhedsuddannelserne, herunder SOSU-skolen, indtil overgangen til staten pr. 1. januar 2007, placeres i Børne- og Ungdomsudvalget, hvorefter ansvaret for den del af uddannelsesopgaven vedr. social- og sundhedsuddannelserne, som efter d. 1. januar 2007 forbliver kommunal, placeres i Sundheds- og Omsorgsudvalget, at ØU og BR drøfter og beslutter, hvorvidt Børneklinikken placeres i Socialudvalget eller i Børne- og Ungdomsudvalget, ØU har oversendt sagen til BR med de af Enhedslisten stillede ændringsforslag, der fremgår af omdelte afstemningsprogram.
(Økonomiudvalget)

Jakob Hougaard (A): Her er vi så kommet til en af aftenens store debatter, hvor vi ændrer grundlæggende på kommunens struktur, og det her er jo så endemålet for en lang proces, vi har haft med forhandlinger og eksperter, der skulle hjælpe os, og med høringer, som skulle gøre os klogere og nu også med en førstebehandling, hvor vi fik mulighed for at lufte vores holdninger til dette emne, og nu er det så andenbehandlingen, vi skal have vedtaget.

Vi går selvfølgelig ind i de her forhandlinger så åbent, vi kan og har også i en mail til partiernes ordførere meldt ud, hvor vi står i forhold til ændringsforslagene, de "at"-punkter, vi skal stemme om senere. Vi har også fortalt, at vi har nogle ændringer, som vi gerne vil benytte lejligheden til at drøfte her i dag.

I forhold til indstillingens 2. "at", så har vi jo debatten omkring, hvad skal det kære barn hedde, hvad skal udvalgene kaldes og benævnes. Der er vi tilhængere af, at det, som bliver benævnt Teknik- og Miljøudvalget og teknik- og miljøforvaltningen, det får et andet navn, det skal i vores optik hedde Miljø- og Teknikudvalget og miljø- og teknikforvaltningen for at understrege miljøets betydning i den her nye forvaltning og for også at lægge en vægt i selve navnet og omkring miljøet.

Vi ønsker også, at Sundheds- og Omsorgsudvalget modsvares af en forvaltning, som har det samme navn, altså sundheds- og omsorgsforvaltningen i stedet for det, der står i indstillingen, nemlig sundhedsforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

I forhold til det 5. ”at” vedrørende daghøjskoler, produktionsskoler og VUC-kontakt foreslår vi, at de aktiviteter bliver placeret i Børne- og Ungdomsudvalget.

Det er rigtigt, at Enhedslisten har fremsat forslag om, at hvis nu loven blev ændret osv., så kunne det måske være oplagt at placere de her funktioner i beskæftigelsesforvaltningen, men nu tror vi ikke på, at det er muligt at ændre loven og slet ikke her fra Borgerrepræsentationen. Så derfor har vi fundet, at det ville være mest hensigtsmæssigt, at de her skoler havner i børn- og ungeområdet.

For mange af daghøjskolernes vedkommende er det unge mennesker, som kommer ind på de her skoler i et afklaringsforløb, hvor de skal finde en videreuddannelse bagefter og blive klogere på sig selv. Vi mener, at det er klogt at placere dem her.

I forhold til det 6. ”at” i forhold til specialinstitutioner og fritidstilbud for 18-25-årige handicappede, så er vi enige i det ændringsforslag, Enhedslisten for længe siden har fremsat, det var også oppe i førstebehandlingen, at det bør placeres i Børne- og Ungdomsudvalget for at skabe en sammenhæng i forhold til det her, hvor vi har børnene.

I virkeligheden er det også argumentet i forhold til det, man i dag i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen kalder for børne- og familieteam. Vi mener, at det, som jo rettelig, når det vel at mærke er børnene, der er i fokus, bør hedde børne- og ungeteam, at det bør placeres i Børne- og Ungdomsudvalget.

Det var faktisk egentlig også det, der var intentionen i forårets forhandlinger, hvis jeg husker korrekt, men altså der har været nogle debatter om det, og nu må vi altså have fundet ud af, hvor skabet skal stå. Ja, der stiller vi altså det forslag, at det skal altså være i Børne- og Ungdomsudvalget.

Vi ønsker nemlig at styrke indsatsen over for børn, og vi mener, at når man nu samler alle mulige andre opgaver i denne kommune, som vedrører børn, daginstitutioner, skoler, sundhedspleje og skoleklinikker osv., ja, så er det vigtigt, at denne funktion også samles, sådan at det kan fungere og koordineres sammen med de andre funktioner, der har at gøre med børn.

Vi ønsker selvfølgelig, at kommunens institutioner skal arbejde sammen, koordinere og fokusere, det mener vi som sagt, at det kan de bedst i Børne- og Ungdomsudvalget.

Så er der det 8. ”at”, og det gælder jo placeringen af kvarterløft og områdefornyelse. Der mener vi, at de partier, som offentligt har sagt, at man lægger meget vægt på høringssvarene, ja, de bør i virkeligheden læse de høringssvar, hvor man kan læse, at formændene for kvarterløftprojekterne argumenterer for, at kvarterløft og områdefornyelse bør være forankret i Økonomiudvalget. det er jo her, at ansvaret for den tværgående koordinering og entydighed er forankret.

Vi mener også, at man netop ved at placere det i Økonomiudvalget kan få den her helhedsorienterede løsning, og hvor det er menneskene, der er i centrum. Det er muligt, at man kan argumentere for, at det andet er et led i en decentralisering.

Jeg er også klar over, at det er en afvejning, men i denne sammenhæng mener vi altså, at det helhedsorienterede og det koordinerende er afgørende. Det kan jeg så oplyse, at både Bispbjerg Lokalråd og Kvarterrådet Holmbladsgade deler den opfattelse, vi har i denne sag.

Kvarterløft og områdefornyelse sætter i meget høj grad gang fokus på nogle sociale faktorer i et område, det gælder også integrationen i forhold til udsatte mennesker i de her byområder. Det mener vi er vigtigt at have betonet, når det gælder kvarterløftprojekter, fordi man i Miljø & Teknik, som vi håber på, det kommer til at hedde, jo typisk har fokus på det mere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

planmæssige og rummelige forhold, de mere fysiske ting i byen. Der mener vi altså, at det sociale og fokus på mennesker er bedst hjulpet, når kvarterløft og områdefornyelse fastholdes i Økonomiudvalgets regi.

Måske skal man her også nævne, at vi netop også har besluttet, at det lokale demokrati skal forankres i Økonomiudvalget i form af lokaludvalg. Der er også, når det gælder udviklingen af byområder en meget vigtig inddragelse af de lokale borgere i den proces. Det er da helt klart, at det skal da også kobles tæt sammen med områdefornyelser.

Det sidste forslag, som jeg vil nævne her, det er, at det 14. ”at” vedrørende børneklinikker, deler vi Enhedslistens forslag om, at den bør placeres under Børn- og Ungeudvalget.

Nu vil jeg ikke her i min tale redegøre for, hvordan vi forholder os til nogle af de andre ændringsforslag, som Enhedslisten har fremsat, det har jeg sendt en mail ud om. Vi vil så også på et senere tidspunkt kunne forholde os til evt. andre forslag, som vil blive rejst her under debatten.

Jeg har ikke modtaget nogen mail om det, men jeg håber da i hvert fald, at vi kan få det på bordet tidligt, så vi kan nå at forholde os til de spørgsmål her i aften.

Sven Milthers (F): Vi kan jo godt erkende, at det bliver en lidt mærkelig behandling i aften i forhold til den måde, vi normalt behandler ting på, fordi netop denne diskussion, som Jakob Hougaard lægger op til, den ville vi normalt have taget enten i et udvalg eller i nogle direkte snakker mellem partierne. Sådan er det ikke blevet i denne omgang, og derfor må vi gøre det på denne måde, som det så bliver nu.

Jeg vil ikke gå alle forslagene igennem, men jeg vil blot nævne nogle få af de ting, hvor jeg synes, det kan være lidt vigtigt at melde, hvad der er SF's holdning.

Omkring navngivningen så er det noget, der altid kan være ganske spændende, og det er også meget vigtigt lige indimellem at tænke på, hvordan er det så, det vil blive brugt i praksis. Det er grunden til, at vi omkring sundhedsområdet vil foreslå navngivningen Sundheds- og Ældreudvalget og ikke omvendt, som f.eks. Enhedslisten har foreslået det.

Det skyldes, at vi gerne vil sikre, at det bliver sundhed, der bliver det dominerende ord. Vi mener ikke, vi skal have en ældreborgmester, vi mener, vi skal have en sundhedsborgmester. Derfor er det, vi vil foreslå den rækkefølge.

Men vi mener på den anden side også, at det er vigtigt at sige Sundhed & Ældre, fordi omsorg er et langt bredere begreb, som også omfatter en række opgaver, der f.eks. ligger i Socialudvalget. Derfor mener vi, det er bedre at bruge Sundhed & Ældre.

Omkring Teknik & Miljø, Miljø & Teknik, Byplan & Miljø, hvad det nu ellers kan blive til, der er vores forslag så for at bidrage til debatten, at det kunne blive Miljø & Plan. Det handler om, at det ikke kun er byplan, det opfattes måske lidt snævert, plan er lidt bredere, det er lidt mere åbent set med vores øjne, og derfor foretrækker vi, at vi anvender begrebet Miljø & Plan. Men igen med miljø forrest, fordi det er så også det navn, der vil blive brugt efter vores vurdering.

Så skal jeg meddele, at vi i gruppen har erkendt virkeligheden, vi er uenige om det 4. ”at”, det her med hvor vores CSV og BOS og SUKA skal være henne. Vi har derfor valgt at stille os frit. Nogle af os vil stemme for, at det bliver placeret i Børn- og Ungdomsudvalget, andre vil stemme for ændringsforslag og placere det i Socialudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

For så vidt angår daghøjskolerne, produktionsskoler osv., der støtter vi primært ændringsforslaget fra Enhedslisten om at prøve at bede om det. Men hvis det ikke kan blive vedtaget, så vil vi subsidiært støtte det socialdemokratiske forslag om, at det så placeres i børn- og ungeområdet frem for i Socialudvalget.

Så er vi enige i ændringsforslaget om specialinstitutioner, som placeres i Børn- og Ungeudvalget.

Så det som jeg godt ved, eller der er 2 andre ting, jeg gerne vil sige noget om. Det ene er Socialdemokraternes forslag om, at børn- og familieteam skal over i Børn- og Ungeudvalget. Det er vi lodret imod, vi mener, at der er mest sammenhæng til det sociale område, og vi mener også, at hele den diskussion, vi havde i foråret om det, der hed den store og den lille løsning på børn- og ungeområdet, var det det, der var kernepunktet. Derfor er det grundigt diskuteret i foråret, og der blev konklusionen, at børneteamene skulle blive i socialforvaltningen. Sådan er det.

Men det er jo klart, at der var forbehold dengang, der var diskussion, det skal overhovedet ikke anfægtes, men der har vi altså valgt side, og vi står ved det valg, vi traf ved den lejlighed.

Så er der det med kvarterløft. Der vil jeg godt sige, at vi fra SF's side hele tiden har sagt, at vi mener ikke, at det er et argument, at fordi en opgave er tværgående, at den så skal ligge i Økonomiudvalget og økonomiforvaltningen. Vi har gennemgående ment, at driftsopgaver, eller hvad vi nu vil kalde det, også tværgående større opgaver, som i øvrigt sagtens kan ligge andre steder, at de netop ikke skal placeres i Økonomiudvalget, men også gerne kan placeres andre steder.

Vi har overvejet de høringssvar, der er kommet, også grundigt. Vi er godt klar over, at der er nogle, der føler, at det har været godt at være i økonomiforvaltningen for kvarterløft. Vi er nogle andre, der til gengæld mener, at det har været noget rod, at vi har haft kvarterløft, områdefornyelse, og hvad de nu ellers hedder, liggende i økonomiforvaltningen og så omvendt har haft byfornyelse liggende i bygge- og teknikforvaltningen. Derfor vurderer vi, at der er den uhensigtsmæssighed ved opdelingen, og derfor vurderer vi, at det er bedre at holde de ting sammen.

I den situation er der for os ingen tvivl om, at der er den rigtigste løsning at lægge den i det, der så forhåbentlig kommer til at hedde miljø- og planforvaltningen. Det vil tiden jo vise. Men det er der, vi mener, den bedst kan komme til at ligge, og vi mener ikke, der er noget, der vil blokere for, at man også der kan løse tværgående opgaver.

For oprigtig talt, når vi kigger tilbage på denne 4-års-periode, så synes vi ikke, Økonomiudvalget har været overbevisende i varetagelsen af driftsopgaver og slet ikke planopgaver heller.

Vi må også sige, at vi synes heller ikke, Økonomiudvalget har været overbevisende i varetagelsen i den demokratiske diskussion og varetagelse også over for resten af Borgerrepræsentationen af kvarterløftopgaven.

Så derfor mener vi ikke, at Økonomiudvalget og økonomiforvaltningen har løftet opgaven på en måde, der gør det troværdigt at lægge den der, hvis vi skal sikre den brede forankring af opgaverne.

Så derfor siger vi altså nej til det ændringsforslag, der er kommet fra Socialdemokratiet, men vi er også udmærket klar over, at der kan blive behov for at følge det tæt. Det er da et af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

de områder, hvor vi vil sige, at hvis en evaluering viser, at der er problemer senere hen, og lad det bare være efter 2 år, så er vi med på at tage diskussionen en gang til, om det så var den rigtige beslutning, vi traf nu her.

Men vi tror faktisk, at det rigtigste er at tage beslutningen nu om, at det skal lægges i miljø- og planforvaltningen og Planudvalget.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige sige, at der er lavet et afstemningsprogram, som gør det lidt nemmere at finde rundt i, og det skulle være omdelt på pladserne nu.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil da starte med at rose processen vedrørende opgavefordelingen i forbindelse med ny struktur i København. Jeg synes overordnet set, at det er et rigtig godt resultat, og jeg synes, det har været en fornøjelse at deltage i de diskussioner, der har ført til dette resultat.

Siden principbeslutningen i maj så har der været lejlighed til nogle finjusteringer for at sikre, at det blev så optimalt som muligt det, vi nu endte med at beslutte. Jeg vil trække et enkelt eksempel frem, som ikke var med i første runde.

Tanken med at overføre Sundhedshuset på Nørrebro fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen til sundhedsforvaltningen er at sikre, at det arbejde, der foregår der, koordineres med og indgår i den fremtidige udvikling af sundhedscentre. Det lyder jo meget fornuftigt, og alligevel så vil jeg hermed fremsætte et ændringsforslag til indstillingens 9. ”at-punkt:

”At Sundhedshuset på Nørrebro placeres i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og at det ændres til, at Sundhedshuset placeres i det kommende Socialudvalg.”

Beslutningen om at overføre Sundhedshuset fra familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen til sundhedsforvaltningen er ellers vedtaget både i Økonomiudvalget og i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg har med stor glæde set frem til, at Sundhedshuset blev lagt ind under sundhedsforvaltningen og derved blev en integreret del af sundhedscentertankegangen, som er noget, vi alle i Borgerrepræsentationen gerne ser udviklet med den fagligt forskellige personalegruppe, som er beskæftiget i Sundhedshuset, vil Sundhedshuset med sin tværfaglighed i den grad passe ind i de politiske tanker, vi har her i Borgerrepræsentationen om etablering af sundhedscentre i kommunen.

Sundhedshuset ville være et fundament, der kunne bygges videre på i realiseringen af planer om sundhedscentre for etniske minoriteter, som også Borgerrepræsentationen har besluttet skal op og stå.

Derfor er det yderst beklageligt, at jeg nu må konstatere, at det tilskud, som Sundhedshuset kunne have tilført sundhedscentret, ender med at blive en rent politisk illusion. Jeg tror, vi politikere havde forestillet os, at når vi udtrykte ønsker om at overføre Sundhedshuset til sundhedsforvaltningen, så var det med personale og ikke kun en tom skal. Det plejer at være kutyme her i kommunen, at når man overtager opgaver fra andre, så følger der også midler med til at videreføre den pågældende opgave.

Dette er beklageligvis ikke tilfældet her. Sundhedsforvaltningen vil på det foreliggende grundlag med overdragelse af Sundhedshuset blot modtage nogle forholdsvis ubrugelige lokaler uden indhold, hvilket vi selv sagt ikke har interesse i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Jeg synes, det er ret syret, at vi er havnet i denne situation, og at der ikke har været lejlighed til at drøfte sagen politisk. Kunne man forestille sig en overflytning af E-huset, uden der overhovedet fulgte ressourcer med, jeg har i hvert fald svært ved at forestille mig det.

Under alle omstændigheder skal der laves et sundhedscenter for etniske minoriteter, og vi er nu nødt til at starte helt fra scratch, ofre de nødvendige mange ressourcer, vi kan ikke indtænke det, der allerede foregår i et sundhedshus, hvor man oven i købet ikke har den sundhedsfaglige opbakning til det, der bliver lavet.

Sagen er som sagt aldrig blevet ordentlig belyst i hvert fald ikke på det politiske niveau. Det betyder tilsyneladende ikke noget, om der på den lange bane kommer bedre fagligt funderet og sammenhængende tilbud til de københavnske borgere, eller om vi kunne få noget mere ud af de eksisterende ressourcer.

Så det er med stor beklagelse at bede om, at indstillingens ”at”-punkt vedrørende, at Sundhedscentret på Nørrebro placeres i Sundheds- og Omsorgsudvalget ændres til, at Sundhedshuset placeres i det kommende Socialudvalg. Men det er sådan, virkeligheden er, der er ikke noget grundlag for at vedtage det ”at”.

Så nogle andre bemærkninger er, at det forslag der er om at ændre sundheds- og omsorgsforvaltningen til sundheds- og ældreforvaltningen, det synes Den Radikale Gruppe lyder udmærket. Vi synes også, det er udmærket, fordi vi lægger vægt på det tværgående, at ting, der handler om kvarterløft, er forankret i Økonomiudvalget med den viden, at når tingene bliver mere specifikke, så kommer det ud i de respektive fagudvalg. Vi synes også, det er en fin ide at kalde Teknik- og Miljøudvalget for Miljø- og Teknikudvalget.

Men som sagt, jeg beklager meget, at der ikke er noget indhold i punkt 9 og beder så derfor om, at I stemmer, som jeg har foreslået.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg føler sådan set ikke nogen trang til at gennemgå Enhedslistens ændringsforslag, de er velbeskrevet, de er kommet ud i god tid, været på Økonomiudvalgets dagsorden og fremgået af Borgerrepræsentationens dagsorden og dermed kunne være genstand for drøftelser i grupperne i mandags.

Det forholder sig jo ikke lige sådan med de andre ændringsforslag, der er kommet nu. Jeg finder det sådan set dybt beklageligt, fordi det er en vigtig sag, at Socialdemokraterne og De Radikale sådan ryster nogle ændringsforslag ud af ærmet. Jeg vil navnlig sige, at det om placeringen af børnefamilieteamene er en alvorlig sag.

Jeg finder det også dybt beklageligt, at overborgmesteren i modsætning til, hvad han har sagt, ikke har fået indkaldt til et møde, hvor partierne kunne drøfte tingene. Jeg føler, det er skadeligt for processen, og jeg håber ikke, der sker ulykker i aften, fordi vi jo har fået det endelige afstemningsprogram her på vores borde.

Men jeg føler det dybt utilfredsstillende, det er en vigtig sag, og sagens vigtighed afspejler sig jo også i, at det er igennem to behandlinger i Borgerrepræsentationen.

Socialdemokratiets forslag om at placere børne- og familieteamene i Børne- og Ungdomsudvalget finder vi dybt problematisk. For det første må behandlingen af børnene og også sådan set de unge i hvert fald så, indtil de bliver 18 år, jo ses i dyb sammenhæng med familiernes situation. Problemstillingen er jo, at der hvor børn har store sociale problemer, således at de bliver sager på et lokalcenter, hænger det næsten altid sammen med, at forældrene har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

forskellige problemer: misbrug, psykiske problemer osv., at de også er sager på et lokalcenter. Det er vinklen for, at man skal beholde det her samlet.

Vi føler i enhedslisten, at skellet mellem børnene og deres forældre er et mere dybtgående skel at sætte end der, hvor man sætter skellet mellem børnene i en social sammenhæng og så det, der kan sættes i værk på skoler og institutioner. Vi føler, at man simpelt hen rammer for-keret der, hvor man sætter de forvaltningsmæssige skel.

De vil altid være et problem, vi skal være dygtige til at løse dem, og vi skal måske også være dygtigere til at løse dem, men derfor er skellene ikke ligegyldige.

En anden ting, som det her får som konsekvens, som der jo så ikke er lavet nogen beregninger for og dermed er totalt uoplyst i aften, jamen hvordan bliver det med bæredygtigheden i lokalcentrene, hvis man piller børnefamilieteamene ud og lægger dem over i børne- og ungdomsforvaltningen. Er det sådan, så de faglige miljøer, det har jeg fået at vide af enkelte ansatte på lokalcentrene, vil være så udtyndede, sådan så man taber i kompetence ved, at det bliver tyndt besatte lokalcentre, vi får for eftertiden, og hvor vi ikke får tilstrækkelige faglige miljøer.

Jeg kunne godt tænke mig at få nogle bud for det fra den ansvarlige borgmester på dette område, jeg ved ikke, om Bo Asmus Kjeldgaard har noget, eller forslagsstillerne i deres visdom kunne belyse det.

Det andet, jeg føler trang til at sige, det er jo også, at vi igennem hele denne proces har prøvet at se på, hvordan man kunne skabe en jævnbyrdighed mellem udvalg og forvaltninger. Der er det klart, at i det øjeblik man løfter børnefamilieteamene over i en børne- og ungdomsforvaltning, så får den altså endnu og betragtelige opgaver at tage sig af.

Noget af det, som man er blevet kritiseret i Muusmannrapporten, var jo, at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og dermed også det, som udvalget skulle bære, var en for stor enhed, var en for mosaikagtig enhed til, at det var velfungerende.

Jeg føler, hvis man flytter den her opgave over, jamen så havner vi i nøjagtigt den samme situation med det kommende børne- og ungdomsforvaltning og det kommende børne- og ungdomsudvalg.

Det er min og Enhedslistens væsentligste bidrag til det, der skal være drøftelsen i aften, som vi beklager ikke er taget mere indgående tidligere.

Det er rigtigt, at vi drøftede den i en mere lukket kreds i foråret i diskussion med den store og lille model og nåede her til en konklusion. Vi ved også godt, at det var Socialdemokraterne, der snakkede i sidste ende for den store model. Men vi føler alligevel, at det her bliver skudt ind over uden ordentlige fornyede drøftelser.

Det andet, vi godt vil tage stilling til, det er omkring kvarterløft og områdeløft, det mener vi bør ligge i en fagforvaltning, og det er det bygge- og teknikforvaltningen og dets udvalg, som bør håndtere den opgave og ikke Økonomiudvalg og økonomiforvaltning.

Omkring det med Sundhedshuset mener vi sådan set, at det bør tilhøre sundheds- og ældreforvaltningen, eller hvad nu ... (*Afbrydelse*). Det gør vi ikke? Det bør tilhøre social ... (*Afbrydelse*: Servicebutik). Servicebutik o.k., en af 15 servicebutikker. De skal nu ligge, hvor Bente mener, de ligger.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal lige sige som oplysning i tilknytning til borgmester Inger Marie Bruun-Vierøvs indlæg om Sundhedshuset, at der ikke er taget politisk

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

stilling endnu, men det bliver der til fordelingen af midler på de nye forvaltninger. Men det bliver der altså på et kommende møde i Borgerrepræsentationen.

Pia Allerslev (V): Fra Venstres side vil vi også gerne rose det arbejde, der har været forud for denne indstilling. Vi kunne også godt have brugt den sidste drøftelse, som vi også hørte, Socialdemokraterne lovede, der ville være fra sidste møde til dette. Men nuvel, vi klarer os.

Men jeg er også nødt til at sige, jeg er meget enig i borgmester Per Bregengaards betragtninger om det med de her ændringsforslag. De ændringsforslag, vi har forholdt os meget konstruktivt og kritisk til, det er især de ændringsforslag, der er kommet fra Enhedslistens side, som er både velbegrundede og gennemarbejdede.

Det betyder altså også, at vi ender med at støtte rigtig mange af Enhedslistens forslag, hvorimod det der er kommet her i, ja, 11. time kan man vel ikke engang kalde det, det har vi simpelt hen ikke lyst til at tage stilling til på så kort grundlag.

Der er nogle få stykker, som jeg dog alligevel vil hive fat i, fordi det er nogle, som ligger så langt væk fra vores ide om, hvordan tingene skal fungere.

Hvis vi tager de forslag, der er kommet fra Socialdemokraterne om, at kvarterløft og områdefornyelse skal placeres i Økonomiudvalget, så undrer det os meget, et man ikke vil denne decentralisering, at man ikke vil have tingene lidt længere ud i systemet, at man hele tiden vil samle det hele i Økonomiudvalget og sidde og kontrollere og kontrollere. Det synes jeg er bekymrende især i forhold til det punkt, der var på for et par numre siden med lokaludvalgene, hvor man for alt i verden vil have alting ud omkring. Men det gælder åbenbart ikke, når det er Økonomiudvalget og de ting, som Økonomiudvalget sidder på.

I forhold til børn- og ungeteamene, så synes vi bestemt ikke, at det er hensigtsmæssigt, hvis de bliver placeret i Børn- og Unge-udvalget. Det er vigtigt, at der er en hel særlig fokus på denne gruppe, og vores frygt er, at de drukner i alt det andet, der kommer til at være i børn- og ungeteamet.

Jeg har hørt glimrende argument bl.a. fra De Konservative om, at det jo handler om børnene, og det er vigtigt at samle børnene i de samme grupper. Men det synes jeg faktisk ikke, når det bliver på bekostning af børnene, at man holder fast i denne holdning eller i hvert fald, har jeg hørt fra nogle konservative, jeg har ikke hørt endnu, hvad Mogens Lønborg siger heroppefra.

Derfor kan vi simpelt hen ikke støtte Socialdemokraternes forslag, det vil skabe en ulighed i størrelserne i forvaltningerne, det vil skabe en utryghed, det vil skabe en masse rod på linjerne. Så vi har tænkt os at stemme imod Socialdemokraternes ændringsforslag, men stemme for Enhedslistens om, at det placeres i Socialudvalget i stedet for.

I forhold til visitation og budget for basispladser og støttepædagoger, hvor Enhedslisten foreslår, at det bliver placeret i børneforvaltningen, det forslag støtter vi også, fordi vi synes faktisk igen ikke, at det er økonomiforvaltningen, der skal sidde og råde over de her midler.

Vi synes faktisk, det er mere hensigtsmæssigt, at det er det sted, der kender til problemerne, det er det sted, hvor problemerne opstår, det er det sted, hvor man har mulighed for at hive og trække i nogle tråde, at man bedre kan administrere de her ting om visitation og budget. De to ting hænger sammen.

Så igen støtter vi også enhedslistens forslag dér.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Ja, jeg tror, det var det for denne gang.

Jette Bergenholz Baurup (A): Vi er naturligvis bekymrede i Den Socialdemokratiske Gruppe, såfremt der er flere partier, som ikke kan støtte vores ændringsforslag.

Når vi støtter det ændringsforslag, så kan det undre os, at Sven Milthers taler om, jamen det kan da godt være, vi har lavet en fejl, og så vil vi da godt prøve at se og evaluere om 2 år, og så vil vi rette det. Det her er så stor en sag, så jeg synes faktisk, at man skulle have brugt tiden også på – jeg ved godt, dette ændringsforslag er kommet sent – men man burde virkelig have gennemtænkt, at børn er børn, og børn skal selvfølgelig under en børneforvaltning.

Så kan det undre mig rigtig meget, når Per Bregengaard rejser sig op her og siger, jeg synes, det var meget nedladende, at børn fra børn- og ungeteam, familieteam blev der sagt, det er børn af psykisk syge og misbrugere. Det er virkelig et prædikat at give de familier. Det var det, der blev sagt. Det er måske 20 pct. af de børn, der er i børn- og familieteam, det er faktisk et rigtig, rigtig dygtigt personale, som er stolte over dels socialforvaltningen, men også over det arbejde, de laver med forebyggende arbejde.

Der kan jeg da sige, at det arbejde, der bliver lavet, det er da dels, at lønkomensation kan da være rigtig ressourcestærke familier, men det kan være for tidligt fødte børn. Det kan være børn med en DAMP-problematik, hvor man skal tale med PPR, netop der er specielle behandlings- eller heldagsskoler, hvor man så skal drøfte, hvor skal det barn hen.

Det er jo også igen noget, man drøfter i skolemiljø, det er støtte-kontakt-personer, og sådan kan jeg blive ved, og selvfølgelig er der også de familier, hvor man ikke kan gå ind og forebygge, men så skal anbringe.

Men det er en lille procentdel, og det tror jeg, hvis man hiver det ud i al almindelighed, hvor mange procenter det er, så vil man nå frem til det i Københavns Kommune.

Jeg synes, det er skuffende, når man udtaler sig og ikke rigtig har belæg for det. Det er også skuffende, når jeg altid hører Enhedslisten mene, at børn skal behandles ens og ordentligt, så har man lige pludselig en gruppe børn, som man ikke mener skal med over i den børneforvaltning, hvor man både har daginstitutioner, man har børneklinik, man har sundhedsplejerske, ja man har simpelt hen det hele, som vedrører børn ovre i børneforvaltningen.

Det kan undre, og det kan også undre, at man udtaler sig så skråsikkert, hvis ikke man har undersøgt det rigtig nøje. Jeg håber, at Enhedslisten, og jeg håber selvfølgelig også, at Venstre vil tænke en ekstra gang over netop, hvor er det vi skal placere børnene og så sige, selvfølgelig skal de placeres sammen.

Men det jeg også hørte Per Bregengaard sige, det var, at man vil slanke forvaltningen, og det er vi helt enige i. Det vil man, man vil slanke socialforvaltningen, men det skal da ikke være på bekostning af, hvad der ville være bedst for børnene.

Derfor må man sige, jeg synes, man skulle tænke over det en ekstra gang og så prøve at se, om ikke lige præcis børne- og ungeteams skal med over i børneforvaltningen.

Bente Møller (Ø): Da jeg tegnede mig ind, var det egentlig, fordi jeg synes, det er en uskik, jeg sad og råbte til vores ordfører, som ikke havde forstået, hvad Sundhedshuset på Indre Nørrebro er. Sundhedshuset på Indre Nørrebro er en af 15 servicebutikker, som familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen har. Det giver ingen mening at overføre én af de 15 servicebutikker til sundhedsforvaltningen og ikke gøre det med de 14 andre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Så er indholdet i dem i øvrigt meget forskelligt, fordi de er indrettet efter de lokale forhold, og de er også for nylig evalueret. Men sundhedsforvaltningen leverer ikke nogen medarbejdere til det, der foregår i Sundhedshuset på Indre Nørrebro.

Så kan jeg jo ikke lade være med at kommentere det, Jette Bergenholz Bautrup lige har sagt. Jeg skal undlade at redegøre for, hvad Per Bregengaard sagde, det kan han sikkert selv. Men når børne- og familieteam hedder børne- og familieteam og ikke børne- og ungeteam, så er det, fordi de arbejder med truede børn og deres familier.

Hvis man læser lovgivningen, hvis man hører, hvad der har været de politiske hårde værdier på området, kigger på den seneste anbringelsesreform, så er det jo ting som familierådslagning, det er ting som slægtsanbringelser. Det er klart et helhedssyn, når man har gjort noget ved dette barn eller unge, så skal man gøre det i samarbejde med familien, der skal udarbejdes en handleplan, som er en slags aftale om, hvordan det er, man agerer, den indgår man med forældrene.

Man kan altså ikke se de her børn uafhængige af deres familier, og de ville i øvrigt også fagligt være at lave overgreb på dem.

Når det så er en god ide at bevare børnefamilieteamene i socialforvaltningen, det er der mange gode årsager til. En af dem er, at de allermest sårbare af disse børn og unge er dem, der har de forældre, der bliver tilbage i socialforvaltningen, hvor det er rigtig, rigtig vigtigt, at man er tæt på hinanden og kan arbejde med helhedssyn. Det er ikke, fordi de alle sammen er børn af psykisk syge eller at stofmisbrugere, men det er dem, der er de sværeste sager i børnefamilieteamene, og det er der, hvor det er vigtigt at have adgang til at lave helhedsløsninger for familierne.

Så er der jo andre gode argumenter, nemlig at socialforvaltningen, hvis man flytter dette område ud, bliver så lille, at det ikke giver nogen mening at bevare den som en forvaltning. Det der er tilbage kan man så passende lægge sammen med sundhedsforvaltningen og så kalde det en social- og sundhedsforvaltning.

Det vil både økonomisk og personalemæssigt og fagligt miljømæssigt blive så sårbart, så det vil være tåbeligt at opretholde borgerindgange, hvor mange det så end måtte blive til den tid.

Den tredje er, at den kommende børn- og ungeforvaltning fagligt set vil blive præget af en pædagogisk tankegang, og det er jo rigtig, rigtig godt, eftersom de fleste, der er der, vi være lærere eller pædagoger. Men det vil betyde, at den socialfaglige tankegang, som er så vigtig, når man skal arbejde med de mest sårbare børn og familier, ville risikere at få meget ringe faglige vilkår, og så kunne det blev endnu sværere at rekruttere personale til et område, der holder hårdt for i forvejen.

Mogens Lønborg (C): Det er store, komplekse problemstillinger, vi har med at gøre her, det er ikke blevet mindre komplekst af, at Socialdemokratiet har stillet et så radikalt og vidtgående ændringsforslag, som trækker mere eller mindre tæppet væk under det, der har været hovedmodellen omkring en sundhedsforvaltning.

Så Det Konservative Folkeparti kan ikke bakke op om Socialdemokratiets ændringsforslag. Vi mener, at de ting hører sammen i socialforvaltningen, og derfor så vil vi stemme imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Der hvor vores tvivl er det er på handicapområdet, børnehandicapområdet. Jeg synes, der er sagt meget, der er skrevet meget, der er skrevet høringsvar, som også efterlader en usikkerhed om, hvad man egentlig foretrækker.

På gruppeformandsmødet annoncerede jeg, at jeg synes, at denne sag er af en sådan karakter, så vi enten udsætter den del af det, børnehandicapdelen, hvilket, så vidt jeg kan vurdere, ikke kan betyde nogen som helst ændringer i implementeringsarbejdet, fordi det er mandsskabsmæssigt meget lidt, der der er berørt.

Alternativet, at vi laver en timeout i mødet her på en halv time, sådan at vi får lejlighed til at drøfte både internt i grupperne, men jo især mellem partierne om, hvordan vi kan håndtere det.

Vi kan kun beklage, at der ikke har været et møde omkring de her ting, at vi jasker det igennem nu, i øvrigt i en periode, hvor alle er meget travlt optaget af det ene og det andet.

Så jeg vil godt høre, om der er stemning for, og det er vores primære ønske, at lige præcis spørgsmålet om børnehandicapområdet, at vi udsætter det.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det var borgmester Per Bregengaard der spurgte, om jeg kunne sige noget om flytningen af børne-familie-teamene over i den nye børn- og unge-forvaltning.

Nu har Bente Møller på ganske glimrende vis manuduceret forsamlingen her i problemstillingerne. Jeg har ikke så meget at tilføje til det. De børn, vi taler om her, er børn af forældre, der har store problemer. Vi mener i SF, at det er meget vigtigt, at vi har en helhedsorienteret indsats i forhold til familien i centrum-projektet, SSP, Børn- og Ungeudvalget, døgninstitutionerne osv., at det holdes samlet, og at man laver en samlet politik for det i forhold til de familier, der har problemer.

Hertil kommer så, at det er fuldstændig rigtigt, som Per Bregengaard også sagde, at man ville smadre det faglige miljø i socialforvaltningen, hvis man nu går ind her fem minutter i tolv, et halvt sekund i tolv og fjerner et område, som udgør ca. en fjerdedel af den nye socialforvaltning, ca. 1.500 medarbejdere. Altså der skal laves en helt ny implementeringsplan, hvis man gør det, man skal have helt andre overvejelser i forhold til den lokale ledelsesstruktur, og det er fuldstændig urimeligt at komme med sådan et ændringsforslag på nuværende tidspunkt.

Men dertil kommer, at rent faktisk mener jeg også, der er så gode argumenter for at holde det i socialforvaltningen, så det kvitterede jeg for, at Konservative nu bakker op om, og jeg går ud fra, at der er et flertal for at bevare det i socialforvaltningen.

Så til Mogens Lønborg omkring det med børnehandicapområdet. altså der ligger et ændringsforslag, som vi også har diskuteret i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om specialinstitutioner, børneklinikker osv., som går på, at det skal flytte. Det bakker vi i hvert fald op om i SF.

Jeg ved ikke, hvad der ud over de ændringsforslag, der ligger, som Enhedslisten nu er blevet dem, der har formuleret endeligt i Økonomiudvalget og her til Borgerrepræsentationen, hvad der herudover skulle være af spørgsmål, som ikke er afklaret.

Men i hvert fald går vi ind for, at de specialinstitutioner skal flytte, og vi vil stemme for de ændringsforslag.

Overborgmesteren (Lars Engberg): Vi går til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil takke overborgmesteren for oplysningen om, at der endnu ikke er taget stilling til økonomien i forbindelse med overflytning af Sundhedshuset.

Derfor vil jeg også trække mit ændringsforslag. Oprindeligt blev jeg opmærksom på Sundhedshuset, fordi de inviterede mig derud og forklarede, at de mente, at det også havde interesse for mig som sundhedsborgmester, fordi de havde en sundhedsforebyggende indgangsvinkel i al deres arbejde.

Jeg ved også, at Dansk Sygeplejeråd har trukket det frem som et eksempel på et sundhedscenter rent ud sagt, som dem vi gerne vil have flere af, så der er flere end mig, der synes, at det grundlag, der allerede er der, at det som udgangspunkt er en god basis for at bygge et egentligt sundhedscenter op.

At det så er en del af en servicebutik synes ikke at ændre ved det, man reelt laver derude. Derfor mener jeg fortsat, at det som har været beslutningen i Sundheds- og Omsorgsudvalget og i Økonomiudvalget bør stå ved magt.

Derfor anbefaler jeg, at vi stemmer for det 9. ”at”.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jamen når Inger Marie Bruun-Vierø trækker forslaget, så vil vi gerne opretholde det, da vi har tænkt os at stemme for det.

Så synes jeg, debatten meget godt afspejler, at nu bedriver vi virkelig sagsbehandling, og det afspejler, hvor nødvendigt det havde været med nogle politiske forhandlinger, hvor vi kunne have drøftet tingene mere indgående.

Jeg forstår altså ikke, når Socialdemokratiets ordfører kommer herop og laver det udfald mod Enhedslisten, så er modspillet jo bare, hvorfor er I så ikke kommet med dette forslag noget tidligere, sådan så vi kunne have gravet yderligere ned i det?

Jeg mener, vi nu er nået til også, hvad Bente Møller giver udtryk for, en rimelig ædruelig opfattelse af, at vi mener, at børne- og familieteamene skal blive i Socialudvalget.

Men hvis det er sådan en stor katastrofe, jamen så skulle man da have været på banen meget tidligere, så skulle man da have indkaldt til dette politiske møde.

Vi er i stand til at træffe beslutninger i aften, og alle og enhver har jo vidst, det dette er deadline. Forvaltningerne skal fungere fra 1. januar, der er tusindvis af ansatte, som er afhængige af de beslutninger, vi træffer i aften, så vi bliver nødt til at træffe dem.

Hvis Mogens Lønborg & Co. lige, men det er jo svært, når der foregår forhandlinger her i salen, som burde have foregået tidligere.

Jeg forstår godt det, som Mogens Lønborg siger, man kan vælge forskellige løsninger på det omkring handicapområdet, omkring de handicappede børn. Det har vel ligget igennem hele processen, selv om det også har været til diskussion, at de handicappede børns skolegang forvaltningsmæssigt skulle ligge i børne- og ungdomsforvaltningen, at skolegang skulle ligge der i det uddannelsesmæssige miljø, der var der.

Så har der ligget, og det er jo det, vi har stillet ændringsforslag til, spørgsmålet, hvad så med deres fritid og deres førskoletilbud eller daginstitutionstilbud. Der siger vi, det er fuldstændig plim, når vi i dag har en integration mellem børnenes skole og fritid. Altså på de handicappedes skolegang har vi jo i vidt omfang KKFO'er i dag. Det er svært at skelne, oplever

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

jeg, mellem hvad der er skole, og hvad der er fritidstilbud i forhold til de her børn. Så det skal integreres. Det er jo også integreret i den nuværende uddannelses- og ungdomsforvaltning.

Så laver vi jo øvelsen for de normale børn, eller dem der ikke har handicapproblemstillinger med at sige, jamen det er en god ide at få kædet daginstitutionstilbud og skole- og skolefritidstilbud sammen.

Det mener vi også, det er i forhold til de handicappede børn, altså den overgang fra daginstitution til skole og de fritidstilbud, der er der, kan blive mere glidende i en samlet placering. Derfor har vi lavet det ændringsforslag, og det fornemmer jeg så, der er et stort flertal for.

Det der så er den sidste klump det er handicapcentre og spørgsmålet med deres opgaver. Altså det ene var, man kunne sige, skulle det så også over i den kommende børne- og ungdomsforvaltning, og det mener vi faktisk ikke. Det drejer sig om forskellige former for støtteforanstaltninger ude i familien, og det mener vi, ligesom det ligger i forhold til de normale børn, jamen der er et skel mellem børn og unge i institutions- og skoleliv, og så der hvor der kunne være problemer i forhold til familielivet. Det opretholder vi sådan set med det her.

Det er jo også dette handicapcenter, som danner linjen op til voksentilværelsen, for op i voksentilværelsen bliver de jo netop tilknyttet handicapcentre.

Så vi er egentlig ret overbevist om, at de rigtige skel er der. Men vi har diskuteret dem i forårets drøftelser, men jeg forstår da udmærket, at man kan blive usikker på de her ting og begynde at bedrive sagsbehandling, og det var jo ikke lige det, der var meningen med sådan et område, som vi faktisk har vidst, der skulle tages beslutning om i aften i månedsvis.

Karin Storgaard (O): Jamen det er mere til proceduren, jeg vil sige noget om det her, fordi jeg føler, at debatten her i aften ligesom giver indtryk af, at vi havde haft brug for det møde, som vi efter min opfattelse havde fået lovning på.

Jeg må indrømme, det er lidt i sidste øjeblik, at vi får nogle ændringsforslag ud, som Socialdemokraterne sendte ud. Det var selvfølgelig pænt af dem at sende det til nogle af os, og hos var det Louise Frevert og mig selv, der fik dem, og vi så i dag får noget afstemningstema og nogle ekstra forslag, som SF er kommet med. Det synes jeg er svært at nå at forholde sig fornuftigt til det.

Der er mange af tingene, som der ikke er nogen problemer i, som man sagtens kan stemme om, men der er altså også et par hurdler. Så det havde altså været rart, om der havde været tid til det møde, som man havde fået lovning på. Det var jo ikke noget, der havde behøvet at tage så lang tid og heller ikke at arrangere.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ikke lige nu flere på talerlisten, men jeg lukker ikke talerlisten endnu. Der blev stillet forslag om enten at udskyde det særlige punkt – det var Mogens Lønborg, der rejste det – som vedrører børnehandicappede.

Det er faktisk ikke muligt. Enten er det hele styrelsesvedtægten, vi vedtager i aften, eller også udskyder vi hele sagen. Det sidste vil jeg stærkt fraråde, også af hensyn til den usikkerhed, som jeg er sikker på, at personalet må føle, over, hvor de nu hører hjemme fra 1. januar, det er om kun om 2½ måned. Jeg vil meget tilråde, at vi træffer beslutning i aften.

Så derfor vil jeg gerne føje Mogens Lønborg i hans ønske om en timeout. Jeg er ikke sikker på, det kommer til at tage en halv time, men det varer den tid, det varer. Derfor vil jeg fo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

reslå, og det gør jeg, inden forhandlingerne afsluttet, at vi laver en timeout nu, og at ordførerne for hvert parti mødes ovre i mit mødeværelse.

—————
Mødet afbrudt kl. ????

Mødet genoptaget kl. ????
 —————

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Mødet genoptaget. Jeg skal høre, om der er flere, der ønsker ordet? (*Ophold*). Det er der ikke.

Jeg kan sige, at et resultat af det møde, der har været, er, at det 9. "at", det er det om sundhedshuse på Nørrebro, det gælder både økonomiforvaltningens forslag og det ændringsforslag, som er stillet af De Radikale, er trukket, men opretholdt af Enhedslisten, at der er enighed om, at de to bliver trukket ud af afstemningen, eftersom sundhedshuse ikke er nævnt i styrelsesvedtægten.

Det betyder, at sagen om placeringen af sundhedshuse vil blive håndteret i forbindelse med den sag, der vedrører fordelingen af midler. Og med den argumentation, der også har været fra talerstolen, kan man sige, at det hører meget godt hjemme der.

Men vi kan godt vedtage styrelsesvedtægten uden at tage stilling til sundhedshuse. Det bliver håndteret i forbindelse med en sag om fordeling af midler på de nye udvalg.

Vi skal have fat i afstemningsprogrammet og Æ 1, som er stillet af undertegnede på vegne af Økonomiudvalget, og som vedrører, at opgaven med udlevering af sprøjter, kanyler m.v., flyttes fra sundhedsforvaltningen til den nyoprettede socialforvaltning.

Lars Engberg (A) stillede på vegne af Økonomiudvalget følgende ændringsforslag som præcisering af § 18, stk. 2, pkt. 7 vedrørende den sociale indsats på det samlede misbrugsområde i forslaget til ændret styrelsesvedtægt:

"at opgaven med udlevering af sprøjter, kanyler, mv. flyttes fra Sundhedsforvaltningen til den nyoprettede Socialforvaltning."

Ændringsforslaget blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag som tilføjelse til § 16, stk. 2 i forslaget til ændret styrelsesvedtægt:

"at visitation og budget for basispladser og støttepædagoger placeres i Børneforvaltningen."

Ændringsforslaget blev godkendt med 43 stemmer imod 4.

For stemte: A, B, C, C2, F, V, V2 og Ø.

Imod stemte: O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"at Børne- og Ungeteams (Børne- og Familieteams) placeres i Børne- og Ungdomsudvalget".

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 18.

For stemte: A og O.

Imod stemte: B, C, C2, F, V, V2 og Ø.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at-punkt:

"at 'Teknik- og Miljøudvalget/Teknik- og Miljøforvaltningen' ændres til 'Byplan- og Miljøudvalget/Byplan- og Miljøforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 13.

For stemte: F, C2 og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, V og V2.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at-punkt:

"at 'Teknik- og Miljøudvalget/Teknik- og Miljøforvaltningen' ændres til 'Miljø- og Planudvalget/Miljø- og Planforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev forkastet med 35 stemmer imod 14.

For stemte: 1 medlem af A (Winnie Berndtson), F, C2 og Ø.

Imod stemte: 13 medlemmer af A (Lars Engberg, Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Jette Bergenholz Bautrup, Mona Heiberg, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Joan Jensen, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), B, C, O, V og V2.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at-punkt:

"at 'Teknik- og Miljøudvalget/Teknik- og Miljøforvaltningen' ændres til 'Miljø- og Teknikudvalget/Miljø- og Teknikforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev forkastet med 25 stemmer imod 24.

For stemte: A, C og F.

Imod stemte: B, C2, O, V, V2 og Ø.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at-punkt:

"at 'Sundheds- og Omsorgsudvalget/Sundhedsforvaltningen' ændres til 'Ældre- og Sundhedsudvalget/Ældre- og Sundhedsforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev forkastet med 41 stemmer imod 7.

For stemte: C og Ø.

Imod stemte: A, B, C2, F, O, V og V2.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at-punkt:
"at 'Sundheds- og Omsorgsudvalget/Sundhedsforvaltningen' ændres til 'Sundheds- og Ældreudvalget/Sundheds- og Ældreforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 20.

For stemte: B, C, F og Ø.

Imod stemte: A, C2, O, V og V2.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 2. at-punkt:
"at 'Sundheds- og Omsorgsudvalget/Sundhedsforvaltningen' ændres til 'Sundheds- og Omsorgsudvalget/Sundheds- og Omsorgsforvaltningen'."

Ændringsforslaget blev godkendt med 47 stemmer imod 2.

For stemte: A, B, C, F, O, V og Ø.

Imod stemte: C2 og V2.

Indstillingens således ændrede 2. at-punkt blev herefter godkendt med 49 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, C2, F, O, V, V2 og Ø.

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 4. at-punkt:

"at specialundervisning for voksne placeres i Socialudvalget."

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 20.

For stemte: C, 3 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Charlotte Wieth-Klitgaard og Heinrich Metz), V og Ø.

Imod stemte: A, B, C2, 4 medlemmer af F (Sven Milthers, Trine Schaltz, Frank Hede-gaard og Bjarne Fey), O og V2.

Indstillingens 4. at-punkt blev herefter godkendt uden afstemning.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 5. at-punkt:

"Det foreslås ministeriet, at loven ændres således, at det muliggøres, at daghøjskolerne, produktionsskolerne og VUS-kontakt kan placeres samlet i den nye Beskæftigelses- og Integrationsforvaltning (sammen med sprogskolerne)."

Ændringsforslaget blev godkendt med 31 stemmer imod 14. 4 undlod.

For stemte: B, C, C2, F, V, V2 og Ø.

Imod stemte: A.

Følgende undlod at stemme: O.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 5. at-punkt:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

"at daghøjskoler, produktionsskoler og VUS-kontakt placeres i Børne- og Ungdomsudvalget."

Ændringsforslaget blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

For stemte: A og 3 medlemmer af F (Sven Milthers, Charlotte Wieth-Klitgaard og Heinrich Metz).

Imod stemte: B, C, C2, 4 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Trine Schaltz, Frank Hedegaard og Bjarne Fey), O, V, V2 og Ø.

Indstillingens således ændrede 5. at-punkt blev herefter godkendt uden afstemning.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 6. at-punkt:

"at specialinstitutioner, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem og klubber samt fritidstilbud for de handicappede 18-25-årige, placeres i Børne- og Ungdomsudvalget."

Ændringsforslaget blev godkendt med 48 stemmer imod 1.

For stemte: A, B, C, C2, F, O, V og Ø.

Imod stemte: V2.

Indstillingens 6. at-punkt bortfaldt som konsekvens af vedtagelsen af ændringsforslaget.

Indstillingens 7. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 8. at-punkt:

"at kvarterløft og områdefornyelse fortsat placeres i Økonomiudvalget."

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 21.

For stemte: A, 4 medlemmer af B (Inger Marie Bruun-Vierø, Klaus Bondam, Manu Saareen og Tanwir Ahmad) og C.

Imod stemte: 1 medlem af B (Monica Thon), C2, F, O, V, V2 og Ø.

Indstillingens 8. at-punkt blev herefter godkendt uden afstemning.

Indstillingens 9. at-punkt blev trukket, da punktet ikke er nævnt i den gældende styrelsesvedtægt.

Indstillingens 10. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 11. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 12. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 13. at-punkt blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

**Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til indstillingens 14. at-punkt:
"at Børneklivnikken placeres i Børne- og Ungdomsudvalget."**

Ændringsforslaget blev godkendt uden afstemning.

Indstillingens 14. at-punkt bortfaldt som konsekvens af vedtagelsen af ændringsforslaget.

**Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt med 49 stemmer imod 0.
For stemte: A, B, C, C2, F, O, V, V2 og Ø.**

=====

16) BR 527/05. Personalepolitisk regnskab 2005 for Københavns Kommune

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen tager Personalepolitisk Regnskab 2005 og supplerende redegørelse om etnisk ligestilling på arbejdspladserne til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Trine Schaltz (F): SF tager det personalepolitiske regnskab til efterretning, men vi vil allerede nu sige, at ved den 3. november vil komme med et medlemsforslag, som omhandler netop det personalepolitiske regnskab.

Når man læser regnskabet, så er det tydeligt at se, at der er sket nogle ændringer. Der står noget om, at der er sket en forbedring med det fysiske arbejdsmiljø, mens der omkring det psykiske arbejdsmiljø er sket en forringelse.

Jeg var til et møde her i fredags, hvor det personalepolitiske regnskab blev gennemgået, og jeg spurgte, og vi talte om, hvorvidt tallene var så tydelige, så man kunne sige, det var den vej, det vendte.

Jeg fik at vide, at det omkring det fysiske arbejdsmiljø var en lille smule usikkert, men omkring det psykiske arbejdsmiljø var tendensen klar, at der var sket en forværring.

Det er en fin ide at lave et personalepolitisk regnskab, og jeg er også sikker på, at man ude i forvaltningerne handler på det regnskab og gør noget ved det. Men i SF mener vi, at det er ret så væsentligt at tage det meget alvorligt, at det psykiske arbejdsmiljø tilsyneladende bliver forværret.

Det der står i regnskabet er, at arbejdsmængden og arbejdstempoet er meget højt, det er der rigtig mange, der siger, og at der mangler mulighed for at gøre arbejdet ordentligt.

Samtidig er der, det er der faktisk 40 pct., der siger, at de mangler mulighed for at gøre deres arbejde ordentligt. I nogle forvaltninger er det omkring 60 pct.

Samtidig siger de samme medarbejdere, at de synes, de har et meget meningsfuldt arbejde, de er med andre ord også meget motiverede for deres arbejde, og når de så samtidig ikke har mulighed for at gøre det ordentligt, så er der stor risiko for, at de brænder ud simpelt hen.

Det vil vi gerne have noget mere fokus på, og vi vil have undersøgt, hvad årsagerne er til, at det går den vej. Hvad er årsagen til, at der kommer en øget arbejdsmængde, et øget tempo og en manglende mulighed for at gøre arbejdet ordentligt, hvad gør man ved det i de forskellige forvaltninger?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Det er det, vi gerne vil have fokus på, og det er derfor, vi vil stille et forslag næste gang. Men indtil videre tager vi regnskabet til efterretning.

Jakob Hougaard (A): Det er altid meget interessant at læse det personalepolitiske regnskab, det giver et godt billede af situationen i kommunen og er et vigtigt redskab for at komme videre.

Jeg håber også, at dette regnskab vil blive brugt aktivt i de nye forvaltninger for at få løst de problemer, som der bliver peget på.

Jeg synes ligesom SF's ordfører, at vi skal hæfte os ved, at vi i Københavns Kommune har ansatte, som er glade for at gå på arbejde, som synes, at det arbejde, de laver, er vigtigt og relevant og meningsfyldt. Det synes vi er ret afgørende for gode og glade medarbejdere.

Men jeg vil også hæfte mig ved, at mange af medarbejderne i personaleregnskabet giver udtryk for, at de føler sig stressede, og vi ved, at stressede mennesker risikerer at blive syge mennesker, på et eller andet tidspunkt bukker man under for stressen, og det er naturligvis et vigtigt område at have en indsats på i de kommende år. Forhåbentlig bliver resultaterne også bedre på dette område.

Så synes jeg, at det er vigtigt at fremhæve, at meget få ansatte har en udviklingsplan for deres kompetenceudvikling, det skal de have. Vi er nødt til at gøre mere ud af, at vi i denne kommune har det, man kalder for medarbejderudviklingssamtaler, sådan at man kan få diskuteret arbejdet og målene med de enkelte ansatte. Der har vi, mener vi, en vigtig opgave, og det håber jeg, at man på baggrund af dette regnskab ude i forvaltningerne vil tage mere seriøst i det kommende år, sådan at vi kan se en forbedring i det næste års personalepolitiske regnskab.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

17) BR 544/05. Indstilling om politik for aktivt ejerskab herunder høringsvar fra forvaltningerne

Indstilling om, at det reviderede udkast til aktivt ejerskab vedtages, samt at der pr. 1. januar 2006 oprettes en selskabsenhed som beskrevet i indstillingen

Det præciseres, at arbejdsdelingen mellem forvaltningerne og selskabsenheden bliver som beskrevet i bilag 8 (fællesnotat fra Bygge- og Teknikforvaltningen, Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Økonomiforvaltningen).

(Økonomiudvalget)

Rikke Fog-Møller (Ø): Det kommer måske ikke som nogen stor overraskelse, at Enhedslisten vil stemme nej til denne indstilling om aktivt ejerskab. Det, jeg vil forsøge at gøre nu, er at give jer en ide om hvorfor.

Det udkast til politik for aktivt ejerskab, som vi har fået ud, bygger på to forskellige formål med det aktive ejerskab eller med at lave en politik for aktivt ejerskab. Det ene er en politik for at sikre kommunens værdier i selskaber, og det andet er en politik for at sikre kommunens interesser i selskaber.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

I Enhedslisten mener vi, at kommunen først og fremmest bør se på interesser i et selskab, herunder at der er et formål med at eje eller deltage i et selskab, og at dette formål ikke, jeg understreger ikke, er værdiforøgelse.

I politikken for aktivt ejerskab lægges der meget vægt på, at man sikrer kommunens værdier, og det kan jo lyde meget tilforladeligt, for der er selvfølgelig ikke mange, der vil stille sig op og sige, at man kan være ligeglad med, om de aktiver, der indgår i forskellige virksomheder og selskaber forringes.

Men hvad skal formålet være med at sikre værdierne. For os er det et spørgsmål om at sikre, at den aktivitet eller den opgave, som et selskab eller en virksomhed udfører, det er den interesse, som kommunen og københavnernes har i selskabet eller virksomheden, og det skal kunne opretholdes og gerne forbedres. Det skal være motivet til at sikre en værdi.

Med andre ord, at man fortsat styrker formålet med at eje denne virksomhed eller deltage i et selskab.

Derfor har det relevans at sikre værdierne i den sammenhæng. Men i det udkast til politik for aktivt ejerskab, som vi ser her, der er blevet af økonomiforvaltningen og Økonomiudvalget, der har sikring af værdierne en relevans i sig selv, og det kan den faktisk efter min bedste overbevisning kun få af en årsag, og det er, hvis man ønsker at sælge sine selskaber og virksomheder og tjene på det.

Så et der jo ikke så mærkeligt, at man i den grad har kastet blikket på den politik, som staten fører for sine selskaber, for hvis det skulle være forbigået forsamlingens opmærksomhed, så har staten ført af den nuværende regerings hånd sat et meget stort til salg skilt på snart sagt alt, der er noget værd i staten. Hvis ikke de har gjort det endnu, så er de ikke spor hemmelighedsfulde med, at det er det, der er intentionen med det.

Følgerne og formentlig også intentionerne med de her udsalg er privatiseringer, og derfor er man også så forhippet på at få de professionelle bestyrelser med deltagelse af diverse erhvervsfolk, som kender brancherne og ved, hvad det er, som køberne i det private vil have.

Desværre er de her private bestyrelser og direktører ikke altid lige velegnede til at styre væsentlige sektorer af stor samfundsmæssig betydning. Jeg nævner blot Banedanmark i forbifarten, og ret hurtigt så kan det også se ud som om, at det er det offentlige ejerskab, der er problemet.

Men det er det ikke. Problemet opstår, hvis de politikere, der har ansvaret, er ligeglade, og det er kernen omkring kommunen og selskaberne. Det drejer sig ikke at afskaffe de politiske bestyrelser efter Enhedslistens mening eller udvalgenes indflydelse for den sags skyld. Det drejer sig om at tage et ansvar, om at øge borgernes indsigt og indflydelse i de selskaber, vi er med i eller ejer.

Den politik, der lægges op til her, den fører den modsatte vej, vi overlader beslutninger til bestyrelser, der kommer ude fra om ikke andet så delvis, og så holder vi en generalforsamling en gang imellem. Og langsomt men sikkert så forsvinder det engagerede ejerskab fra udvalgene.

Jeg siger ikke, at vi som politikere altid forholder os engageret til de selskaber, som vi har eller deltager i i dag, men så er det for mig at se det, vi må gøre noget ved og så finde ud af, hvordan politikerne kan blive bedre til at varetage borgernes interesser og udbrede demokratiet omkring de selskaber, vi har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

At der opstår konflikter mellem økonomiske interesser i selskaberne og andre interesser såsom miljø og ageren i byens udvikling eller serviceniveau over for borgerne, det siger sig selv, de konflikter vil opstå. Den her måde, som udkastet til aktivt ejerskab er udtryk for, den måde at betragte vores deltagelse på er ved bare at gøre det værre.

Så Enhedslisten vil, som jeg indledte med at sige, stemme imod.

Borgmester Winnie Berndtson: Også denne sag har været igennem en lang proces og en lang behandling, og jeg synes med god grund, også med hjælp af konsulenter udefra, skal jeg også nævne i denne sag, som har bistået med at finde ud af, hvordan vi i Københavns Kommune skulle forholde os til, at vi får løst en række opgaver andre steder end i vores egne forvaltninger internt.

Jeg synes, man kan glæde sig over, at man med denne indstilling får præciseret, hvad det er for en arbejdsdeling, der er mellem økonomiforvaltningen og fagforvaltningerne, det har jeg i hvert fald på mit eget område en gang imellem været lidt i tvivl om, hvem det i virkeligheden var, der havde ansvaret for hvad. Så det synes jeg da er dejligt, at vi med denne politik for aktivt ejerskab får slået fast, at de her selskaber først og fremmest er sat i verden for at løse opgaver, som vi løser mere hensigtsmæssigt f.eks. i fællesskab med kommuner omkring os, så derfor ligger de ude i selskaber i stedet for at ligge internt i forvaltningerne.

Men det betyder ikke, at vi har en anden interesse i dem, end hvis de havde været rent internt i Københavns Kommune og bare havde været driftsafdelinger til løsning af nogle givne opgaver.

Så det synes jeg er den tilgang, man har valgt at tage, og det synes jeg er den rigtige tilgang at sige, jamen de her selskaber er sat i verden til at løse opgaver for os. Vi løser dem sammen med nogle andre, derfor ligger selskabet uden for Københavns Kommune i samarbejde med nogle andre, men selskaberne er forankret i fagforvaltningerne, fordi selskaberne er sat i verden for at løse de opgaver, som der nu skal løses.

Så det synes jeg er dejligt at få præciseret.

Så kan man, hvis man kigger i bilagene, og det bliver man nødt til i denne indstilling, fordi det er faktisk i bilag 8, der står, hvordan det bliver, så man er nødt til at bladre lidt rundt i sagen.

Men hvis man starter med at kigge i bilag 6, så kan man jo se en selskabsoversigt, og jeg vil sige, jeg glæder mig da til, at det bliver fuldstændig almindelig kutyme, at man får de informationer, som er beskrevet i forhold til det aktive ejerskab, i forhold til alle de selskaber, der er nævnt.

Vi skal ikke sidde og diskutere på et eller andet tidspunkt, hvad vi skal vide om Trafikselskab Sjælland eller ej, nej det er klokkeklart beskrevet her, hvad det er for nogle informationer, der skal gives politikerne i hvilken form og hvor ofte osv. Det synes jeg da er dejligt at vide, at man ikke efter at have arbejdet med det 2-3 år selv skal finde en eller anden form for det, men der på forhånd er lagt fast, hvordan det skal foregå.

Lige sådan kunne man sige det med Ørestadsselskabet, hvis vi havde haft sådan en politik for aktivt ejerskab, så havde vi måske ikke skullet famle os så meget frem i økonomiforvaltningen og i Økonomiudvalget, så havde det måske været lidt mere klart, hvordan politikerne skulle inddrages omkring Ørestadsselskabet. Så jeg synes da også, man kan se noget positivt i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Så er jeg sådan set enig i Enhedslistens bekymring, fordi det har vi jo set før, om man så må sige, så jeg vil så sige, at når man så når til bilag 8, så vil jeg bare opfordre det nye udvalg, vi nu ved kommer til at hedde Teknik- og Miljøudvalget, om at de faktisk som en af deres første opgaver tager bilag 8 og får gjort det helt klart, hvad det er, der rent faktisk står i det bilag. For der er stadig væk nogle ting, selv om det er forsøgt nu beskrevet lidt tydeligere, som ikke er helt tydelig.

F.eks. står der i bilaget under selskabsenhedens opgaver, at selskabsenheden er ansvarlig for at kontrollere, at gældende lovgivning om drift af aktieselskaber og relevante kommunale forskrifter, herunder kommunalfuldmagten efterleves. Som om det ikke er noget, fagforvaltninger i dag er i stand til, selvfølgelig er fagforvaltninger i stand til det, selvfølgelig skal fagforvaltninger tage det ansvar, at lovgivning og kommunalfuldmagt overholdes. Det behøver vi ikke have en afdeling i økonomiforvaltningen til at sidde og tjekke efter, i hvert fald slet ikke hvis det betyder, at fagforvaltningerne ikke længere er obs på dette punkt, det skal de selvfølgelig være. Altså der skal ikke være nogen slinger i valsen.

Så jeg vi bare opfordre det kommende Teknik- og Miljøudvalg til at bruge bilag 8, gå det igennem, finde ud af, hvad det betyder i praksis og måske sammen med økonomiforvaltningen lige få luget i det en gang til.

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, C2, F, O, V og V2.

Imod stemte: Ø.

=====

18) BR 547/05. Endelig vedtagelse af tillæg til kommuneplan 2001 vedrørende omlægning af tung trafik på Ring II

Indstilling om, at tillæg til Kommuneplan 2001 vedrørende omlægning af tung trafik på Ring II i Københavns Kommune vedtages endeligt.

Det præciseres, at kommuneplantillægget kun er en midlertidig løsning samt at det tages til efterretning, at der arbejdes på at fremskynde etablering af en tunnel mellem Kalkbrænderihavnsgade og Lyngby-motorvejen med medfinansiering fra staten.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg skal bare for en ordens skyld sige, det står i indstillingen, at det ikke er kommuneplantillægget, som er midlertidigt. Det er omlægningen af Ring II, som er midlertidig, men jeg tror nok, at man også har læst det på den måde.

Leslie Arentoft (V): Der er jo stillet nogle ændringsforslag, og jeg forstod ikke, at der ikke var interesse for at motivere disse ændringsforslag, som nu er blevet stillet.

Der skulle gå 5 dage, fra vi vedtog en omlægning, og det er jo ganske få uger siden, 5 dage, fra vi besluttede første gang at omlægge trafikken, til at der forelå en rapport, der fortalte, hvordan man kan gennemføre en vejforbindelse mellem Lyngbymotorvejen og Nordhavnen – 5 dage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Nu har vi ventet så mange år på en afklaring på dette forhold, og man kunne altså ikke dy sig for at gennemføre denne beslutning om at omlægge hurtigt nok.

Det er tragisk, fordi den rapport, vi fik ud, den fortalte i tørre tal, hvad vil der ske, hvis vi ikke foretager os noget, og hvad vil der ske, hvis vi gennemføre denne vejforbindelse. Tallene er tydelige, hvis ikke vi foretager os noget, så sander det hele til i trafik ude på Østerbro. Den direkte vejforbindelse kan aflaste hele kvarteret.

Så siger man her, at det skal naturligvis kun være midlertidigt, jeg tror, ja, hvis jeg må citere:

”Det præciseres, at kommuneplantillægget kun er en midlertidig løsning.”

Altså det er ikke nogen præcisering. Hvis der er noget begreb i denne kommune, som er elastisk, så er det altså begrebet midlertidigt. Der er masser af historie om midlertidige foranstaltninger i denne kommune, som blev foretaget i forrige århundrede, og som stadig væk eksisterer i dag. Der er også masser af eksempler på dispensationer fra ting, der skulle foretages, og som 30 år efter ikke er blevet foretaget.

Så midlertidig, det begreb har altså meget vide rammer, og der er ingen præcision over det begreb.

Jeg skal så sige, at fra Venstres side genfremsætter vi selvfølgelig vores ændringsforslag, og det er selvfølgelig, som det blev sagt, status quo bevares, indtil status er afklaret, og status er selvfølgelig status på vejforbindelsen.

Alle ved, hvad det drejer sig om, det drejer sig selvfølgelig om vejforbindelsen mellem Lyngbymotorvejen og Havnen.

Jeg tror stort set, det er det. Jeg synes bare, det er tragisk, at vi har besluttet, som vi har besluttet, fordi det er jo åndssvagt at bruge de millioner kroner, når vi ved, at den rigtige løsning er lige på trapperne, og vi har tallene.

Det var det.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg prøvede at lade være, men jeg kunne ikke. Tragisk, siger hr. Leslie Arentoft, jeg vil nærmere sige, det er tragikomisk at opleve Leslie Arentoft komme op her og synes, at det er for tragisk, og det har taget for lang tid, og at et par dage efter så kommer der en eller anden plan om, at vi skal have en havnetunnel osv. osv.

Jamen det her har kørt siden 2001, og i 2001 gik hr. Leslie Arentoft ud med en overskrift til beboerne på Strandøre-Strandpromenaden, og med overskriften, uanset om man skal fjerne kommaer eller punktummer, hvor der står: ”Fjern trafikken fra Strandøre-Strandpromenaden-kvarteret, fordi det er et villakvarter, det er ikke egnet til at have den tunge trafik.”

Den samme mand går ud med skilte sammen med en partifælle som en eller anden besætter på Østerbro og demonstrerer mod en demokratisk vedtaget beslutning her i Borgerrepræsentationen. Det er under lavmålet, jeg troede ikke, at vores borgerlig-liberale venner var sådan, at de opførte sig som gadens parlaments folk.

Dette er en sag, som alle kender til efterhånden, og som burde kende til denne sag. Det har taget lang tid, og jeg skal bare minde om, at der har været adskillige afstemninger, og den seneste lovede, vi ville gøre noget ved dette problem inden udgangen af 2005. Det er det vi lever op til, vi gør bare det, som blev besluttet i 2004. Det er logisk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Men vi vil i Det Konservative Folkeparti gerne love, at vi vil kæmpe for en havnetunnel, og det har vores partileder allerede i dag deklareret, vi vil fortsætte, for vi mener ikke, det er den optimale løsning.

Men at komme ud og sige, at det hele ville sande til på grund af det her, der kommer da ikke flere biler, der er jo det samme antal biler i området, så jeg forstår ikke med sande til. Jeg ved godt, at underlaget omkring Strandpromenaden og Strandøre er meget blødt, det har Leslie Arentoft selv sagt til, og det kunne måske få det hele til at sande til. Men ikke at få det til at lyde, som om der kommer flere biler, bare fordi vi omlægger trafikken.

Men det er et problem, det er et stort problem, det vedkender vi os i Det konservative Folkeparti. Netop derfor vedkender vi os og håber også, at Venstre kommer med, for at vi finder en meget hurtig løsning på en havnetunnel til glæde for alle i området.

Kim Christensen (A): Jeg kan godt høre, det er en meget følelsesladet diskussion, som ikke mindst hr. Leslie Arentoft lægger op til. Jeg tror, vi sidste gang diskuterede det her, også gav udtryk for nogle følelser omkring det her, følelser omkring at det er ikke den bedst mulige sag, vi har vedtaget her, men det er den sag, som et eller andet sted også er lovet til den del af bydelen, som Leslie Arentoft også så rigtigt har lovet tidligere, at man kunne ikke blive ved med at trække trafikken ind gennem et villakvarter.

Men det forhindrer jo ikke i, at den rigtige løsning, det forandrer jo ikke noget ved, at den rigtige løsning i denne situation er havnetunnelen. Det er jo også rigtigt, som hr. Leslie Arentoft siger, at der er kommet en rapport. Der er faktisk kommet 2 rapporter, der demonstrerer, at vi kan løse denne problematik ved at lave en tunnel fra Lyngbyvej til Nordhavnen, men måske også ved at lave en havnetunnel, som det er demonstreret i dag.

Pointen i alt det her er bare, at det koster penge, det ved hr. Leslie Arentoft også godt, og det koster også mange penge, og den første vi snakker, den løsning der kan løse problemet omkring Ring II, den koster ca. 1,8 mia. kr. Jeg har stadig væk ikke hørt, at hr. Leslie Arentoft har demonstreret, hvor de penge skal komme fra, eller hans parti har gået til regeringen og sagt, at de penge må skaffes.

Det vil sige, at han mener, at Københavns Kommunes borgere skal betale denne løsning, og det er vi ikke enige i fra Socialdemokratiets side. Det er en regeringsopgave at hjælpe til med løsningen af dette problem, og det afventer vi selvfølgelig, at Venstre hjælper os til, ligesom Konservative har givet tilsagn om, at de vil være behjælpelige i forhold til den borgerlige regering.

Karin Storgaard (O): Der er nogle, der siger, at nu kommer hjælpen, så vi må se, om det er rigtigt.

Men jeg vil sige, det er lige før, vi starter den diskussion op igen, tingene hænger jo sammen. I Dansk Folkeparti er vi enige i Venstres forslag, det er jo fuldstændig tåbeligt ikke at afvente, hvad der videre sker. Der er jo flere linjeføringer, og det har jo indflydelse på tingene, altså det hænger jo sammen.

Beslutningen, der er taget, hvad enten man kan lide den eller ej, så er den altså ikke meget overvejet, den er uovervejet. Der er simpelt hen mange problemer, og jeg er overbevist om, at flertallet herinde kommer til at ændre deres opfattelse af tingene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Man siger, der kommer ikke så forfærdelig mange biler, jamen det gør der, fordi hvis man laver den nye havnetunnel, som der i dag er kommet et projekt om, så stiger antallet af biler, der skal den vej igennem fra 25.000 til 50.000. Så hvis det ikke er en forskel, så ved jeg da ikke hvad.

Hele linjeføringen op ad Strandvænget skal man jo tænke, at bilerne skal ned i tunnelen. Hvor skal de ned i tunnelen, om de skal ned i tunnelen henne ved byggeriet ved Strandvej ved de der 4.-5. sals-bygninger, eller om de skal ned længere henne ved havnen? Jeg har den opfattelse, at de skal ned så langt ude mod havnetunnelen som muligt. Men hvis man ikke mener, at det er noget problem, at man i stedet for 25.000 biler skal sende 50.000 biler igennem, så ved jeg ikke, hvad man tænker på. Det er det, der er lagt op til.

Jeg ved godt, at den plan eller den redegørelse, der er fremlagt i dag, det er ikke noget, der er besluttet nu, og jeg er også overbevist om, at der kommer mange ændringer. Men jeg er mindre sikker på, om man undgår, at der kommer mange biler igennem, fordi det er jo det, man vil have bilerne væk fra Indre By, og så skal de igennem tunnelen der. Det vil sige, der kører op og ned i tunneler og 50.000 biler, så tænk lige over det.

Så derfor er vi meget enige i Venstres forslag om at afvente begivenhederne i stedet for at fortsætte med det, man har vedtaget. Erkend dog man har lavet en fejl eller tøvet en gang og sig, vi venter lige og ser, hvad der sker i stedet for bevidstløst bare at sige, nu skal man have det sådan, fordi man gerne vil have sin ret. Tænk lige over, hvad det er man har sagt ja til.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige med det samme, at SF har ingen som helst problemer med at fastholde den beslutning, vi traf, da vi sidste gang besluttede at gennemføre projektet, besluttede hele diskussionen der.

Jeg må altså sige, at når man nu henviser til 50, så skal man også lige huske, hvad det er, der står i rapporten om, hvornår det er, man forventer de 50.000 biler. Det er i 2045, det er om 30 år. Det er visionerne.

Jeg synes, vi skal tage den diskussion langsomt og roligt og finde ud af, hvad vi gør. Det er et diskussionsoplæg, som er meget ukonkret, som er meget udokumenteret på en række punkter.

På ét punkt er den fantastisk klar, og det synes jeg også, den skal have ros for, det er at sige, at uanset hvordan vi skal lave trafikløsninger i Københavnsområdet og i Københavns Kommune, så skal vi have lavet kørselsafgifter.

Jeg er fuldstændig klar over, at det ikke er det, man regner med, vi skal diskutere nu, det skal vi heller ikke, men det er bare for ligesom at sige, er det nu det, vi skal til at snakke om, for det er jo visionen. Det er det, der kunne være grund til, at Leslie Arentoft og Karin Storgaard gik ind i og sagde ja tak og pressede regeringen til, at vi kunne få det, så vi kunne bruge kørselsafgifter til at finansiere de store kollektive trafik anlæg, der er brug for i hovedstadsregionen.

Men det er ikke det, denne sag handler om, det handler om at gennemføre en beslutning, som faktisk allerede er truffet, nemlig med lokalplaner og med projekt, nu skal vi også sørge for, at kommuneplantillægget skal på plads, og det er det ikke, og det skal vi selvfølgelig stemme for. Det gør SF også.

2. næstformand (**Bente Frost**): 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Leslie Arentoft (V): Først til Ben Haddou. Nu mener jeg, det er tredje gang, han refererer til noget, jeg engang har skrevet, og det er rigtigt, men det er udpluk, det han beretter. Det er rigtigt, jeg har skrevet en pamflet, der har overskriften ”Fjern trafikken fra Strandøre og Strandpromenadekvarteret”. Det er ganske rigtigt. Vi mener i Venstre, og det har jeg sagt gang på gang på gang, at Strandøre er ikke en ringvej, den er ganske enkelt ikke egnet til det, den er ikke dimensioneret til det.

Men i det skrift står der i 2. afsnit, løsningen, Venstres løsning, som vi har slået på de sidste 6 år:

”Den eneste effektive måde at fjerne (omdirigere) den voldsomme trafik i kvarteret er ved at skabe en vejforbindelse direkte fra havnen til Lyngbymotorvejen.”

Det er, hvad vi om og om igen har sagt.

At der så kommer et løsningsforslag, og de kunne jo være nok så tåbelige, man kunne også forestille sig, at Enhedslisten havde forestillet sig, at al trafikken skulle ledes direkte ud i Svanemøllebugten, det tror jeg gerne, de så. Ja, o.k., der bliver klappet hernede.

Man kunne også forestille sig et forslag, der hed, jamen vi mosler hele trafikken op ad Århusgade, det var også et forslag, men det er da ikke et forslag, som Venstre overhovedet vil kunne støtte.

Og det at man omfordeler trafikken ude på Østerbro ved bare at sige, nu fjerner vi den herfra, og så fjerner vi den op på Strandvejen, hvor der bor endnu flere mennesker, jamen det er da også et tåbeligt forslag.

Så når jeg bliver citeret om og om fra den der seddel, hr. Ben Haddou, så skal I vide, at det her citat er det eneste løsningsforslag, Venstre er kommet med, og det har vi sagt de sidste 6 år om og om igen.

Så vil jeg sige til Ben Haddou, ikke flere biler kommer der jo på grund af denne beslutning. Jamen der ligger jo i rapporten, læs dog rapporten, der kommer øget trafik fra havnen. Vi bygger, vi har lagt færgeterminalen derned, godsmængderne siger, al den aktivitet afføder da et transportbehov, som skal dækkes. Det er det, rapporten siger, at den trafik, vi har gennem Østerbro, vil støt og roligt stige. Altså læs rapporten.

Kim Christensen, hvor skal pengene komme fra, hvorfor har vi ikke regeringen inde og give os de penge, der skal til. Jamen forudsætningen for, at vi overhovedet kan komme i tale med regeringen, det er selvfølgelig, at vi bliver enige med os selv i det her hus. Inden vi i huset er enige om, at vi ønsker denne vejforbindelse, den er vigtig for Østerbro, det er da forudsætningen for, at vi kan gå videre i forhandlinger med regeringen.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (C): Den eneste effektive måde at fjerne eller omdirigere den voldsomme trafik i kvarteret er ved at skabe en vejforbindelse direkte fra havnen til Lyngbymotorvejen.

Jamen det er da fint, det er da også det, vi siger. Det er jo derfor, det er jo hele kvarteret, der tales om, det er vi enige om. Men inden da, i sætningerne inden da lovede hr. Leslie Arentoft beboerne på Strandøre og Strandpromenaden, at det var så voldsomme gener, disse beboere var ude for, det var villakvarterer, de var ikke bygget til det, og det skal der ændres ved, står der. Det skal der ændres ved.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Det betyder nu og her: Hvis I stemmer på mig og Venstre, så vil vi gøre alt, hvad vi kan for at få det gennemført. Det er bare ikke sket, det gør vi nu, og så fortsætter vi med det andet problem har. Det har Det Konservative Folkeparti faktisk lagt op til, nemlig at prøve at få en havnetunnel til glæde for alle i kvarteret.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg synes jo nok, det er lidt naivt af SF at sige, at de ikke har noget problem, men det må de selvfølgelig selv om. Men hvis man ikke mener, der er nogen problemer eller bliver nogen problemer i området, så tror jeg altså, man bliver klogere hen ad vejen.

Den nye Nordhavnforbindelse, der skal komme, altså vejen med de 4 vognbaner, der vil der blive 25.000 biler. Det regner man måske heller ikke for ret meget. Men så snart havnetunnelen er færdig, og den er jo ikke færdig i 2045, den skulle gerne være færdig i 2017 er i hvert fald det, der er sagt, så stiger antallet meget. Det er jeg overbevist om er korrekt, når der er nogen, der angiver det. Så det kan nemt stige til det dobbelte eller lige deromkring. Ellers vent og se, fordi alle vil køre den vej, al den trafik, der ellers har været ind gennem byen, den vil fare den vej forbi. Så jeg tror da, at man alligevel skal tænke over det.

Når man så siger med beboerne derude, så vil jeg sige, at beboerne allerede på nuværende tidspunkt siger: Hvad fanden er det nu? – undskyld udtrykket, formand ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Der var lige noget, der smuttede der.

Karin Storgaard (O): Der var lige noget, der smuttede der, ja. Men at beboerne derude allerede nu siger, jamen hvad i alverden er det nu, I vil lave, skal vi bo i et trafikhelvede herude. Det er derfor, jeg siger det med tunnelerne, hvor bilerne kommer til at gå ned, det er da ikke uden betydning.

Så ved jeg ikke, om nogen af dem, der har stået heroppe, måske bor derude, så de kender området og ved præcis, hvor det er, det er planlagt, at vejforbindelsen skal gå ned. Jeg er da lige ved at tro, måske har det også betydning for stranden. Altså det sidste, jeg har set, det ser ud, som om det kommer til at cutte lidt af stranden, men det kan jo være, jeg har set forkert i det, der ligger her.

Så derfor vil jeg sige, der kommer en hel del debat om det, og jeg er sikker på, man kommer til at æde nogle kameler herinde, jeg kan næsten vædde på det. Men det kan vi jo komme tilbage til om et år eller to, når vi er kommet det videre.

Jesper Schou Hansen (V): Jeg synes godt, man i sådan en debat her kan undre sig over, hvor lidt hensyn man egentlig tager til den øvrige planlægning, som der ligger på området. Jeg tror ikke, det er gået de fleste borgerrepræsentanters næse forbi, at der rent faktisk i øjeblikket føres forhandlinger omkring en tunnel netop fra havnen og til Lyngbymotorvejen, om ikke andet, så fordi vi alle sammen har fået en kuvert i sidste uge, hvor planerne rent faktisk blev præsenteret, og hvor der lå et trick omkring det løsningsforslag.

Nu vil man så gerne i den mellemliggende periode genere flere borgere, end man gør i dag. Det kan kun undre mig, vi er vel alle sammen enige om, at løsningen med at lede al trafikken ned gennem Strandøre, i øjeblikket ikke er ideel på nogen måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Men jeg tror også, vi vil være enige om at selv om vi fjerner den tunge trafik, så vil der fortsat være en markant trafikbelastning ned gennem Strandøre, som borgerne heller ikke vil være tilfredse med.

Så med dem løsning, man nu lægger op til, så laver man altså en midlertidig løsning, der ikke bare generer beboerne på Strandøre, men altså også vil genere beboerne på Strandvænget. Så man vil så at sige dele problemerne. Problemet i det er jo bare, at den mængde trafik, der er, uanset hvad vil genere begge vejstrækninger.

Vi ser altså ikke rigtig nogen pointe i at genere endnu flere beboere, end der bliver generet i øjeblikket. Hvis man vil hjælpe beboerne, og det vil vi gerne i Venstre, så er det altså man lige tager et rangetjek på den her og så siger, vi skal have den permanente vedvarende løsning, som er en tunnelloøsning, den dyre tunnelloøsning, der ligger i de 3 modeller, som ligger til 1,4-1,5 mia. kr., hvis jeg ikke husker meget galt, og det er den, vi skal have forhandlet på plads med regeringen.

Indtil da ser vi altså ikke rigtig nogen pointe i at sidde og genere endnu flere mennesker, specielt ikke når vi ved, at det er en midlertidig løsning. Problemerne på Strandøre vil fortsætte, også efter man har omlagt den tunge trafik, og man vil få nye problemer på Strandvænget og Strandvej. Det giver ingen mening at bruge millioner af kroner på det.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"At status quo bevares, indtil status er afklaret."

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 19. 1 undlod.

For stemte: C2, O, V og Ø.

Imod stemte: A, 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad), C, F og V2.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø).

Indstillingen blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 13. 6 undlod.

For stemte: A, 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad), C, C2, F, og V2.

Imod stemte: O og V.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø) og Ø.

Det bemærkes, at det er omlægningen, der er midlertidig, og ikke kommuneplantillægget.

=====

19) BR 536/05. Særlig pulje til lokalestøtte til private musikøvelokaler

Indstilling om, at Folkeoplysningsudvalget indstiller at reservere en særlig beløbsramme svarende til driftstilskuddet til private øvelokaler i det pågældende aktivitetsår til brug for driftstilskud til den rytmiske musik, jf. folkeoplysningslovens § 6, stk. 2.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg skal gøre opmærksom på, at indstillingen rettelig kommer fra Folkeoplysningsudvalget, og der skal ikke stemmes om 1. ”at”-punkt. Der skal kun stemmes om 2. ”at”-punkt.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20) BR 525/05. Plan for sprogstimuleringsindsatsen i Københavns Kommune

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen som opfølgning på hensigtserklæring H31 fra budget 2004 om, 'at alle børn kan tale alderssvarende dansk, når de starter i skolen', vedtager, 'at alle børn ved skolestart taler og forstår så godt dansk, at de kan deltage i skolens undervisning og øvrige aktiviteter, og at såfremt der generelt er børn, som har problemer med at kunne følge undervisningen, sikres de - efter en konkret vurdering af det enkelte barns behov - fx støtte i dansk som andetsprog, specialundervisning eller forbliven i børnehave eller § 4a på grund af manglende modenhed.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget og Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Pia Allerslev (V): Vi havde planlagt at gøre en masse indsigelser på dette område, fordi vi synes ikke, at det er et forslag, der henvender sig til alle børn. Det er et forslag, som burde henvende sig til tosprogede børn, og det er det, som denne hensigtserklæring burde omhandle.

Men nu er det lige gået op for mig, at man faktisk på FAU's møde i går blev enige om, at det også er den indstilling, man kommer med derfra, så vi kan bare glæde os over, at det nu kommer til at være det, som vi havde tænkt os i forslaget.

Louise Frevert (O): Jeg synes, det er noget siksakkeri frem og tilbage her. Men altså det, der har været vores anke med denne indstilling, har været, at man ikke ville tage ordene tosprogede børn væk fra denne indstilling. Fordi vi mener, at det generelt drejer sig om alle børn.

Så lige for at gøre det klart, så vil vi altså stemme for det 4. ”at”, fordi når man læser indstillingen, så er principperne for sprogstimuleringsindsatsen udmærkede, og den vil vi gerne godkende. Men vi undlader at stemme til det 1. og det 3. ”at”, og så vil vi gerne have vide-reført vores protokolbemærkning.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg bliver gjort opmærksom på, at de afstemninger, Louise Frevert henviser til, er de af stemninger, der er foretaget nede i udvalget. Det, vi her skal tage stilling til, er den, der står i selve indstillingen, den er der vel ikke nogen problemer med. Ønskes der afstemning, Louise Frevert? ... (*Afbrydelse*). Det kan man ikke, så skal man komme med et ændringsforslag til den tekst, der er i indstillingen. (*Louise Frevert*: Så ønsker vi en protokolbemærkning). Ønskede Louise Frevert afstemning? (*Louise Frevert*: Nej).

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti ønsker at bevare ordlyden om, at alle børn kan tale alderssvarende dansk, når de starter i skolen, da Dansk Folkeparti mener, at det er nødvendigt, at alle, og vi må understrege alle børn, har et brugbart dansk. Dansk er et lille sprog, vi skal holde i hævd, og derfor skal der ikke være positiv særbehandling af nogen grupper i København. Dansk Folkeparti kan ikke stemme for Socialdemokraterne, De Radikale, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Venstre og Enhedslistens forslag, da vi mener, at alle børn i København skal have den hjælp til det danske sprog, de har behov for, da vi anser al form for positiv særbehandling som negativt."

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Enhedslisten finder, at der er en lang række konsekvenser af de kommende sprogtest, som vi endnu ikke kender. Derfor kendes konsekvenserne af nærværende indstilling ikke endeligt. Enhedslisten ønsker ikke tiltag der skræmmer tosprogsfamilier fra at bruge kommunens institutioner og skoler."

=====

21) BR 563/05. Børneplanen, kapitalbevilling til 5. del af etape 2 - Traditionelle pladser og fleksible pladser

Projekterne i 5. del af etape 2:

Ændring i forhold til tidligere kapitalbevillinger:

Indstilling om, at den i Børneplanens etape 2, 3. del (lukket dagsorden) givne kapitalbevilling til køb og etablering af en daginstitution med 2 udflytterbørnehaver med i alt 72 børnehavpladser på Tranemosevej 27 i Ballerup (BR629/04) i alt 13.060.000 kr. afsluttes og gøres op med de udgifter der har været til køb og projektering af institutionen. Afslutning af bevillingen foreslås, da der ikke fra Ballerup kommune kunne opnås byggetilladelse til at opføre en institution til de 2 planlagte udflytterbørnehaver.

at den i etape 2, 3. del givne kapitalbevilling på i alt 2.000.000 kr. til yderligere omlægning af fritidshjemspladser til vuggestue- og børnehavpladser (BR628/04) afsluttes uden forbrug.

at den i etape 2, 3. del givne kapitalbevilling på i alt 450.000 kr. til merindskrivning af børnehavbørn til vuggestuetakst (BR628/04) afsluttes uden forbrug.

Genhusninger:

at anvendelsen af den under etablering værende institution i Randersgade 24 (BR 425/04) ændres fra specialdaginstitution med 18 pladser til udviklingshæmmede børn til genhusning af børnehaven Hvepsebo, Jagtvej 153C, hvis kvaliteter herved bevares. Samtidig udvides Hvepsebo med 6 børnehavpladser og 6 basispladser.

at der gives en kapitalbevilling til renovering af vuggestuen Tusindfryd, Jagtvej 153C, og en udvidelse med en liggehal, i alt 6.500.000 kr.

at der gives kapitalbevilling til etablering og leje af pavilloner til midlertidig genhusning af vuggestuen "Spiren", Store Krog 98 og "Store Krogs børnehav", Store Krog 100. Genhusningen foretages tæt på de to institutioner i Gyldenrisparken, Sundbyvester, i alt 3.726.000 kr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

at der gives en driftsbevilling på 187.500 kr. 2006 og 62.500 kr. i 2007 på funktion 5.14.1 til dækning af lejemålet for grundarealet til den integrerede institution, Det Lille Univers, Njalsgade 101. Huslejen dækker perioden 1. april 2006 til 30. marts 2007, da forhandlingerne om køb af grundarealet først kan falde på plads i 2007.

Øvrige

at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens andel på 534.000 kr., af den samlede anlægsudgift til opførelse af et nyt parkeringshus med i alt 193 parkeringspladser på Indre Nørrebro, dækkes af Børneplanens anlægsmidler. Andelen dækker opførelse af 3 parkeringspladser, der i henhold til tinglyste deklarationer skal anlægges i tilknytning til den integrerede institution Blågård Sogn, Stengade 33-35 og den integrerede institution Kapelvej 7.

Tillægsbevillinger:

at der gives tillægsbevilling til afholdelse af udgifter i forbindelse med:

- Meromkostninger til håndværkerudgifter på Sct. Hansgade 27 (BR 315/04)
- Merudgifter ved omstrukturering af Skjulhøj Alle 52 (BR 475/03)
- Merudgifter til oprensning af Artillerivej 75 (BR425/04 og BR 378/05)
- Meromkostninger til jordbundsundersøgelser og udskiftning af jord i forbindelse med fundament, skatter, afgifter og montering i Ribegade 21 (BR314/04) i alt 1.917.646 kr.

Det præciseres, at kapitalbevillingen på 6,5 mill. kr. til renoveringen af vuggestuen Tusindfryd, kapitalbevillingen til genhusning af institutionerne "Spiren" og "Store Krogs Børnehave" på 3.726.000 kr., kapitalbevillingen på 534.000 kr. til opførelse af 3 parkeringspladser i tilknytning til bl.a. den integrerede institution Blågård Sogn samt tillægsbevillingen på 1.917.646 kr. til afholdelse af udgifter i forbindelse med Sct. Hansgade 27, Skjulhøj Allé 52, Artillerivej 75 og Ribegade 21, afholdes på Familie- og Arbejdsmarkedets budget for 2005, 2006 og 2007, bevillingen Servicetilbud til børnefamilier, funktion 5.14.3, integrerede institutioner.

Der er i indstillingens opgørelse over den samlede anlægsbevillings fordeling over årene ikke taget højde for, at to at-punkter er udsat. Den søgte kapitalbevilling udgør i alt 12.677.646 kr., og er fordelt med et forbrug på 5.544.646 kr. i 2005, 7.083.000 kr. i 2006 og 50.000 kr. i 2007.

Økonomiudvalget præciserer herudover, at der til den søgte driftsbevilling på 187.500 kr. i 2006 og 62.500 i 2007, til dækning af lejemålet for grundarealet til Njalsgade 101, forventes kasse-mæssig dækning på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget for 2006 og 2007, bevillingen Servicetilbud til børnefamilier, funktion 5.14.1, integrerede institutioner.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det 3. "at" i den oprindelige indstilling om Stockholmsgave ikke er til behandling her i dag, den kommer senere som en selvstændig sag.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 553/05. Udgiftsgodtgørelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen anmoder medlemmerne af Familie- og Arbejds-
markedsudvalget, Bygge- og Teknikudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget om at deltage i
de aktiviteter, der er anført i bilagene (A-C).
(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 516/05. Medlemsforslag om obligatorisk inddragelse af børn og unge samt personalet i tilfredshedsundersøgelser, der indgår i mål- og resultatstyringen

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Bente Møller, Mikkel Warming og Per Bregengaard (alle Ø)):

Forslag om,

at Københavns Kommune gør det obligatorisk at inddrage børn og unge samt personalet i de tilfredshedsundersøgelser, der indgår i mål- og resultatstyringen.

(Sagen udsattes i møde den 22. september 2005)

Borgmester **Per Bregengaard**: Det er jo bl.a. i forbindelse med vores budgetter, at man jo mere og mere går over til spørgsmål om mål- og resultatstyring. Der er jo ofte store problemer med at finde frem til, jamen hvordan måler vi så de resultater, som vi ønsker.

En af løsningerne er jo ofte tilfredshedsundersøgelser. Og formålet med forslaget er at sikre sig på alle mulige områder: Er det relevant at inddrage børnene i tilfredshedsundersøgelser, f.eks. fordi det drejer sig om børnehaver, eller det drejer sig om biblioteker, hvor børnene er meget flittige benyttede af det, så skal børnene inddrages som brugere i de her tilfredshedsundersøgelser.

Jakob Hougaard (A): Ja, for Jacob Haugaard er jo ham med medvind på cykelstierne. Det er bare mig med cykelstierne.

Først og fremmest vil jeg understrege, at Socialdemokratiet finder det vigtigt, at børn og unge inddrages i tilfredshedsundersøgelse, det er vi glade for, det er jo de primære brugere, når vi nu ser på børn- og ungeområdet. Og for nu også at bruge det udtryk, som man på daginstitutioner og fritidsinstitutioner, skoler og andre steder bruger, ja, så er det en værdifuld viden, som de seneste tilfredshedsundersøgelser, der er lavet for børn og unge på fritidshjem har vist. Det har vi bl.a. også erfaret, at unge oplever, at der er meget støj i deres dagligdag, og at der er problemer med mobberi. Det er sådan nogle gode områder, vi kan få viden om, så vi kan sætte ind politisk for at løse de problemer, som børn og unge oplever deres dagligdag.

Vi skal høre børnene, og når det er sagt, så skal man heller ikke glemme, at forældrene har en stor betydning for børnenes liv, det er jo forældrene, der har ansvaret for børnene og foretager de vigtige valg på deres børns vegne. Det gælder f.eks., når man skal vælge skole, det er trods alt ikke et spørgsmål, man lige går ned og snakker med børnene om nødvendigvis, det er nogle andre ting, der spiller ind, der har forældrene også et stort ansvar.

Vi har tidligere i dag diskuteret indstillingen omkring styrket brugerdemokrati og selvforvaltning rundt om i kommunen. Det er jo en indstilling, som vi skal have udmøntet i den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

nye børne- og ungdomsforvaltning og i alle andre udvalg. Det vil være naturligt i den forbindelse at se på spørgsmålet om inddragelse i børnehøjde i den del af arbejdet.

Vi er grundlæggende betænkelige ved, som det er foreslået i forslaget her fra Enhedslisten, at man også skal blande personalet ind i denne problemstilling. Der har vi også tidligere i dag diskuteret det personalepolitiske regnskab, og der er det det rigtige sted at diskutere personalets vilkår og problemer. Så brugere for sig og personale for sig, det vil vi meget gerne insistere på, at vi fastholder.

Så derfor vil vi foreslå, at intentionerne i medlemsforslaget indgår i de udviklingsplaner, som der skal laves for at styrke brugerdemokratiet og selvforvaltningen.

Derfor vil jeg på Socialdemokraternes vegne stille det forslag, at medlemsforslaget indgår i det oplæg, som vi jo har besluttet skal udarbejdes vedrørende børn- og ungetalsmand samt forslaget om et københavnsk børneråd. Det var det, der indgik i budgetforliget, og det vil jeg gerne stille som forslag.

Pia Allerslev (V): Det bliver så anden gang i aften, at jeg er nødt til at rose Enhedslisten her fra talerstolen. Og det gør jeg med glæde, jeg synes, det er et glimrende forslag. Jeg tror nu, at det allerede nu sker mange steder, men jeg synes, det er meget, meget rart, at det bliver gjort obligatorisk, og det bliver præciseret, at det her ønsker vi for vores børn og unge og for personalet.

At lade det fedte ind i en eller anden redegørelse, som Socialdemokraterne åbenbart ønsker, det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi her fra salen markerer tydeligt, at det her er noget, der betyder noget for os, og at det ikke bare skal indgå i alle mulige andre småting. Det kan sagtens stå som et selvstændigt medlemsforslag her.

Vi har et ændringsforslag til det, fordi jeg må også give Jakob Hougaard ret i, at det er meget vigtigt at inddrage forældrene, at det er forældrene, der planter deres børn de her steder, og derfor er det også vigtigt, at vi hører deres holdninger og deres meninger.

Så fra Venstres side stiller vi et ændringsforslag, der hedder, at man inddrager børn, unge, forældre samt personale i tilfredshedsundersøgelser, så man altså får ordet forældre med ind her for at præcisere, at det er meget, meget vigtigt, at forældrene også bliver hørt.

Men uanset udfaldet af det, det ændringsforslags afstedkomst skal vi nok stemme for det samlede forslag.

Trine Schaltz (F): Når jeg læser medlemsforslaget, så står der faktisk, at det er ”i de tilfredshedsundersøgelser, der indgår i mål- og resultatstyring”, og der står længere nede, ”der er det ofte forældrene, man spørger som repræsentanter for brugerne, så derfor indgår forældrene, tænker jeg i forvejen.

Men hvis det skal være meget tydeligt, jeg tænker bare, hvem spørger man ellers altså. Nå skidt nu med det, men man spørger forældrene, og det kan sagtens komme til at stå der for min skyld alligevel.

Jeg synes jo, det er en rigtig god ide med et børneråd og en børnetalsmand, men jeg synes bare ikke, at de to ting på nogen måde arbejder mod hinanden. Vi taler her om nogle tilfredshedsundersøgelser, som vi foretager allerede, og der synes jeg, at det må være meget naturligt, at man inddrager børnene, og det kan man gøre på mange forskellige måder alt efter alder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Men jeg synes, det er helt klart, at børnene skal inddrages, så man får en nyttig og fornuftig og alt mulig anden viden ved at spørge børnene, og den er ikke altid den samme som forældrenes, man kan faktisk få nogle andre vinkler, end man havde forestillet sig.

På samme måde er det lidt med det her med at spørge personalet, altså personalet skal jo ikke spørges, om de er tilfredse med deres, altså det er jo ikke et personalepolitisk regnskab på den måde, det her det handler om måske, at de bliver spurgt om, hvordan de ser børnenes liv i institutionen, eller hvad det måtte være, og det synes jeg egentlig er værdifuldt, fordi de har en faglig vinkel, som også vil give et plus, en øget viden i vores undersøgelser.

Så jeg forstår ikke helt, hvad det er, Socialdemokraterne har imod, at personalet bliver inddraget. Altså der ligger i det noget med, at så snart personalet bliver spurgt, så vil de kun tænke på sig selv og deres egen arbejdssituation, det tror jeg ikke er tilfældet. Jeg er overbevist om, at personalet kan sagtens finde ud af at se tingene fra børnenes vinkel og komme med kommentarer og svar, som vi kan bruge.

Så derfor så stemmer SF for det her forslag, og hvis der skal stå noget om forældre også, så er det helt fint for os.

Majbritt Mamsen (C): I De Konservative hilser vi også forslaget velkomment, at vi skal inddrage børnene og de unge i deres hverdag er enormt vigtigt.

Der hvor vi sådan lidt vakler, det er omkring det obligatoriske. Hvis det er omkring en tilfredshedsundersøgelse udelukkende, så mener vi, det er meget vigtigt. Vi vil meget gerne også have forældrene med ind, især til de mindre børn er det vigtigt, at forældrene bliver inddraget, så det simpelt hen kommer til at hedde, som Venstre siger, "Forældre, børn og unge samt personalet".

Der er ingen tvivl om, at hvis man laver nogle spørgeskemaer, der er målrettet den aldersgruppe, man spørger om det, så ved børn godt, hvordan de synes, deres hverdag skal være, og hvad de gerne vil have.

Så jeg synes, det er meget vigtigt, og for en gangs skyld er vi stort set enige med Enhedslisten i det her. Ja, vi vil selvfølgelig gerne høre børnene.

2. næstformand (**Bente Frost**): 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Enhedslisten vil godt sige tak for den brede tilslutning, der er til forslaget, hvis man så lige undtager Socialdemokraterne.

Jeg forstår sådan set ikke Jakob Hougaards argumentation, at det er noget, man kan tage ind i forbindelse med en børne- og ungetalsmand osv. Det her er et konkret forslag, der relaterer sig til tilfredshedsundersøgelser. Jeg har lidt svært ved at se, at det kan man så tage ind et andet sted. Vi vil i hvert fald gerne opretholde det.

Så er der Venstres forslag omkring forældrene, og der vil jeg sige, at af sammenhængen i forslaget går det jo på, at børn og unge og personalet skal inddrages i de tilfredshedsundersøgelser, der indgår i mål- og resultatstyring. Det der ligger til grund for det er jo, at man gerne går ud og spørger de voksne eller forældrene, men vi har ikke noget imod, at der kommer til at stå forældre, det tydeliggør de her ting, så for os at se er det udmærket, hvis det bliver tydeligere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Så kunne Jakob Hougaard ikke lide, at man inddrog personalet og sige, jamen det hører så til i det personalepolitiske regnskab. Og der vil jeg sige, det gør det ikke i denne sammenhæng. Det er klart, at vi har et personalepolitisk regnskab, som handler om personalets arbejdsforhold osv., men man spørger næppe på et personalepolitisk regnskab, hvordan personalet, altså pædagogerne i daginstitutionerne opfatter legepladsen, altså det kan ikke indgå i deres arbejdsmiljø. Det vi beder dem om, det er, hvordan de opfatter de ting.

Det der jo har vist sig her det er, at der er nogle tilfælde, hvor forældre og børn vurderer tingene forskelligt. Det der kunne være interessant at vide det er, hvordan vurderer personalet de her ting og så arbejde med de forskelle, der er. Ikke for at sige, at nu skal personalet lige-stilles med de andre grupper, men de indgår også som en vurderende faktor i det her, jeg tror, man kan have gavn af. Det kan i hvert fald ikke erstattes af de målinger, man laver i forbindelse med det personalepolitiske regnskab.

Så jeg håber, at der er flertal for at stemme det her igennem i aften.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslaget indgår i Økonomiforvaltningens indstilling om Børn- og Unge talsmand og Børneråd, samt at den nye Børne- og Ungdomsforvaltning behandler forslaget i udvalgets udviklingsplan for styrket brugerdemokrati og selvforvaltning."

Ændringsforslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 13. 1 undlod.

For stemte: A.

Imod stemte: B, C, C2, F, O, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: V2.

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"At der efter "... inddrage børn og unge" indsættes følgende: forældre."

Ændringsforslaget blev godkendt med 44 stemmer imod 0. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, C2, F, O, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: V2.

Det således ændrede medlemsforslag blev herefter godkendt uden afstemning.

=====
24) BR 513/05. Medlemsforslag om, at det umiddelbart er i strid med kommunens personalepolitik - og anseelse - at ansætte personer, der er dømt for bankrøveri og mistænkt for politidrab

(Stillet af Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Martin Geertsen, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Wallait Khan, Annette Engell, Søren Pind og Heidi Wang (alle V)).

Venstre foreslår, at Borgerrepræsentationen tilkendegiver,

at det umiddelbart er i strid med kommunens personalepolitik - og anseelse - at ansætte personer, der er dømt for bankrøveri og mistænkt for politidrab, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

at sager om ansættelse af personer, der er omfattet af den personkreds, skal behandles i Borgerrepræsentationen.

(Sagen udsattes i mødet den 22. september 2005)

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil gerne indskærpe fra starten, at den mindste smule hentydning til personer og stednavne og personnavne vil gøre, at dørene bliver lukket omgående.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg tillader mig at rådføre mig med Borgerrepræsentationens Sekretariat om det, jeg nu vil sige, således at formanden forhåbentlig i hvert fald i forhold til det, jeg siger, ikke vil pille mig ned af talerstolen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er ikke tale om at pille vedkommende ned fra talerstolen, heller ikke borgmesteren. Der er tale om at lukke dørene.

Borgmester **Martin Geertsen**: Der har på det seneste fremgået af den offentlige debat, at Københavns Kommune igennem en længere årrække har haft et tidligere medlem af Blekingegadebanden, Torkil Lausen, ansat, og det er en stilling i Kvarterløft Nørrebro, jeg gentager: af den offentlige debat. Formelt set, igen ifølge dagspressen, ansat af den tidligere kommunist og tidligere formand for bydelsrådet på Nørrebro, SF'eren Jesper Langebæk.

Torkil Lauesen, ifølge medierne en mand, som har været medlem af den vel uden side-stykke mest kyniske og bestialske bande af terrorister, vi nogen sinde har set på dansk jord, en bande, som har begået indtil flere bankrøverier, som har støttet terrororganisationer i Mellemøsten, men værst af alt som siden 1988 har dækket over, hvilket af bandens medlemmer, der dengang tilbage i 1988 en kold novembermorgen skød en ung politibetjent med koldt blod midt på Købmagergade ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Må jeg lige have lov at sige til de undrende medlemmer, at man skal bemærke ordet citat, som jo desværre dækker, at man har lov til at sige det, der nu bliver sagt på talerstolen. Men ja, og så vil jeg da henstille, om det nu er meget relevant, at man bliver ved med at citere denne artikel eller går direkte til alt det, som medlemsforslaget handler om.

Borgmester **Martin Geertsen**: Inklusive, altså igen ifølge medierne, Torkil Lauesen, som siden dengang har nydt godt af velfærdsstatens omsiggribende evne til at producere job, som aldrig har angret over for hverken samfundet eller i særlig grad aldrig nogen sinde angret over for de pårørende.

Venstre har i den offentlige debat fremhævet det politiske synspunkt, at sådan en mand med den fortid og med det forhold til ret og rimeligt bør Københavns Kommune ikke have ansat. Det vil vi ikke, fordi vi næppe kan forestille os noget, der ligger længere væk fra de værdier, som Københavns Kommune bør repræsentere. Københavns Kommune bør tage afstand fra enhver form for ekstremisme, og det gælder i alle kommunens politikker og altså også i ansættelsespolitikken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Andre har fremført det synspunkt, igen i offentligheden, at Københavns Kommune ikke skal agere ekstra domstol. Torkil Lauesen har udstået sin straf og bør som sådan være nærmest ekstra kvalificeret som ansat i Københavns Kommune.

Det er efter Venstres opfattelse noget forvrøvlet sludder. Vi har igen og igen fremhævet det synspunkt, at der her ikke er tale om en ekstra domstol, men at Københavns Kommune også er arbejdsgiver, og det er som sådan, at kommunen bør agere, hvis og når man diskuterer, om en type som Torkil Lauesen bør have ansættelse i Københavns Kommune ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu vil jeg gerne stoppe og sige, at nu er det tredje gang, at borgmesteren efter at være færdig med at citere nævner personens navn. Nu vil jeg sige, at hvis det sker én gang til, så bliver dørene altså lukket. Det handler om, at man skal ansætte personer, om de skal ansættes, når de er dømt for diverse sager, og ikke de ting, som borgmesteren står og siger fra talerstolen nu. Det er irrelevant i forhold til selve hovedemnet.

Borgmester **Martin Geertsen**: Ingen har krav på at blive eller vedblive med at være ansat i Københavns Kommune, det har vi sagt i offentligheden, og det vil jeg gerne gentage her i aften. Det konkrete forslag er udtryk for en politisk ambition om at indrette kommunens personalepolitik således, at kommunen for fremtiden undgår at skulle ansætte mennesker, som er dømt for bankrøverier og samtidig mistænkt for politimord.

Medlemsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 12. 2 undlod.

For stemte: C2, O og V.

Imod stemte: A, 4 medlemmer af B (Klaus Bondam, Monica Thon, Manu Sareen og Tanwir Ahmad C, F og Ø).

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af B (Inger Marie Bruun-Vierø) og V2.

=====

25) BR 462/05. Medlemsforslag om genåbning af Italiensvej for biler ved Metroen

(Stillet af Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Martin Geertsen, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Wallait Khan, Heidi Wang, Annette Engell og Søren Pind (alle V)):

Forslag om,

at Borgerrepræsentationen vedtager en principbeslutning om, at der skal etableres en vejforbindelse under Metroen ved Italiensvej,

at forvaltningen pålægges at udarbejde et oplæg til, hvordan forslaget kan realiseres.

(Sagen udsattes i mødet den 22. september 2005)

Borgmester **Søren Pind**: Denne sag er jo Borgerrepræsentationen absolut bekendt, den handler om nogle skader, som er gjort på Amager, som jeg tilmeld nu forstår, at den socialdemokratiske spidskandidat til borgerrepræsentationsvalget, hvis vedkommende havde siddet i en position, hvor hun kunne have påvirket sagens udfald, altså bortset fra i Folketinget, hvor hun sad, hvilket vil sige, hvis hun nu havde siddet her i Borgerrepræsentationen, så ville hun have stemt for, at denne skade ikke var sket, har jeg forstået.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Men skaden er jo sket, ikke mindst forvoldt af selv samme parti. Derfor skal der nu rettes op på denne skade, og et af de steder, hvor man kan afhjælpe den mur, der er bygget over Amager, det er her ved Italiensvej.

Vi synes, forslaget har en karakter, som gør, at Borgerrepræsentationen bør stemme for det for at sende en hilsen til de borgere, der blev meget berørt af den beslutning, og som altså også splittede Borgerrepræsentationen vel nok det tætteste midt over, vi i virkeligheden kan komme i nogen nyere afstemning. (*Afbrydelse*). Ja, nyere tid og Kommunehospitalet, nu skal vi passe på. Undskyld, formand, jeg blev bare provokeret.

Hvorom alting er, vil vi godt overlade dette til Borgerrepræsentationens velvillige behandling, og vi håber, at det naturligvis kan vedtages her i aften i bred enighed og almindelig mindelighed.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt sige, at da vi i sin tid havde afstemningen om 3. metro-etapes nedgravning, der var vi med til at stemme for det, selv om det så endte med at blive forkastet her i Borgerrepræsentationen.

Dette forslag ligner for os lidt et panikforslag og specielt et panikforslag, hvis man ønsker det vedtaget uden seriøs behandling, for vi kan jo også se, at der er ganske meget diskussion i lokalområdet.

Så vores holdning er den, at vi vil stemme for en udvalgshenvisning af dette forslag, sådan så det kan blive diskuteret, behandlet, kan få fundet ud af, hvad der er løsningen, og hvordan det ser ud, og så er det den vej, det skal videre igennem.

Dette forslag nu om en principbeslutning er ikke fair over for den lokale diskussion, der foregår ude på Østamager lige nu.

Så derfor er det vores forslag, og vi vil altså ikke stemme for forslaget, men vil ved forhandlingernes afslutning stille forslag om udvalgshenvisning.

Mikkel Warming (Ø): Også vi havde gerne været dette forslag foruden, fordi selvfølgelig skulle 3. etape være gravet ned, og i virkeligheden helst ikke med det forslag, der kløvede Borgerrepræsentationen næsten lige så meget, som dengang Venstre var med til at lukke Kommunehospitalet i 1996 med 28-27-afstemningen. Men før, da principbeslutningerne blev truffet i 2001-02, hvor Venstre jo desværre var sammen med Socialdemokraterne om at banke en overfladeløsning igennem.

Vores udgangspunkt i forhold til dette forslag har et eller andet sted været positivt, fordi et af de problemer, som overfladeløsningen på Østamager giver, er den barriereeffekt. Men vi er nødt til at have en grundig redegørelse af konsekvenserne af en åbning også i respekt for den lokale debat, som kører for fuld kraft på Østamager.

Vi er ikke parate til at stemme for det i aften, men ville have foreslået udvalgshenvisning, så kom Sven Milthers os i forkøbet, så den udvalgshenvisning hedder Bygge- og Teknikudvalget, forstod jeg, vil vi støtte.

Kim Christensen (A): Jeg havde ellers lige glædet mig til, at Mikkel Warming havde foreslået, at der skulle være biltrafik under metroforbindelsen, det fik vi dog ikke fra hr. Mikkel Warmings mund, og det glæder mig da meget, at vi ikke gjorde det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

I forhold til forslaget synes jeg også, at det er et mærkeligt forslag at komme med nu, men på den anden side så er vi enige i, at det kan udvalghenvises, og så kan vi jo se på forslagens indhold. Så det er vi med på.

Monica Thon (B): Jeg vil godt have lov til at støtte de talere, som har bedt om en udvalghenvisning. Jeg føler mig ikke overbevist om, og det gør gruppen heller ikke, at vi har den rette løsning på problemet nu. Vi så gerne, at der kom nogle flere tal på bordet. Vi så også gerne, at gemytterne fik lagt sig lidt, og man vænnede sig til den trafik, der er i området.

Jeg er overbevist om, at man på et eller andet tidspunkt kan se, at det er en fordel, men det tager nok lidt tid.

En udvalghenvisning fra Det Radikale Venstre.

Mogens Lønborg (C): Vi har hele tiden sagt i forbindelse med behandlingen af 3. etape sagt, at den største bekymring, vi havde, det var lukningen af Italiensvej.

Da vi så havde debatten sidste år, var vi meget glade for, at vi fik bevilget nogle penge, sådan at vi kunne forberede en evt. genåbning, fordi det er jo svært helt på forhånd at vide, hvordan de trafikale forhold bliver, når man får den her metrolinje.

Så nu har vi fået det ind i projektet, og derfor er det logisk selvfølgelig så også at stille sig positiv over for muligheden for en genåbning. Der er ingen tvivl om, at der er store ønsker på Østamager, især for at vi skal genåbne Italiensvej.

På den anden side bliver vi selvfølgelig også nødt til at have et ordentligt beslutningsgrundlag, og derfor støtter vi også en udvalghenvisning.

Så kan jeg ikke dy mig for at sige, at det er lidt sjovt at høre, sådan når jeg ihukommer debatten ude i Amager Bio, hvor man i hvert fald oplevede, at venstrefløjen var virkelig, virkelig bilisternes talsmænd dengang, fordi det var virkelig med bekymring, at både Enhedslisten og SF så på, at man skulle lukke af for bilisterne, det var helt forfærdeligt, og det var en af de allerstørste indvendinger, man havde. Nu er det ligesom, melodien måske har fået en anden lyd. Men det var bare sådan et lille hip til de partier.

Men en udvalghenvisning er det eneste rigtige.

Jette Bergenholz Baurup (A): Når jeg går op i dag, så er det jo ikke, efter at jeg har hørt, og vi har også haft gruppemøde, så er jeg ganske enig med min gruppe, men det kunne have været for eller imod, at man skulle stemme i dag, om Italiensvej skulle genåbnes.

Det handler om 250 familieboliger, det er ca. 20 virksomheder og industrier, det er plejehjemmet Bomiparken med 100 beboere, det er børneinstitutioner, der er Havkatten med 70 børn, og så er det Amager Strandpark, det er fuldstændig lukket inde, netop fordi man har ønsket den metro. Man har fuldstændig ødelagt Østamager.

Derfor ville det nemmeste jo være, at man siger, jamen altså vi skal selvfølgelig have en nedkørsel på Italiensvej. Jeg kan godt se også de meldinger, der er kommet fra beboerne på Italiensvej, at det kan blive et trafikkaos, netop fordi vi har Amager Strandpark nu, hvor om sommeren der er faktisk hele København, som tager til Amager Strandpark.

Det jeg føler det er, jeg kan godt se Venstres forslag, og jeg er ganske enig i, at selvfølgelig skal man ikke bare lade det stå hen, men jeg synes i respekt for de borgere, der bor netop i det område, de borgere, som er spærret inde, de borgere som ligger i det rod, der er derude.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

De borgere og de haveforeninger, som bare har en grå betonvæg at kigge på, at dem bliver man nødt til at vise respekt og så få det her behandlet ordentligt. Lad det komme i udvalg og så lad os høre både dem, der er fra Metrogruppen, men også dem der er fra Italiensvej.

En ordentlig høring har jeg udtalt i Amager Bladet, jeg har udtalt det også andre steder, det vil jeg føle, at det må være det rigtige, og vi kan sagtens nå det inden kommunevalget, hvis det er det, Venstre gerne vil.

Jesper Schou Hansen (V): I Venstre modsætter vi os en udvalgshenvisning. Det gør vi, fordi vi rent ud sagt frygter, at det går ligesom med nedgravningen af den 3. etape.

Før sidste kommunevalg kunne man faktisk ikke opdrive en politiker, der ikke mente, at den metro skulle graves ned. Utallige af de politikere, der sidder her i dag, var fuldstændig rørende enige om, at den skulle graves ned. Men som tiden den gik, og vælgerne blev snøret, så droppede flere og flere den holdning, og det endte som bekendt med, at den ikke kom under jorden.

Jeg vil gerne kvittere for Mikkel Warmings kommentarer om, at vi i Venstre i starten kunne have ladet være med at stemme for det, der lå. Det er jeg helt enig i, vi troede desværre på nogle socialdemokratiske løfter om guld og grønne skove. Vi er blevet klogere.

Så når Kim Christensen går op og synes, at det så i øvrigt er mærkeligt, at vi kommer med forslaget lige nu, jamen så er det sådan set, fordi at vi havde en forventning om, at når Borgerrepræsentationen vedtog, at der afsattes 10 mio. kr. til det forberedende arbejde med henblik på en vejunderføring ved Italiensvej, at så var det, fordi der var gang i en proces.

Så er det, man må undre sig over, hvori al dølen den proces blev af. Den kom ikke, ergo så vi os nødsaget til politisk at sætte den på dagsordenen. Vi synes bare, det er beklageligt, at systemet af sig selv ikke kunne forstå, at det politikerne gerne ville var at få lagt op til en beslutning. Hvad pokker skulle vi ellers bevilge de 10 mio. kr. for, hvis man ingen intentioner har haft om at lave en vejunderføring under Italiensvej, så var der altså kylet 10 mio. kr. lige lukket ud i absolut ingenting.

Så er der politikere, der lige pludselig står og dvæler ved, om det nu er det rigtige, så undrer jeg mig over, hvad i al dølen det var, man afsatte de 10 mio. kr. til dengang, hvis man ikke mente det. Så vidt jeg husker, så var der adskillige af de politikere, der stod heroppe nu og lige pludselig uh det ene og det andet, der rent faktisk gik ind for, at vi stemte for den proces.

Det er jo rigtigt, at Amager Metrogruppen har rejst en lang række af de problemstillinger, som der er, nemlig at både ambulancer og redningskøretøjer osv. kommer ud på nogle meget lange omveje, når det er, de skal på de her strækninger, fordi metroen har spærret hele arealet.

Venstre har ikke ønsket at skabe nogen vejforbindelser, der ikke har været der før, vi har bare ønsket, at den adgangsvej, der har været for hele Amager, fortsat vil være til stede. Nu har vi brugt et større millionbeløb på at etablere en strandpark, vi ser ikke rigtigt nogen pointe i at cutte denne strandpark af over for en stor del af amagerkanerne.

I det øjeblik der ikke er nogen vejpassage derimellem, jamen så har man på en strækning af over 2 km rent faktisk udelukket en stor del af amagerkanerne fra at komme igennem. Og det er jo sådan med trafik, at den skal nok komme igennem, den finder bare andre veje. Så nu skaber man et yderligere trafikpres på de andre veje nord for og syd for. Og det synes vi ikke rigtigt, der er nogen mening i at udsætte beboerne for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Derfor så synes vi, der vil være fornuft i at stemme for vores forslag i aften, hvor vi tilkendegiver klart og tydeligt, at det er det, vi vil, så kan vælgerne på Amager også forholde sig til, om politikerne vil leve op til deres løfter fra dengang, de afsatte 10 mio. kr. til en vejnedgravning, eller de vil løbe fra deres ansvar.

Valget er jeres.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det 2. runde.

Kim Christensen (A): Ja, vi har jo som sagt allerede bedt om at få de der forslag henvist til udvalget. Men da jeg nu kan se, at hr. Jesper Schou Hansen fremturer eller øger og tilsyneladende ikke er helt bekendt med de faktiske forhold, så vil jeg da godt lige oplyse ham om det, inden vi skal tage diskussionerne i udvalget.

Jeg har selv haft fornøjelsen af at være ude og se den tunnel, der nu er etableret under metroforbindelsen her den 28.-29. september, og den er da bred, og der kan cykles under den, og der kan gås under den, jeg har selv prøvet at gå der, så den er altså etableret i denne forbindelse.

Det der må være det afgørende er selvfølgelig, om man vil have mere, og det må vi så tage stilling til i udvalget, om der skal bruges flere penge på noget der.

I forhold til det, som Jesper Schou Hansen også står og siger omkring sikkerhedsforholdene og de her barriereeffekter, der er, så vil jeg da benytte lejligheden til at læse op af et brev, som jeg har fået her for nylig den 5. oktober, og det begynder ”Kære Kim”, og jeg vil ikke citere det hele, men nævne omkring responstid, og jeg citerer fra brevet:

”For udrykninger fra f.eks. Christianshavns Brandstation med brandkøretøjer eller ambulance har den valgte linjeføring praktisk talt ingen betydning, idet man vil vælge at køre til ad enten Backersvej, Strandlodsvej eller Engvej eller Amager Strandvej, afhængig af, på hvilken side af metroen skadestedet er beliggende. Dette kan oplyses af alarmcentralen ved hjælp af vejregistret. Udrykninger til Amager Strandpark vil i forvejen altid ske via Amager Strandvej fra Christianshavns Brandstation eller Hovedbrandstationen.

For kørsel med ambulance fra et skadested til Amager Hospital konstaterer brandvæsenet, at borgerne i området og brugere af strandparken er langt bedre stillet end så mange andre i kommunen, idet der er endog meget kort til hospitalet. I uheldigste fald vil der fra Strandparken ud for Italiensvej være højst 1 km omvej til hospitalet. Dette skønnes ikke at være af afgørende betydning, idet de nødstedte i påkommende tilfælde vil være under professionel behandling af ambulancemandskabet og eventuelt læge, ligesom den ekstra køretid normalt vil ligge på kun 1-2 minutter.

Med venlig hilsen

Søren Pind.”

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg vil så blot henlede Kim Christensens opmærksomhed på, at den tunnel, som Borgerrepræsentationen besluttede, at det var, man skulle afsætte penge til og forberede på det tidspunkt, var en vej tunnel og ikke en cykel- og gangtunnel, som er den tunnel, som er blevet etableret på nuværende tidspunkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Så nu er det ikke, fordi jeg ikke er bekendt med forholdene, jeg har også gået igennem den og som bekendt også boet henne på hjørnet i forhold til den, så det er jeg udmærket bekendt med.

Så vil jeg også gerne have lov til at læse op fra et brev, som jeg har fået dernæst, og det er omkring ambulancer og brandbiler:

”Dernæst skal de ud på den trafikerede Strandvej, og herfra skal de igen finde den rigtige sidevej ind til området, f.eks. til plejehjemmet Bomiparken og så samme omvej tilbage igen i en fart for ambulancers vedkommende til Amager Hospitals skadestue.”

Det er jo blot som eksempel på, at det giver kæmpe trafikale problemer, hvis det er, man ikke har den direkte vej, og jeg er sikker på, når Kim Christensen gransker sin hjerne, også godt ved, at et minut kan være forskellen på liv og død.

Mogens Lønborg (C): Det er Jesper Schou Hansen, der lige kalder mig herop, fordi jeg sådan set egentlig synes, det er lidt besynderligt med den lidt moraliserende pegefinger, hvor sådan Jesper Schou Hansen fremstiller det, som om Venstre virkelig er dem, der står ved sine løfter og tager hensyn til vælgerne og det ene og andet.

Jeg mindes jo, at Venstre lavede kovending i den helt store stil under indtryk af de mange, mange underskrifter, man fik samlet ind. Altså helt sådan at sige sig fra af populismens sådan dårlige indflydelse, det kan Venstre og i særdeleshed Jesper Schou Hansen jo nok ikke.

Nu her skal man sådan lige op til valget uden nogen form for undersøgelser, uden nogen nærmere redegørelse for, hvordan egentlig forholdene er derude, så skal vi have en principbeslutning. Jeg kunne da godt tænke mig at høre Jesper Schou Hansen, når nu i fald forslaget bliver vedtaget, og det 2. ”at” bliver realiseret – nu ved jeg ikke, om Jesper Schou Hansen har interesse i at høre det spørgsmål, jeg nu stiller til ham, eller han er optaget af andre møder i salen, men ifald han er interesseret i spørgsmålet, vil jeg gerne stille det, nemlig om Venstre er klar til at gennemføre denne principbeslutning, uanset hvad prisen er.

Altså vi har en situation, hvor vi ikke rigtigt ved, hvad det koster, men nu skal vi stå ved vores løfter, siger Jesper Schou Hansen, og her 14 dage eller 4 uger før valget går han ud og lover en genåbning af Italiensvej.

Kære Jesper Schou Hansen: Vil Venstre uanset prisen, uanset prisen, finde pengene til en genåbning af Italiensvej? Er det sådan set lidt ligegyldigt, hvad det koster, er det lidt ligegyldigt, hvad hørings svar man måtte få, er det ligegyldigt, hvad beboerne på Italiensvej siger, er det ligegyldigt, hvad politiet siger, er det ligegyldigt, hvad nogen som helst siger, man vil genåbne den og uanset prisen.

Det er sådan set det, jeg synes egentlig burde være noget, Jesper Schou Hansen forklare sig lidt nærmere om, fordi vi er som sagt meget positive over for projektet, der hedder en genåbning af Italiensvej, det sagde jeg også i mit første indlæg. Men lad os kende problemet, før vi sådan lægger os fast på løsningen, det er nu en meget god rækkefølge i stedet for først at vælge løsningen.

Ja, problemet er der nok, men det kender vi ikke, men nu skal vi have løsningen, fordi det er der nogle vælgere, der vil anerkende, tror man, den 15. november. Derfor er man også lidt ligeglade med, hvor mange skatte kroner, man egentlig kan bruge på det, bare man kan få nogle stemmer for nu at sige det ligeud, for det er nemlig det, som det handler meget om i den udformning her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Jeg synes, vi skulle være seriøse omkring det her og give den her gode sag den rette behandling, nemlig en udvalgshenvisning, hvor man grundigt får belyst alle problemstillingerne, hørt alle de berørte parter.

Og så viser det sig, hvad vi sådan set tror, at det er en rigtig dårlig ide, at Italiensvej er blevet lukket, vi tror faktisk, men vi vil gerne have forvandlet tro til viden, jamen så skal vi genåbne Italiensvej, og så er vi med. Men vi vil godt have alle de ting på bordet først.

Socialistisk Folkeparti stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev godkendt med 38 stemmer imod 9.

For stemte; A, B, C, C2, F, O, V2 og Ø

Imod stemte: V.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre ønsker allerede i dag, at projektet vedtages – og vi frygter, at sagen nu syltes."

=====

26) BR 564/05. Medlemsforslag om at give de ansattes fagforeninger og organisationer adgang til KK-net.

(Stillet af Jesper Christensen (A), Trine Schaltz (F) og Per Bregengaard (Ø)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen godkender,

at forvaltningerne pålægges, at fagforeninger og organisationer for Københavns Kommunes ansatte autoriseres til at få adgang til KK-net, og at andre f.eks. selvejende daginstitutioner, efter konkret vurdering får samme mulighed. Sikkerhedsregulativet skal naturligvis kræves overholdt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Dette forslag blev drøftet i Økonomiudvalget på mødet tirsdag den 11. oktober. Der blev stillet en række forskellige spørgsmål, og man enedes derfor om at foreslå, at sagen henvises til Økonomiudvalget, uden at vi debatterer sagen her i salen. Jeg går ud fra, at man også er enig om det her i salen? (*Afbrydelse: Hvilken frist foreslås?*) Ja, hvilken frist foreslår borgmesteren? (*Borgmester Per Bregengaard: 1. november i Økonomiudvalget*).

Overborgmester Lars Engberg (A) stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget.

Forslaget blev godkendt uden afstemning med bemærkning om, at sagen skal behandles på Økonomiudvalgets møde den 1. november 2005

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

27) BR 537/05. Medlemsforslag om Københavnerbegivenheder

(Stillet af Louise Frevert, Gunhild Legaard, Carl Christian Ebbesen og Karin Storgaard (alle O)):

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen beslutter,

at Kultur- og Fritidsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til, hvorledes en række for København vigtige historiske og kulturelle mærkedage – såkaldte Københavnerbegivenheder, jf. den som bilag vedlagte liste – kan markeres og,

at Kultur- og Fritidsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til, hvordan projektet kan finansieres.

Louise Frevert (O): Det er jo ikke ofte, at der sådan er rigtig spektakulære tiltag på kulturfronten her i København, så derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at med det her nye tiltag, at det er jeg helt sikker på, at borgmesteren på området også vil billige, at nytænkning betyder noget i dette tilfælde.

Vi mener jo, at man i virkeligheden ikke altid tilgodeser museernes tarv, og museerne er noget, som jeg har iagttaget, når jeg har været rundt omkring i landet også her i København, det er, at museerne ikke er rigtig gode til at være moderne.

Det kan godt være, at de efterhånden følger med tiden på nogle områder, men de er ikke rigtig gode til at følge op på den teknologiske del. Så er der selvfølgelig nogle, der vil sige, jamen det koster penge, og det er ikke i dette regi, det skal gives, det er selvfølgelig i staten, og det vil jeg medgive, og det er noget, vi selvfølgelig må arbejde på. Det vil jeg også gerne tages til indtægt for at have sagt, fordi jeg mener virkelig, at hvis vi ikke holder hævd over vores museer, så slår vi simpelt hen bunden væk under os selv og vores kulturarv.

Vi har en meget, meget stor opgave foran os, vi har en stor opgave med vores indvandre-re, som faktisk aldrig kommer på museerne, kun når de går på sprogskoler, det er meget, meget sjældent, at de kommer ind på museerne. Jeg går meget på museer med mine børn og min familie, og det er ikke ofte, man ser lige nøjagtigt den gruppe på museer, og det synes jeg er vigtigt.

For øvrigt er der heller ikke ret mange af de almindelige københavnere, der går på museer, fordi i weekenderne er de ret tomme. Så jeg tror, der skal noget helt, helt nyt til for at tiltrække museumsgængere, og det skal være nytænkning.

Så dette forslag, det er rent faktisk tænkt som et forslag til noget mere, til noget andet for simpelt hen at starte et sted. Der er jo en del inspiration i det, fordi her har det taget udgangspunkt i noget, der foregår og er foregået direkte i København.

Specielt kan jeg så sige, at inden for den nærmeste fremtid, om 7 dage så vil det så være 277 år siden, at København i 1728 brændte ned. Der var så 15.000 mennesker, der blev hjemløse, det er jo ikke særlig spektakulært at tænke på, og det er jo ikke noget, man faktisk skal fejre, som der står i indstillingen, det er noget, man skal markere.

Der er måske nogle fejl i det her, det har været igennem sekretariatet, der kunne man have gjort opmærksom på, at der er sådan nogle fejlformuleringer, men det er jo ikke en festlighed at skulle, nej det er det nemlig ikke, at fejre død og bål og brand.

Så det håber jeg herved, at jeg herved har fået tilkendegivet, at det er en fejl måde at fremstille det på, fordi det, vi mener med det, det er faktisk en markering af disse mærkedage.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Vi har også tænkt, at det kunne være en synergieffekt mellem flere museer også i omegnskommunerne, sådan så man kunne få fokuseret på, at museerne faktisk kunne lave nogle nye events og nogle nye tiltag.

Dem der ikke synes om dette forslag kan man så sige måske ikke er interesseret i vores kulturarv og vores kulturrødder, men det her er som sagt ment som et oplæg, og jeg synes, det er værd at diskutere uanset hvad.

Så derfor vil jeg ved forhandlingernes afslutning bede om, at det bliver henvist til Kultur- og Fritidsudvalget.

Borgmester Martin Geertsen: Så længe det ikke er Louise Freverts webredaktør, der ikke har lavet det her, så går det nok ... (*Louise Frevert:* Jeg trækker intet af det her tilbage.) Louise Frevert trækker intet af dette tilbage.

Jeg synes, at hvis vi nu starter bagfra med dette forslag og kigger bilaget igennem, så er det præget af, at der er ret mange statslige institutioner, som optræder på den her liste. F.eks. at det borende X fanges, snedig tyv, kunne fejres på Politihistorisk Museum, og der er også noget på biblioteket, Frihedsmuseet, Hofteatret, Statens Naturhistoriske Museum osv. osv. Så man kan sige, noget af det har vi formelt set lidt vanskeligt ved at håndtere i kultur- og fritidsforvaltningen, medmindre der selvfølgelig foregår en eller anden form for koordinering mellem kultur- og fritidsforvaltningen og Kulturministeriet.

Men hvis man lige ser bort fra det, og hvis man prøver at lave et helikoptersyn på forslaget som sådan, så synes jeg sådan set egentlig, at det kunne være en meget god ide, at man gav kultur- og fritidsforvaltningen en mulighed for at lave om end ikke en fejnings- og markeringsspolitik, så i hvert fald får tænkt igennem, hvad det er for nogle ting, vi både sådan på den korte, men også på den lange bane skal kaste vores energi ind i og markere eller fejre, således at det ikke bliver knopskydninger, eller hvad de enkelte partier her i Borgerrepræsentationen nu får at mere eller mindre fantasifulde indfald.

Det kan jeg tillade mig at sige, fordi Venstre har været for markeringen af 200-året for bombardementet, som jeg synes er en fremragende ide at markere. Men det kunne også være interessant sådan at give det en nærmere analyse, er det den eneste markering, vi skal foretage herinde for de næste 5 eller 10 år.

Så derfor hvis man lige ser bort fra bilagsmaterialet, hvor webmasteren har været inde over, så synes jeg sådan set, at det er et ganske fortrinligt forslag, som jeg tror, kultur- og fritidsforvaltningen vil være meget glad for at arbejde videre med.

Klaus Bondam (B): Man skal i denne tid være usædvanlig årvågen med de udmeldinger, som kommer fra Dansk Folkeparti. Man skal også, når man har med borgerlige politikere at gøre, se bort fra nogle ting eller konstatere, at nogle ting åbenbart ikke var ment, sådan som det var skrevet, og blev trukket tilbage.

Der er jo en hel lang række andre ting, man kunne fejre, hvis man endelig vil fejre københavnerbegivenheder. Man kan fejre den dag, den første det, der dengang hed fremmedarbejder, kom til København. Man kan fejre den dag, grundstenen til Mjølnerparken blev lagt. Man kan ihukomme den dag, da den store punkpoet Michael Strunge begik selvmord. Man kan fejre den dag, bz'erne snød ordensmagten og brød ud af Allotria. Man kan fejre mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

ting i København, fordi der sker mange ting i København, og her er mange forskellige mennesker.

Det Radikale Venstre kan ikke engang stemme for en udvalgshenvisning af det her, vi vil gerne have afstemning om det i aften, og vi vil også gerne stemme det ned. Jeg må henlede, og det ville jeg egentlig tro, at Louise Frevert fra Dansk Folkeparti som kulturordfører for Dansk Folkeparti vidste, men så kan det være, jeg kan oplyse hende om det her, men det er faktisk sådan, at museer, både statslige museer og kommunale museer og selvejende institutioner blandt museerne, i høj grad arbejder sammen i en lang række både formelle og uformelle netværk.

Et af dem, som vi i øvrigt støtter stort i Københavns Kommune, og som vi har stor glæde af, det er det samarbejde, der hedder Golden Days festival, og som er et samarbejde imellem de kulturhistoriske museer i hovedstadsregionen.

Det her forslag er, når man læser det nærmere efter i sømmene, noget, der umiddelbart kan se ud som et helt uskyldigt forslag, men det skal læses i en langt mere alvorlig kontekst og i hvert fald en kontekst og en vision eller et billede af København, som Det Radikale Venstre ikke vil være med til at manifestere yderligere.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg må indrømme, at da jeg læste dette forslag, tænkte jeg, der kan være to forklaringer, når man læser forslaget. Enten er det en ordentlig omgang sjusk, eller også har gruppen diverteret sig med noget fjollet tobak.

Det kan jeg virkelig sige, fordi når jeg læser, hvad det egentlig er, man foreslår, der er allerede flere, der har været oppe og nævne her, at de fleste institutioner, der nævnes, ikke er københavnske, flere af stederne, hvor tingene skal fejres, er ikke i København. Men lad mig lige give to særlige saftige eksempler, hvor jeg tror, bølgerne har gået højt i den lille gruppe.

Når man seriøst mener, at H.C. Ørsted dør i København, det er ikke unaturligt i øvrigt, at man dør i hvert fald, altså så kunne man fejre det i hans ånd på Experimentariet. Man har brugt lang tid på at finde de her formuleringer.

Og man kunne fortsætte med, at flåden sænkes, og Rundetårn nedlægges, står der søreme. Det er nok grundstenen, der blev nedlagt, det er ikke Rundetårn, der blev nedlagt. Derfor er der rimelig grund til at kalde det her sjusk, når man gennemgår det.

Men efter at have hørt Louise Frevert og selvfølgelig med bevidstheden også om, hvordan forholdene er i Dansk Folkeparti, så accepterer jeg, at sekretariatet eller nogle andre har skrevet det forkert, de skulle ikke have skrevet "fejret", men noget andet. Det kan jeg også leve med, for det er selvfølgelig noget sludder.

Omvendt forstår jeg jo ikke, at Dansk Folkeparti så vidt jeg husker for en uge siden stemte imod markeringen af 200-års-dagen for Københavns bombardement. Det er en uge siden.

Nu kan man til gengæld barbære forslaget ned til en højtideligholdelse i en kirke. Det var kun et af delforslagene, der lå i vores oprindelige forslag.

Jeg ved ikke, hvad det er der foregår, så jeg vil bruge Martin Geertsens helikoptersyn, jeg vil bevæge mig så højt op i luften, at der kun er nogle af ordene, jeg til sidst kan se hernede. Det er det, jeg nu vil gøre, stille et ændringsforslag. Jeg vil foreslå, at følgende udgår og ændres, så nu læser jeg op, hvad der bliver tilbage, det er nok lettere:

"At kultur- og fritidsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til, hvorledes en række for København vigtige historiske og kulturelle begivenheder kan markeres."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Ikke nogen referencer til en tåbelig nedlagt liste, duer overhovedet ikke, sludder og vrøvl, væk med det. Det er ganske udmærket at få en oversigt over, hvad det med rimelighed var meningsfuldt inden for de næste 5-10 år at lave begivenheder, markeringer ud af. Dansk Folkeparti siger mærkedage, en mærkedag er sådan noget som børnehjælpsdag, det er noget, der finder sted hvert år. Forestiller man sig virkelig, at vi skal på Experimentariet hvert år på H.C. Ørsteds dødsdag? Det er altså ikke gennemtænkt det her. Uanset at Louise Frevert sidder i Folketinget, så gør det det jo ikke bedre, vel, og det gør det heller ikke mere kulturelt eller overvejet.

Så med andre ord at lave en overvejelse om, når man i øvrigt kigger på datoerne her, så kan man konstatere, at der er nogle af dem, at der vil gå 40-50 år, før vi rammer, at det er 50, 100, 200, 300 eller et eller andet, der på en eller anden måde passer, når det nu ikke er mærkedage.

Så det er virkelig en tættekam, der skal frem af kultur- og fritidsforvaltningens baglomme, og det skal vi jo nok hjælpe dem med.

Men altså mit ændringsforslag består i, at jeg synes, det er fint nok at oversende det i denne barberede form til Kultur- og Fritidsudvalget; det ligger helt i forlængelse af vores eget forslag om 200-års-markeringen. Det er lidt absurd, at Borgerrepræsentationen nu vil vedtage, at man godt vil beskæftige sig med det, hvor man i sidste uge stemte det ned. Men altså sådan har folk det på forskellige leder og kanter.

Jeg må hellere gentage for formanden, hvad det egentlig er, jeg foreslår. Jeg foreslår, at det, der sendes videre til Kultur- og Fritidsudvalget, er, at kultur- og fritidsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til, hvorledes en række for København vigtige historiske og kulturelle begivenheder kan markeres. Det vil sige mærkedage og københavnerbegivenheder, og »jf. den som bilag vedlagte liste« udgår. Det skal ikke sendes videre.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg ville meget gerne have ændringsforslaget her. Min hukommelse er ikke så god, så jeg kan huske det hele. Så er det 2. runde.

Louise Frevert (O): Dette forslag har så gjort, at også Enhedslisten har formået at komme på bedre tanker. Det er helt vidunderligt, fordi fantasien og dette oplæg nu åbenbart har gjort, at hr. Jens Kjær har fundet ud af, at det er ét bombardement, et skud i bøssen åbenbart ikke har været nok. Så nu kommer hr. Jens Kjær med et nyt forslag, sådan så det er flere historiske arrangementer, det kommer til at dreje sig om.

Så vil jeg gøre hr. Jens Kjær opmærksom på, at det er faktisk lige i Dansk Folkepartis ånd. Vi er glade for, at det forslag kommer. Fordi det er da klart, vi bliver alle sammen inspireret, vi er da også blevet inspireret af det her bombardement, som Enhedslisten foreslog. Og nu bliver Enhedslisten jo også inspireret af vores forslag her.

Det er sådan en synergieffekt og inspiration, man jo har, når man udveksler synspunkter og har en såkaldt konstruktiv dialog, hr. Jens Kjær, så det synes jeg har været meget, meget givtigt her, fordi det er faktisk det, der var formålet, netop det at du kunne gøre opmærksom på nogle nye kulturtiltag.

Vi synes, det er en udmærket måde at fremføre de her ting på. Det var også, hvis man havde hørt ordentlig efter det, der var intentionen, da jeg startede min tale, at det var faktisk et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

oplæg til diskussion det her, det var derfor, vi faktisk godt med det samme ville have det i udvalg, fordi uden et oplæg kan man jo ikke have en dialog.

Derfor så undrer det mig, at hr. Klaus Bondam skyder mig fæle hensigter i skoene. Det er jo slet ikke det, og noget med skjulte dagsordener siger mere om hr. Klaus Bondam, end det siger om mig, altså med skjulte hensigter og skjult noget mellem linjerne. Tværtimod skulle man da tro, at med hr. Klaus Bondams kulturelle baggrund vil det da lige være noget for De Radikale at finde på nye tiltag inden for det kulturmæssige område.

Så vi vil da gerne støtte Enhedslistens forslag og gå videre med denne sag, for vi synes faktisk, det er meget nødvendigt, at man laver nogle nye kulturelle tilbud.

Så tror jeg ikke, der er nogen i dette forum, der skal belære mig om, hvem der ved mest om hvad, fordi det skal jo ikke være en karaktergivning om, hvem der ved mest om hvad og hvornår og hvorfor, for så kan vi altså komme til at diskutere noget helt andet på et tidspunkt. Men det er jeg meget beredvillig til at gøre.

2. næstformand (**Bente Frost**): Først stemmer vi om hele udvalgshenvisningen. Hvis man vil stemme for Jens Kjærs forslag, så skal man faktisk stemme imod henvisning til Kultur- og Fritidsudvalget, fordi så vil det ændringsforslag blive sat til afstemning bagefter.

Dansk Folkeparti stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Kultur- og Fritidsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 38 stemmer imod 7.

For stemte: C, O og V2.

Imod stemte: A, B, C2, F, V og Ø.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag til medlemsforslagets 1. at-punkt:

"At Kultur- og Fritidsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til, hvorledes vigtige og historiske og kulturelle begivenheder kan markeres og prioriteres."

Ændringsforslaget blev godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, C2, F, O, V, V2 og Ø.

Det således ændrede medlemsforslag blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 555/05. Medlemsforslag om nyt rekreativt område.

(Stillet af Louise Frevert, Gunhild Legaard, Carl Christian Ebbesen og Karin Storgaard (alle O)):

Dansk Folkeparti foreslår, at Borgerrepræsentationen godkender, at Overborgmesteren retter henvendelse til Trafikministeren og DSB med henblik på at undersøge mulighederne for at overdække banegraven foran Hovedbanegården og omdanne den til et grønt, rekreativt område i forbindelse med renoveringen af Hovedbanegården, at der afsættes 5 mio. kr. til udarbejdelse af projektforslag og afholdelse af arkitektkonkurrence,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

at udgifterne til projektering og arkitektkonkurrence finansieres af Puljen til uforudsete udgifter, funktion 6.51.3 (fælles anlægsudgifter).

Karin Storgaard (O): Dette forslag om overdækning af banegraven foran Hovedbanegården, som Dansk Folkeparti har stillet, er ikke et nyt forslag. I mange år har det været diskuteret, om der ikke skulle ske en ændring af området, som er usandsynlig trist at se på.

I nittenhundrede, det har været 1993 eller deromkring, var man enig om, at der skulle oprettes en komite under Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse med henblik på at etablere en fond, som skulle bekoste overdækningen. Det mente man så, at projektet skulle sættes i gang i forbindelse med Kulturby 1996.

Så blev der afholdt et stiftende møde, og den daværende overborgmester blev så formand for komiteen. Og der var så nogle enkelte møder på embedsmandsplan, og fra DSB's bygningsside blev det vurderet, at staten og kommunen måtte være indstillet på at investere størstedelen af midlerne, hvis banegraven skulle overdækkes, og resten skulle så komme fra privat side.

Men den 11. november 1997 meddelte DSB, at planerne om en overdækning måtte stilles i bero på grund af omfattende ændringer i DSB's struktur.

I juni 1995 udtaler overarkitekt Claus Bjarnum – og det er jo rart at vide, fordi det er noget med, hvordan sådan en ny plads skulle være – at en ny banegårdsplads, byens foyer, ville ikke alene være en gave til alle københavnere, men også en festlig velkomst til hovedstadens gæster fra nær og fjern ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Et øjeblik, Karin Storgaard, nu må vi altså have ro i salen. Det er komplet umuligt at høre, hvad taleren siger.

Karin Storgaard (O): Så spørger overarkitekten til sidst: Hvem vil være med?

Samtidig skriver Bonnie Mürsch, som dengang også havde noget med Hovedstadens Forskønnelse at gøre, plads til plads, det må være forventningen til hovedstaden som Kulturby 1996, for det er udfordringen til den gode by at give byrum tilbage til mennesker og at byde sine gæster velkommen. En plads, der tilmed omsider kan sætte frihedsstøtten i perspektiv.

Men samtidig har der jo også været problemer med at finde ud af, hvem havde råderetten, og hvem ejede det. Var det Københavns Kommune, eller var det DSB, der ejede det?

I oktober 2004 har Bo Asmus Kjeldgaard fra SF åbenbart spurgt til sagen, fordi der kommer så et notat, hvor man siger, at det er blevet konkluderet, at matriklen Vestervold Kvarter, som det hedder, tilhører Københavns Kommune.

Men samtidig står der, at så længe statsbanerne bibeholder baneanlæg på ejendommen, skal det udelukkende være disse forbeholdt til baneanlæg at disponere over denne, hvorved det bemærkes, at det ikkeoverdækkede areal ikke må indskrænkes eller bebygges bortset fra signalhylder, står der. Man har vel ikke signalhylder oppe på pladsen.

Men man kan jo nok se, at der har været mange forskellige forslag fremme, det har været drøftet utallige gange. Vi har også stillet spørgsmålet, Venstre har haft et forslag i 1999, og ingen steder er man kommet videre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Så nu har vi jo observeret, at man ovre på Hovedbanen er ved at renovere nogle ting, og derfor så mente vi, at det kunne være passende at komme i gang med pladsen foran, fordi den ser altså usandsynlig trist ud, når man kommer og ser det grimme hul.

Så vi har udtalt, det er et par år siden i Dansk Folkeblad, så har vi sagt: ”Luk så det grimme hul!” Nedenunder har vi lavet en tegning af, hvordan det kunne have kommet til at se ud med græs og træer, bænke, cafeer, var det ikke noget helt andet end det, der er i øjeblikket.

Vi ved godt, at finansiering ikke kun er Københavns Kommune, og derfor har vi da også sagt i forslaget, at vi mener, at det skal realiseres inden for en ramme fra 60 til 65, og at staten, DSB . Jeg kan næsten ikke høre, hvad jeg selv siger, jeg ved ikke, om jeg skal råbe højere eller hvad ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi må have ro i salen.

Karin Storgaard (O): Men at staten, DSB og Københavns Kommune hver skal bidrage med en tredjedel til finansiering af projektet.

Vi har regnet ud, at det koster omkring 5 mio. kr. at udarbejde et projektforslag og afholde en arkitektkonkurrence. Vi ved godt, at der ligger et skrift om det tidligere, men det er ligesom om tingene er blevet forældet. Jeg tror, at tiden i dag er til, at vi kan få gjort noget ved det grimme hul, som vi kalder det, over banegraven.

Der er så andre steder, hvor der også er banegrave, dem har vi ikke kastet os over denne gang. Vi ved godt, at det koster penge alt sammen, men vi synes bestemt, der er et forslag her, der er værd at arbejde videre med.

Vi vil derfor ved forhandlingernes afslutning foreslå sagen henvist til Bygge- og Teknikudvalget.

Dansk Folkeparti stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 556/05. Medlemsforslag om taxaers tilladelse til at passere busslusen på Holmen
(Stillet af Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Martin Geertsen, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Wallait Khan, Annette Engell og Søren Pind (alle V))

Forslag om, at Borgerrepræsentationen beslutter,
at taxaer gives mulighed for at erhverve bizz (busssluselicens) og opnå tilladelse til at passere gennem busslusen på Holmen på samme vilkår som områdets beboere.

Borgmester **Søren Pind**: I forbindelse med Operahusets åbning gav politiet taxaerne tilladelse til at køre igennem ved busslusen.

Jeg kan stadig huske det forbløffede ansigtsudtryk, jeg skal ikke gå nærmere ind på, hvem det var, men en højtstående person ved politiet havde, da jeg spurgte, hvordan i alver-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

den de kunne komme på den tanke, fordi det var naturligt, at man skulle køre igennem der, fordi ellers ville der opstå trafikalt kaos.

Nu har vi så afprøvet det her nogen tid, og det her bizzsystem skal fungere. Jeg tror altså, at for at vi på nogen måde skal kunne betjene dette område tilnærmelsesvis, så bør taxaer som et naturligt led i den kollektive trafik have en mulighed for at køre igennem der. Der vil jo ikke være tale om nogen væsentlig trafikforøgelse, og derfor synes jeg, at det er rimeligt, at taxaer får den mulighed.

I dag er det sådan, at der er mange kunder, som står og venter, og ofte sker det, at taxaen ikke kommer, fordi der er alt for langt at køre ud til Operaen, og i realiteten så møder taxaerne aldrig frem.

Det er en tilstand, vi ikke kan være bekendt, og derfor synes jeg og Venstre, at Borgerrepræsentationen bør vedtage dette snarest muligt. Vi er dog åbne over for, hvis nogen ønsker at udvalgsbehandle det, at dette kan ske. Så hvis nogen vil foreslå en udvalgsbehandling, så vil vi gerne stemme for det.

Mikkel Warming (Ø): Ingen skal være i tvivl om, at vi synes, det her er et rigtig dårligt forslag, og så bliver Søren Pind glad.

Der er givet nogle meget klare løfter til christianshavnerne omkring trafikken i Prinsessegade, omkring busslusen, etableringen af den, og hvad der skulle komme igennem, og hvad der ikke skulle komme igennem. En af de ting, der ikke skulle igennem, det var taxaer, det var trafik til Operaen.

Jeg kan også spørge forslagsstillerne, som jo bl.a. har formanden for Bygge- og Teknikudvalget iblandt sig og dermed den ansvarlige for bygge- og teknikforvaltningens arbejde, om han har nogen som helst ide om, hvor meget ekstra trafik det vil medføre gennem Prinsessegade at give en sådan tilladelse. Fordi netop den adgang til informationer, som i hvert fald den ene af forslagsstillerne har, så burde det være oplagt, at man indhentede den slags informationer, før man gik i Borgerrepræsentationen.

Vi vil ikke bryde de løfter, vi har været med til sammen med et meget stort flertal, erkendt dog uden Venstre, som aldrig ville love christianshavnerne noget som helst på dette område andet end, at de skulle have en masse mere trafik, hvis det stod til Venstre. Vi vil ikke bryde løfterne om, at der skulle være en bussluse, og at den skulle være effektiv.

Det er ikke os, der vil henvise forslaget til Bygge- og Teknikudvalget, vi ser meget hellere, at det bliver stemt ned i dag.

Sven Milthers (F): SF kan også godt huske de løfter, der er udstedt til christianshavnerne, som er gentaget også heroppefra, også et meget stort flertal, som også er gentaget i Bygge- og Teknikudvalget i øvrigt, skulle jeg hilse udvalgsformanden og sige.

Jeg vil da godt samtidig reklamere lidt for et brag af en kollektiv trafiksucces, som befinder sig ude på havnen. Der er noget, der hedder havnebussen, den har haft en helt fænomenal kraftig passagertilgang siden 15. januar i år. Den har også i kraft af en økonomimodel, som man nu har justeret, fordi man i kraft af trafikhjemmelundersøgelse, som det så smukt hedder, gav sig til at undersøge, hvem det faktisk var, der brugte den. Det viste sig, at det altovervejende var klippekortskunder og enkeltbillets-kunder, der brugte den, og derfor er økonomien bag havnebussen nu voldsomt forbedret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Det vil sige, hvis man har problemer med at komme til Operaen fra Sjællandssiden og synes, man skal køre alt for langt ad Kløvermarksvej osv., så kan man i stedet, altså med taxaer hele vejen rundt og betale i dyre domme, tage en taxa ned til Nyhavn, stige ombord på havnebussen og kommer over for ingen penge i forhold til, hvad det ville koste at køre i taxa hele vejen rundt.

Så vi deler til fulde Mikkel Warmings forslag, der er ingen som helst grund til at sende dette i udvalg, det er langt mere logisk at stemme det ned nu og så sige, brug dog den kollektive trafik, der allerede er etableret over til Operaen, og som nu faktisk er godt på vej til at blive selvfinansierende. Den er oppe på en selvfinansieringsgrad på 78, hvad der er ganske usædvanligt for busser, ikke i det københavnske centrum, men bare en lillebitte smule ude. Det var absolut ikke, hvad den lå på for et år siden.

Så det er en langt bedre model for forsyning over til Operaen her og nu, indtil vi får lavet den højklasede forbindelse, som vi er et flertal, der har stemt for.

Lise Helweg (V): Må jeg lige have lov til at komme med et lillebitte pip. Det var sådan, at jeg var så heldig forrige lørdag, at jeg skulle til Operaen til en premiere, og jeg var så formastelig, at jeg bestilte en taxa både den ene og den anden vej.

Nu er det jo sådan, at Kløvermarksvejindgangen til Operaen er lukket i øjeblikket på grund af arbejdet derude, så man kører igennem slusen selvfølgelig. Det var der mange, der gjorde, det gav ingen som helst problemer, det gled lige så stille og roligt både frem og tilbage, så jeg ved egentlig ikke, hvem det er, man generer. Jeg kan ganske simpelt hen ikke fatte hele den her diskussion.

Der var fuldstændig fyldt ude i Operaen, der var mange mennesker, der var mange biler, der var mange taxaer, der var mange, der kom også over med vandbussen. Der var ganske simpelt ingen problemer, det vil jeg lige have lov at fortælle jer.

Medlemsforslaget blev forkastet med 24 stemmer imod 23.

For stemte: B, C, C2, O, V og V2.

Imod stemte: A, F og Ø.

=====

30) BR 557/05. Medlemsforslag vedrørende ligestilling

(Stillet af Bjarne Fey, Hellen Hedemann, Frank Hedegaard, Jens Johansen, Bo Asmus Kjeldgaard, Heinrich Metz, Sven Milthers, Charlotte Wieth-Klitgaard og Trine Schaltz (alle F):

SF foreslår,

at der årligt offentliggøres en kønsopdelt kommunal lønstatistik,

at alle forvaltninger inden sommerferien 2006 udarbejder en strategi for, hvordan de traditionelt lavtlønnede kvindefag kan sikres lønstigninger og der kan tiltrækkes mandlige medarbejdere til disse fag,

at alle forvaltninger inden sommerferien 2006 udarbejder en strategi for, hvordan de vil sikre flere kvinder i ledende stillinger i kommunen. Målet skal være, at inden udgangen af 2010 skal mere end 40 % af alle kommunens ledere være kvinder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Trine Schaltz (F): Der er i dette forslag tale om ligestilling mellem kønnene, men ligestilling kan jo være så mange ting.

Jeg vil godt sige, at det er ikke, fordi vi ikke mener, der bliver arbejdet med ligestilling i kommunen. Der er målsætninger og nedsat udvalg, og der er udarbejdet rapporter, og det står i kommunens politik for ligestilling, at ligestilling skal indtænkes overalt i ledelse, organisatorisk og når der tales om kompetenceudvikling. Der er et centralt ligestillingsudvalg, og derudover arbejdes der med ligestilling decentralt. Så der er en masse arbejde i gang, men vi synes bare simpelt hen ikke, der sker nok.

København er i meget høj grad en kvindearbejdsplads, der er ansat 71 pct. kvinder, og det er ikke jævnt fordelt over forvaltningerne. Det er faktisk sådan, at serviceforvaltningen topper med 87 pct. kvinder.

Det ser vi ikke som noget positivt, og det skal der arbejdes hårdt på at ændre. Vi er godt klar over, at det ikke udelukkende er et kommunalt anliggende.

En af grundene til, at vi synes, det er så vigtigt, at der er en mere jævn fordeling mellem mænd og kvinder, der er ansat, det er, at det jo bare f.eks. er bedst for børnene i daginstitutionerne og på skolerne, at de har både mandlige og kvindelige rollemodeller.

Jeg vil også godt sige, for ældre på plejehjem vil det absolut være til glæde, hvis der var en mere ligelig fordeling af mænd og kvinder. Det må være meget mærkeligt at ende sine dage i den grad i en kvindeverden.

Det er på samme måde, som det er godt i arbejdsforholdene at have en jævn fordeling i alder og medarbejdere med etnisk-dansk og anden etnisk baggrund, det giver et bedre samspil, og det giver flere vinkler på løsning af opgaverne. Derfor er det, at vi gerne vil have sat noget mere gang i udviklingen.

Der er meget af det her, der hænger sammen med lønnen, der kan sættes spørgsmålstejn ved, om der faktisk er lige løn for lige arbejde. Med indførelse af ny løn, hvem er det så, der har fået del i lønkronerne.

Det mener vi, der er god grund til at udforske nærmere, det er derfor, vi ønsker kønsopdelte lønstatistikker, dem skal der så arbejdes videre med, tallene skal ses nøjere efter, før det er muligt at konkludere noget.

Men det er vigtigt at få de oplysninger for at kunne beslutte at handle relevant.

I ligelønsloven står der, at der ikke må ske lønmæssig forskelsbehandling på grund af køn. Enhver arbejdsgiver skal yde kvinder og mænd lige løn, herunder lige lønvilkår for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi.

Det er interessant at diskutere, hvilket arbejde der tillægges hvilken værdi. Hvis dette skal være en lønmæssig sammenhæng, så er det tilsyneladende meget mere værdifuldt at passe blomster end at passe gamle mennesker, der er i hvert fald en betydelig forskel. Jeg siger ikke, at det ikke er værdifuldt at være gartner, det er det, og det skal gøres godt, men sammenligningen er tankevækkende.

Det handler ikke om, at nogen får for meget i løn, men at andre får for lidt, og at der ikke altid er en arbejdsværdimæssig sammenhæng. En gartner har en betydelig længere uddannelse end en social- og sundhedshjælper f.eks., og det er i og for sig også en interessant betragtning.

Men en forskel er også, om fagene er mande- eller kvindedefag. Social- og sundhedshjælperne er som regel kvinder, de arbejder hårdt, og som jeg har nævnt tidligere i aften, så er de ofte psykisk belastede, fordi de føler, de ikke kan gøre deres arbejde ordentligt. Hvis de så også er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

alene med et par børn, så er de hårdt spændt for, og lighed i samfundet kan absolut komme til diskussion.

Når vi snakker om ledere, er der her i kommunen tale om 3 niveauer. På det øverste niveau er der 17 pct. kvinder, det er vores direktører. På niveau 2 er der 33 pct. kvinder, og på niveau 3 62 pct. kvinder. Det vil sige, at det specielt er i toppen, at der er den store afstand, hvilket næppe overrasker nogen.

Der er mange årsager til skævhederne, og det er tydeligt, at der er øje for skævhederne, og der er sat ind med mentorordninger og kompetenceudvikling osv.

Men vi mener, at det vil være fremmende for denne proces, hvis der bliver sat nogle mål, og der bliver udarbejdet nogle strategier for at nå målene. Det tror vi vil bringe processen hurtigt videre, og vi håber, nu er tiden gået, at I vil støtte forslaget.

Borgmester Winnie Berndtson: Jeg skal prøve at gøre det kort og bare sige, at vi synes, det er et godt forslag, der er blevet stillet. Jeg har selv haft lejlighed til at have noget med kommunens ligestillingsudvalg at gøre, fordi de godt ville snakke med en af borgmestrene omkring, hvordan vi lige selv syntes, det gik, om vi havde nogen ideer til, hvordan man kunne gøre tingene bedre.

Så jeg vil egentlig bare foreslå, at vi henviser forslaget til Økonomiudvalget, får det bearbejdet og også der får indarbejdet de forslag, som kommunens ligestillingsudvalg evt. måtte have til, hvordan de selv kan blive bedre, fordi jeg ved faktisk, at de har arbejdet med det, og jeg ved også, at det centrale ligestillingsudvalg i hvert fald indimellem har været frustreret over ikke at kunne se, at der reelt skete nogen forandringer.

Så det skal være mit forslag, at vi henviser det til Økonomiudvalget.

Så vil jeg bare sige, at når man læser forslaget, så håber jeg ikke, at det 2. ”at” skal læses sådan, at der ikke tiltrækkes mandlige medarbejdere, så efterfølgende gør, at man sætter lønnen ned igen.

Leslie Arentoft (V): I virkeligheden er der 3 ”at’er”, vi skal tage stilling til her. Det 1. ”at”, der lyder, at man skal have en kønsopdelt kommunal lønstatistik, er jo svært at være imod. Det er også meget nemt gennemførligt, eftersom tingene vel kører på CPR-nummer, det er bare at lave en kørsel der. Det er svært at være imod, så det synes vi i Venstre er en helt o.k. ting.

Så er der de to næste punkter, og for lige at tage det tredje punkt, det sidste punkt først, som åbenbart er det mest problematiske punkt her, der vil jeg sige, at i Venstre er vi imod kønskvoteringer. Jeg ved godt, at man har en stor og stolt tradition i venstrefløjspartierne for, at man skal altså fordele tingene efter procenter. Det er vi modstandere af. Hvis det er sådan, at man har en forsamling, hvor der er langt færre kvinder end mænd, så er det naturligt, at det også afspejler sig på andre måder.

Så de her 40 pct., man gerne vil nå op over, der står »mere«, jamen det er der folk, der kan komme i klemme på. Der kan være situationer, hvor man fra kommunalt hold vil sige, jamen vi skal opfylde vores kvote, så de her gode ansøgere, som bare har det forkerte køn, dem kan vi ikke ansætte. Så det er vi naturligvis imod i Venstre.

Så er der det 2. punkt, altså det midterste punkt, punkt 2. Der vil jeg bare sige, at det er da overenskomster, vi taler om her, det skal vi da ikke gå ind og blande os i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Så ja til det første og så nej til de to næste punkter.

Og så overvejer jeg lige, om det er smart at henvise tingene til Økonomiudvalget.

Klaus Bondam (B): Det Radikale Venstre er egentlig sindet at stemme om det i aften. Vi vil dog begære delt afstemning om de 3. ”at”-er. Vi har ingen problemer med at stemme for det 1. ”at” og det sidste ”at”.

Men det mellemste ”at” forholder sig til nogle ting, som er lidt større, end hvad denne forsamling og Borgerrepræsentation kan forholde sig til, nemlig løndannelsen i det danske samfund, derunder nogle sammenhæng, som vi ganske enkelt ikke har nogen som helst indflydelse på her. Der er måske heller ikke nogen grund til så at udstille vores uvidenhed på det område.

Der må vi hver især, hvis man i øvrigt deler det 2. ”at”’s holdninger, hvilket jeg nogenlunde personligt gør, påvirke i vores respektive partier og vores kolleger på Christiansborg.

Men som sagt vil vi gerne begære delt afstemning.

Louise Frevert (O): Det er et næsten direkte forslag fremsat, som det kunne have været fremsat i Folketinget. Det er et mantra hos SF, at man absolut skal lave kvoter på, at kvinder skal ind på arbejdsmarkedet. Det her er positiv særbehandling, det kan der slet ikke være tale om fra vores side. Vi bryder os ikke om positiv særbehandling på nogen som helst måde. Man skal gøre sig fortjent til at få det job, man får ud fra kvalifikationer og ikke ud fra positiv særbehandling.

Lønstatistikker kan man diskutere, om de giver gennemsigtighed eller ej, men lønstatistikker giver jo ikke ligeløn, det er jo ikke der, ligelønnen kommer, ligelønnen bliver jo givet i en forhandlingssituation.

Med de nye måder, man kommunikerer på, og med de nye måder, man forhandler på med ny løn, så kan det også være vanskeligt at have en gennemskuelse og en gennemsigtighed på lige nøjagtigt dette område.

Så for at sige det meget kort, så er det ikke noget, vi synes er nødvendigt, fordi det er et spørgsmål simpelt hen om positiv særbehandling, og det kan der ikke være tale om.

Man kan jo ikke sætte målsætninger for, at der skal være eksempelvis 40 pct. kvinder i ledende stillinger, hvis de 40 pct. kvinder ikke findes, hvis de ikke er i det regi, hvor de skal bruges, så kan man da ikke bare ansætte dem for at ansætte dem, fordi de er kvinder. I virkeligheden er det et utrolig diskriminerende forslag at stille op, når man gør det på denne måde. Så det kan vi altså desværre ikke støtte.

Vi vil også gerne have, at der bliver delt afstemning om de her 3. ”at”-er.

Rikke Fog-Møller (Ø): Enhedslisten synes, det er herligt, at SF har stillet dette forslag, det er en vigtig debat, og på mange måder er det et forholdsvis godt forslag, synes vi.

Omkring kønsopdelt lønstatistik, ja, det ville da afsløre nogle ting, som vi sikkert ville have brug for at få lige i synet.

Omkring at man kan udarbejde strategier, hvor de traditionelt lavtlønnede kvindefag kan sikres lønstigninger, der kan tiltrække mandlige medarbejdere til disse fag, der vil jeg sige til Klaus Bondam, jo, kommunen er da fuldt ud i stand til at lave en højere løn end det, overens-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

komsten siger, hvis det er det, man vil, det tror jeg da, vi vil få meget positiv reaktion på fra vores medarbejdere.

Hvordan man lige skal gøre det, og hvordan det skal kigges på, det er jeg en lille smule mere i tvivl om, hvordan man skal lave de her strategier mere præcist, det er jeg ikke helt sikker på, hvordan man kan gøre.

Men så kommer vi til det sidste punkt omkring flere kvindelige ledere. Jeg er ikke sikker på, at man skal sætte en fast kvote på det, og jeg tror også, at det, som i hvert fald stikker meget dybt, det er selvfølgelig noget med tradition. Når man har mandlige ledere, så bliver der en stærk tradition for, at man fortsat ansætter mænd i de stillinger, mænd der leder på samme måde som de mænd, der var der i forvejen gjorde, der kan trænge til nogle måske værdiskift omkring, hvad det er for nogle ting, man vil have ind i ledelse i kommunen. Det er også en lidt bredere diskussion end bare det at prøve at sætte sig et firkantet mål.

Så synes vi måske også, at vi skal gå ind og kigge på, hvordan man får kvinder til at prioritere fag, hvor der er meget stor mandlig repræsentation, og det er f.eks. i nogle af vores forsyningselskaber, der er der ikke ret mange kvindelige ansatte, i hvert fald når man kommer væk fra HK-stillingerne.

Så der kunne være mange ting, man kunne se på begge veje. Så jeg hælder mest til, at vi støtter Socialdemokratiets udvalghenvisning til Økonomiudvalget, men med en klar positiv tilkendegivelse om, at det er nogle ekstremt vigtige spørgsmål, og at der klart skal arbejdes videre med dem.

Så at de udvalghenvises og ikke til syltekrukken. Tak.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 2. runde.

Trine Schaltz (F): Vi vil også sige ja tak til en udvalghenvisning.

Med hensyn til de kønsopdelte lønstatistikker så er det jo netop for at give mere viden, altså mere viden vil give os mere mulighed for at arbejde med det her.

Det er rigtigt, som Rikke Fog-Møller sagde, at kommunen kan godt gå ind og beslutte, at man vil give nogle medarbejdergrupper mere i løn. Der er ikke nogen, der forbyder en at give over mindstelønnen f.eks., det er helt i orden, så det er noget, man kan have med sig og forsøge at arbejde på.

Med hensyn til antallet af kvindelige ledere og med hensyn til kvotering, så ligger der ikke i det her nogen løsningsforslag, det er jo derfor, vi gerne vil have udarbejdet nogle strategier. Så vi har ikke peget på, at der skal være kønskvotering eller på den måde. Det kan være, det kommer frem som et forslag, det må vi så tage stilling til på det tidspunkt. Men hensigten med dette er, at vi siger, nu skal der ske noget, vi vil op på 40 pct. deromkring.

Selvfølgelig skal vi ikke have inkompetente ledere, det har vi ret mange mænd af i forvejen, det er der ingen grund til at fortsætte ad den vej. Men fortæl mig lige, at der ikke skulle være mulighed for at finde flere kvinder, hvis det er det, man vil. Det er det, man skal arbejde på, hvordan gør man det.

Så jeg synes, det vil være en god ide, at vi henviste det til Økonomiudvalget og så arbejdede videre med det og komme med en tilbagemelding. Jeg tror, vi har sat en tidsfrist på, der hedder sommeren 2006, og det er for at give en smule muligheder for de nye forvaltninger til at etablere sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Socialdemokraterne stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget.

Forslaget blev godkendt med 39 stemmer imod 9.

For stemte: A, B, F, V og Ø.

Imod stemte: C, C2, O og V2.

31) BR 558/05. Medlemsforslag om undersøgelse af udbredelse af religiøs fundamentalisme på Københavns Kommunes uddannelsesinstitutioner

(Stillet af Martin Geertsen, Søren Pind, Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Annette Engell, Jesper Schou Hansen, Lise Helweg, Wallait Khan, Heidi Wang (alle V)):

Venstre foreslår, at Borgerrepræsentationen godkender,

at der indledes en ekstern undersøgelse af udbredelsen af religiøs fundamentalisme på Københavns Kommunes uddannelsesinstitutioner, herunder hvilke typer af organisationer, der i givet fald er tale om, samt omfanget af forsøg på herved at sikre en bedre integration af unge i Københavns Kommune,

at der indhentes tilbud blandt interesserede firmaer,

at Økonomiforvaltningen pålægges at udarbejde kommissorium for undersøgelsen samt et forslag til finansiering af undersøgelsen, som forelægges Økonomiudvalget inden den 1. december 2005,

at Københavns Kommune retter henvendelse til regeringen med henblik på at undersøge mulighederne for at igangsætte en tilsvarende undersøgelse på privatskoler - herunder de såkaldte Koranskoler - beliggende i Københavns Kommune.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg skal i virkeligheden gøre det relativt kort, fordi det handler om en undersøgelse og intet andet, en undersøgelse, hverken mere eller mindre. Og hvad er årsagen?

Ja, årsagen er jo den, at der fra tid til anden, måske ikke mindst i mediebilledet, måske dukker nogle historier op, som kunne give et billede af, at religiøs fundamentalisme og organisationer, som har et fundamentalistisk præg har fangarme inde på de københavnske uddannelsesinstitutioner.

Jeg skal bare nævne 3 korte eksempler. I en radiodokumentar på P1 her for et par års tid siden kunne nogle tosprogede elever på Metropolitanskolen fortælle, at organisationen Hitzb-Ut-Tahrir havde holdt rekrutteringsmøder på skolens område, vel at mærke uden rektors viden.

I februar i år afbrød Hitzb-ut-Tahrir et valgmøde på Niels Brocks Handelsgymnasium, og det i en grad så det radikale folketingsmedlem Naser Khader ifølge flere medier i hvert fald måtte eskorteres væk fra mødet af to sikkerhedsfolk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Den 16. juli i år kunne man i Berlingske Tidende læse, at flere fremtrædende kilder i det pakistanske miljø i København kunne fortælle, at ekstreme muslimske organisationer i Danmark er i gang med en hvervekampagne.

Når jeg siger, at dette forslag hverken er mere eller mindre end en undersøgelse, så er det, fordi jeg gerne vil have belyst, hvorvidt at det her er tre enkeltstående historier. Hvis det er det, så heldigvis for det, men vi ved det ikke.

Så hvis vi kunne komme med en enkelt politisk tilkendegivelse i denne sammenhæng, så skulle det være, jeg tror, det er meget, meget væsentligt, at vi har så stor viden som overhovedet muligt på dette område. Og det er der en enkelt årsag til, nemlig at stor viden på dette område gør, at man ikke skærer alle over én kam, at man skiller, og i dette tilfælde må det så være bukkene fra fårene, at man ikke lægger hele den muslimske befolkningsgruppe, skyder dem i skoene at de har fundamentalistisk præg, at man ikke sidestiller eller siger, at det at være muslim er lig med at være fundamentalist, er lig med at være terrorist.

Så derfor handler det her ikke om andet og mere end en undersøgelse, men udelukkende at få afdækket, er der en udfordring her også for bystyret, eller er der ikke. Hverken mere eller mindre.

Jakob Hougaard (A): Ja, nu er det ikke længe siden, at vi her i Borgerrepræsentationen skulle tage stilling til et andet forslag, som, stillet af Venstre, krævede en ekstern undersøgelse af konsulenter og firmaer uden for kommunen. Det var jo det her med skolevold.

Men altså nu handler det om fundamentalisme, religiøs fundamentalisme står der, uden at det i øvrigt er defineret nærmere. Hvad er det? Er det Indre Mission, er det Scientology, er det Kristeligt Folkeparti, der synes, det er fint, vi skal mene noget med abort, eller hvad er det egentlig for noget?

Hvorfor er dette forslag ikke stillet som et medlemsforslag i Uddannelsesudvalget, når det vedrører vores skoler, hvorfor er det økonomiforvaltningen, der skal lave de her undersøgelser, det synes jeg ikke er fuldstændig klart.

Så vil jeg sige, at det er jo ikke mere end en uge siden, at man kunne læse om problemstillingen omkring de her fundamentalister i Jyllands-Posten. Der kunne vi altså se en række skoleledere citeret for at sige, at de ikke oplevede, at der eksisterede det her meget altoverskyggende problem, som Martin Geertsen taler om. Det gælder skolelederen på Frederiksundsvejens Skole, som jo har mange tosprogede, og det gælder rektoren på Nørre Gymnasium. Deres melding er i virkeligheden, at de fremmedsprogede på skolerne er meget villige til at lade sig integrere i samfundet.

Så oplevelsen af problemets størrelse er åbenbart lidt forskelligt, afhængig af om vi sidder og kigger i Venstres Gruppe her på Rådhuset, eller om vi er ude på skolerne.

Men jeg synes sådan set, hvis man skal igangsætte nogle undersøgelser, så bør man da starte med at tage det op i Uddannelsesudvalget og så spørg skolerne.

Bjarne Fey (F): Nej, nej, nej og atter nej.

Borgmester **Per Bregengaard:** Jeg vil altså sige, jeg har en anderledes nuanceret tilgang til det end Bjarne Fey, fordi dybest set hænger det måske sammen med, at jeg ikke rigtig forstår forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Altså Martin Geertsen stiller sig op her og siger, jamen der er tre konkrete tilfælde, og det handler alle sammen om, og de to af dem var Hitzb-ut-Tahrir, og så var det tredje nogle andre fundamentalister.

Hvis man vil undersøge det, så kan man jo bare spørge til det. Men så avanceret er man ikke i Venstre, man vil have økonomiforvaltningen til at udarbejde et kommissorium for undersøgelsen. Jamen ved man, hvad man vil undersøge, det stiller jeg mig lidt tvivlende overfor.

Fordi man vil have undersøgt udbredelsen af religiøs fundamentalisme, og i min naivitet så er det måske overdreven naivitet, så mente jeg, så skulle man, hvis nu økonomiforvaltningen skulle lave noget på grundlag af det her lidt forvirrede grundlag, så måtte de ligesom stille op og sige, ja, vi mener Pinsebevægelsen er en fundamentalistisk religiøs bevægelse.

Og Moses Olsen, som Venstre jo på et tidspunkt var fortaler for ... (*Afbrydelse*). Nå, hed han Moses Hansen, undskyld. Moses Olsen, det er rigtigt, det er ham fra Grønland, undskyld, Moses Olsen. Moses Hansen ja. Eller var det wahabiismen.

Altså økonomiforvaltningen må jo få ret meget besvær med at indkredse religiøs fundamentalisme, hvad er det. I virkeligheden tror jeg lidt, det der stikker under, så er det slet ikke religiøs fundamentalisme, Venstre er interesseret i, det er politiske bevægelser evt. kædet sammen med et religiøst grundlag.

Men det er for mig at se ligegyldigt, hvad man vælger som indgangsvinkel, fordi vil man f.eks. forhindre elever og overbevise hinanden om, at det nu er godt at være pinsemissionsk eller muslimsk på den ene eller anden vis. Det kan jeg ikke rigtigt se, altså vi har jo religionsfrihed, og elever må da gå og snakke om de ting og prøve at hverve for hinandens tro, på samme måde som vi jo har en udbredt politisk frihed, at på skolerne må eleverne også godt snakke politik og prøve at rekruttere hinanden til forskellige politiske bevægelser.

Det er sådan en ting, man kan sige, hvad sker der på en skole, og hvad foregår der mellem eleverne.

Et andet forhold er, hvis der kommer folk udefra, som ligesom går ind på skolen og prøver at sætte ting i værk. Det synes jeg er udmærket, at skoleledelserne og bestyrelserne tager op, jamen under hvilke former er det tilladt. Det kan man jo godt forestille sig, det er tilladt under nogen former.

F.eks. er det jo typisk, man får lov til at holde politiske møder på en skole også med folk udefra. Jamen hvis der var forskellige religiøse bevægelser, jamen så kunne skolen da også tillade, jamen vi kan da også holde møder der, selv om skolen selvfølgelig ikke skal være religiøs forkyndelse, ligesom den ikke skal være politisk forkyndelse.

Men det, der vel er humlen i forslaget, det er vel i virkeligheden, er det nogle ting, som betyder, at skolens virke, at de oplever et religiøst engagement, ligesom på en eller anden måde er til gene for skolens virke og dermed altså er det også til gene for de elever, der går derpå.

Og er det så nogle ting, der ikke kan håndteres af skolerne selv, det er vel det i virkeligheden, Venstre gerne vil have undersøgt. Så kan man så diskutere, om det er et handleperspektiv, for at stille sig op her og sige, man vil lave en undersøgelse og kun undersøgelse. Man skal ikke bare lave undersøgelser for undersøgelsens skyld, men netop fordi man vil tage et eller andet op.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Så forstår jeg ikke det andet, men det er så typisk for Venstre, at de vil skyde dette fedt-lag, for at citere Martin Geertsen først på aftenen, så er det her, at konsulenter ind imellem poli-tikerne og så skolerne.

Altså det enkleste her var jo, at vi bad uddannelses- og ungdomsforvaltningen om at skri-ve rundt på skolerne og så sige, oplever de religiøst engagement, som er til gene for skolernes virke, og som de ikke kan håndtere selv. I stedet for at pøse penge ud til konsulentfirmaer og etablere større bureaukratier og udvalgsarbejde og økonomiforvaltningen, der skal udarbejde det ene og det andet.

Så Enhedslisten har et ændringsforslag, det går på alle, de har endda fået 1, 2, 3, 4 punk-ter ud af det, der hedder:

”Uddannelses- og ungdomsforvaltningen pålægges at rette henvendelse til skolerne for at forhøre sig, om de oplever religiøst engagement, som er til gene for skolernes virke, og som ikke kan håndteres af skolerne selv.”

Jeg tror i virkeligheden i al beskedenhed, det er det, Venstre er bekymret for. Det synes jeg, man skal undersøge på den her måde.

Tanwir Ahmad (B): I Det Radikale Venstre kan vi heller ikke tilslutte os forslaget. Vi har tillid til, at skolerne selv kan finde ud af at håndtere dette problem og selv kan vurdere omfanget af problemet.

Vi kan ikke forstå, hvorfor koranskoler skal nævnes i dette forslag, koranskoler er ikke noget, som vi på nogen måde har noget tilsyn over.

Så blev der sagt, at man ikke skal skære alle over én kam, det lyder meget fornuftigt, og jeg kan selvfølgelig godt støtte de intentioner, men så synes jeg, man bør starte på Venstre-borgmester Søren Pinds hjemmeside, princippet om at ikke skære alle over én kam.

Jeg synes, dette forslag er endnu et levende eksempel på et maskeret forslag, som ude-lukkende forfølger usaglige formål. Godt nok står der religiøs fundamentalisme, men jeg kun-ne da godt tænke mig, at forslagsstilleren kom herop og ligesom fortalte lidt mere, hvad er re-ligiøs fundamentalisme, hvor meget engagement skal der til, før man falder ind under religiøs fundamentalisme.

Jeg synes, det er et meget usagligt forslag, og det er endnu et eksempel på en politisk fundamentalisme, som udelukkende har til formål at demonisere og skabe mere polarisering mellem muslimer og ikkemuslimer.

Mogens Lønborg (C): Helt grundlæggende synes vi, det er fornuftigt at blive klogere. Når Tanwir Ahmad her på talerstolen siger, jamen han har da tiltro til, at skolerne selv vil håndtere det. Jamen det er jo ikke det, det handler om. Det handler om, at vi alle sammen her får en viden om et problem, som optager mange danskere, som er et problem, men hvor stort det er, det ved vi ikke.

Den viden, jeg eksempelvis har om det, er primært skabt gennem pressen. Med al respekt for den danske presse så er jeg ikke sikker på, at den viden, jeg har fået alene på grund af pressen, at den er korrekt, og at den giver de rigtige proportioner. Sådan er det med så mange områder, hvor altså når der her er sat fokus på at få en viden, så vi bliver lidt klogere, så vi også kan få nogle proportioner ind. Vi er jo vant til at høre, jamen det er pressen, der bare gej-ler et eller andet op, det er slet ikke så slemt, den hører vi jo tit, fordi så bygger man lidt på, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

pressen er utroværdig og overdriber, og det er den måske. Men så er det jo en god viden at få, at problemet slet ikke eksisterer, eller det er meget beskedent. Derfor kan vi sådan set tage det lidt stille og roligt.

Hvis det er et problem rettere, så er det jo ikke noget, bare den enkelte skole skal håndtere, så er det et samfundsmæssigt problem, kære Tanwir Ahmad, så er det ikke noget, den enkelte skolebestyrelse skal håndtere, religiøs fundamentalisme, så er det søreme noget, der har en bredere, eller skal Hillerødskolen håndtere det, og så skal Klostersvængets Skole håndtere det osv.? Jamen det er jo en mærkelig måde at argumentere på.

Når det så bliver sagt, at forslaget er usagligt, altså det skinner jo igennem Tanwir Ahmads egen juridiske uddannelse, og det er fint nok, men at bruge en sådan juridisk term her til ligesom at få det her forslag taget af bordet ved at sige, det er usagligt, der må jeg sige, der synes jeg, politik og jura bliver blandet sammen på en mystisk måde.

Der er et enkelt ord eller to ord rettere, som jeg har det lidt dårligt med i dette forslag, og det er sådan set religiøs fundamentalisme. Fordi det, som jeg synes, der er interessant, det er sådan set politisk, politisk ekstremisme baseret på religiøs fundamentalisme. Religiøs fundamentalisme i sig selv synes jeg, vi i et land, der bryster sig af at have religionsfrihed, sådan set skulle tage stille og roligt. Altså jeg synes, vi i hvert fald skal være meget påpasselige med at så at sige begynde at gå ind på det religiøse område og sådan sidde her i al vores ophøjethed og sige, at den form for religiøsitet synes vi er lidt fundamentalistisk, hvor sætter vi grænsen.

Nogle vil påstå, at Indre Mission er fundamentalistisk, skal vi så også have den form for undersøgelse af Indre Missions udbredelse og så fremdeles. Det er næppe intentionen med forslaget. Jeg synes, vi skal passe på ordvalget her, for jeg tror, jeg ved, hvad forslagsstillerne ønsker, det er ikke mindst islamisme. Islamismen, ikke Islam, det er religion, men islamismen er en politisk ideologi, og det er det, der er problemet.

Fordi islamisme er imod demokratiet, udfordrer vores demokrati, og det er problemet, Islam som religion skal vi altså værne om i et land, der har religionsfrihed, og det skal vi ikke begynde sådan nærmere at undersøge.

Jeg ved ikke, hvordan vi kan ændre det, men jeg synes, vi skal passe på med at tale om religiøs fundamentalisme, fordi det bliver nemt sådan en jagten.

Og så er det jo rigtigt, som nogle vil sige, jamen hvad så med kristen fundamentalisme. Det er jo en relevant problemstilling også, men er det det, vi vil have undersøgt, det tror jeg næppe.

Så det er, synes jeg lige at få præciseret lidt mere, at det er den politiske ekstremisme, og det vil jeg gerne høre, om forslagsstillerne ikke er enig i, for så kunne vi i fællesskab evt. finde en ændret formulering af det, for jeg er ret sikker på, at det er det, Venstre sigter til.

Men ellers synes vi, at det er et godt forslag, vi synes, det er meget sagligt forslag, fordi vi er blevet klogere på noget, som optager mange, og som er et væsentligt samfundsproblem, tror vi. Men vi ved det jo ikke, for vi kender ikke problemerne i det.

Louise Frevert (O): Der er blevet sagt mange fornuftige ord heroppe fra ud fra vores optik, der er også blevet sagt nogle ting, som vi ikke helt kan forholde os til, men det vil jeg ikke komme nærmere ind på.

Jeg synes, at det der er det primære i dette forslag det er, at det er en undersøgelse, der skal iværksættes med henblik på at sikre en bedre integration af unge i København. Jeg tror

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

altså ikke, der er nogen medlemmer i den her Borgerrepræsentation, der ikke er enig med forslagsstillerne i det.

Så derfor så mener jeg, at som helhed betragtet, som helhed betragtet, vil det være ganske fatalt, at man ikke fik dette forslag bearbejdet på en eller anden måde.

Jeg har været i tvivl om, om man skulle få det henvist til økonomiforvaltningen eller til U&U-forvaltningen. Men jeg har siddet og lyttet mig lidt frem til her, hvad der er blevet sagt, og jeg tror, at det mest fornuftige vil være at tage det i U&U, fordi der vil vi så kunne få defineret de her begreber, som hr. Mogens Lønborg var i tvivl om egentlig var indholdet i det her. Fordi så vil der nemlig være mulighed for, at vi kan opstille det sideordnet og kunne få en behandling af dette emne, sådan så vi kan komme tilbage med et forslag for at finde ud af, hvad er det egentlig, vi vil, hvad er det egentlig for nogle motiver, der ligger til grund for det her, lige såvel som vi gjorde med forslaget til kultur- og fritidsforvaltningen med alle de forskellige kulturelle tiltag.

Så jeg tror faktisk for alles ve og vel her med en god integration og en bedre integration i København, så vil jeg altså foreslå, at efter forhandlingernes afslutning, at vi får forslaget som helhed henvist til U&U-forvaltningen.

Hamid El Mousti (A): Jeg betragter forslaget som partiet Venstres indslag i deres valgstrategi og ikke mere eller mindre.

Jeg vil personligt stemme det ned, og jeg opfordrer jer alle sammen til at stemme det ned. Så vil jeg også opfordre til, at man stemmer Enhedslistens forslag ned, det har vi ærligt talt om i Den Socialdemokratiske Gruppe, inden vi kom herind.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 2. runde.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg kan tilslutte mig Louise Freverts betragtning om, at der er sagt mange ting i denne debat. Der er sagt fra borgmester Per Bregengaard en række ting om, hvad man vel kalde problemets anatomi, hvis man sådan skal sætte en meget bred pamflet på det eller en bred bjælke på det.

Men det, som egentlig optager mig lidt, det er, hvordan kommer man videre? Både Louise Frevert og i særlig grad Jakob Hougaard har været inde på det spørgsmål.

Jeg synes sådan set godt, jeg vil imødekomme det, fordi så kan man formentlig også få løst nogle af de definatoriske problemer, som andre har rejst, at man tager en drøftelse af kommissoriet i Ungdoms- og Uddannelsesudvalget. Det synes jeg ville være en fremragende måde at komme videre, også så man får debatten i ro og mag, så man undgår, hvad man jo kan gøre sådan et sted, at man får nogle dagsordener ind, som faktisk ikke har været intentionen her.

Så det synes jeg er et godt forslag, at man får en definatorisk afklaring af, hvad skal sådan et kommissorium indeholde, og man tager den drøftelse i Ungdoms- og Uddannelsesudvalget.

Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at nogen kan være uenig i, at man får en sådan afklaring. Og så kan man også få Moses Hansen og andre gode eksempler ind i sådan en drøftelse. Så det synes jeg kun vil være at kvalificere forslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Tanwir Ahmad (B): Jeg synes stadig væk ikke, vi fik et klart svar på, hvorfor koranskolerne skulle inddrages i dette forslag.

Så bliver der snakket om, jamen vi skal blive klogere, og vi skal have en viden. Det lyder også meget flot, jeg er helt enig, men hvordan kan vi få en viden om noget, om nogle begreber, vi ikke engang har viden om, hvordan kan vi få en viden på et begreb som religiøs fundamentalisme, et begreb som islamisme, begreber, som jeg vil vædde med, der er lige så forskellige opfattelse af, som der er talere her i Borgerrepræsentationen.

Jeg synes ikke, det er betryggende, at nogle embedsmænd skal sidde og definere sådan nogle elastiske begreber som religiøs fundamentalisme. Jeg synes, det er endnu mindre betryggende, hvis de her begreber skal gå hen og blive politisk farvet af, hvilke partier der sætter deres fingeraftryk på sådan et kommissorium.

Der er forskel på, hvordan man definerer religiøs fundamentalisme fra det politiske spektrum, alt efter om man sidder i højrefløjten her, eller man sidder i venstrefløjten.

Så jo, vi skal have viden, men skal vi ikke lige starte med at få defineret begreberne, sådan så vi i hvert fald har viden om dem, så kan vi godt tage næste skridt. Man skal lige lære at kravle, før man begynder at gå.

Men jeg kunne godt tænke mig et svar fra forslagsstillerne endnu en gang, hvorfor skal koranskolerne inddrages i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Fordi det har der også været debat om på det seneste, og det var sådan set det, jeg indledte med at sige, at lad os finde ud af, jeg har ikke, det er jo ikke noget angreb på folk, som er stærke i troen.

Jeg tror i virkeligheden, det er også det, integrationsministeren har været optaget af, det var, at koranskolerne skulle åbne sig over for omverdenen. Men lad det nu ligge.

Det som jeg synes er interessant, Tanwir Ahmad, det er jo, nu kan man bruge tiden i Ungdoms- og Uddannelsesudvalget i ro og mag på at få afklaret nogle af de spørgsmål, som Ahmad rigtigt stiller, altså kan der ikke være noget her, som vi også en udvalgsbehandling kan få begrebsafklaret nogle bedre.

Så jeg tror, det vil være en meget, meget, meget nyttig øvelse både for begrebsafklaringen og for kommissorieindretningen, at man tager en drøftelse af det i Ungdoms- og Uddannelsesudvalget.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Det er til Tanwir Ahmad, som jeg forstod det, i og for sig gav tilsgavn om, at Det Radikale Venstre godt vil være med til en undersøgelse, vi skal bare lige have defineret begreberne først. Det var sådan set det, der blev sagt.

Kunne vi så ikke starte med at definere begreber og så gå videre derfra, hvad skal vi definere begreber for, hvis det ikke er i denne kontekst, vi skal have en undersøgelse.

Hvis Tanwir Ahmad mener, at det ikke skulle forstås på den måde, så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad Tanwir Ahmad gerne ville have begrebsafklaringen til for.

Jeg vil i øvrigt også godt vide, om Tanwir Ahmad er uklar på, hvad begrebet islamisme dækker over. Nu er det klart, at man kan sagtens definere begreber som islamisme og bruge tykke bøger på det, det er klart, det kan vi sagtens. Det at definere begreber er jo ikke bare så-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

dan en lille leksikonagtig handling ved islamismeforståelse, og så er det overstået. Men spørgsmålet er jo, hvor meget begrebet skal defineres, før vi kan beslutte at sætte en undersøgelse i gang, for en del af en undersøgelse, en del af et forskningsprojekt, det er altid at starte med problemstillingen, herunder definere nøglebegreberne.

Derfor vil jeg egentlig vide, om Tanwir Ahmad er oprigtigt interesseret i at få en undersøgelse af islamismens udbredelse i de danske uddannelsesinstitutioner.

Jeg vil også godt vide, om Tanwir Ahmad ser et problem med islamismen i Danmark, om Tanwir Ahmad ser islamismen som en udfordring for vores demokrati og hele vores samfundsorden, som vi har haft den i Danmark igennem flere hundrede år. Eller Tanwir Ahmad reelt ikke er optaget af den problemstilling, som nok de fleste med dansk herkomst er optaget af.

Det synes jeg i og for sig, fordi så bliver vi ligesom klar over, om vi i og for sig har den samme tilgang til dette emne.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi vender tilbage til talerlisten.

Bjarne Fey (F): Nu er der kommet mudder på banen, så kan man ikke bare nøjes med de korte taler længere.

Vi vil starte med præcist at sige, vi støtter det ændringsforslag, der er stillet af Enhedslisten. Det er ikke, fordi vi synes, det er verdens mest geniale forslag, men det er sådan bla-bla derudaf.

I virkeligheden tror vi, vi er rigtig meget enige med Venstre, rigtig, rigtig meget enige med Venstre i, ikke hvad vi skal gøre, men hvad vi står over for. Det er en holdningskamp, hvordan vi vil indrette vores tilværelse.

SF er modstander af fundamentalisme i enhver afskygning. Det er en holdningskamp, som vi gerne vil deltage i. Det vi bare synes, som er for beskæmmende, det er, at man hele tiden skubber apparatet ind som mellemlid i denne kamp. Man skal have undersøgelser, man skal have administrative regler, det det drejer sig om er at gå ud og møde folket der, hvor folket er og kæmpe mod dem der ord til ord, en fair kappedyst på ord og meninger. Det er vi med på.

Det her, jeg anerkender, det er en del af Venstres strategi om at få sat en ting på dagsordenen, og så kan man bruge den i en form for profileringsstrategi i forhold til medierne, det er fair nok.

Det kan også være, der ligger mere bag, et oprigtigt ønske om at belyse det her om at indsamle ekstra viden.

Jeg vil bare sige, det jeg har set fra Venstres side af i det seneste stykke tid, det er, det giver simpelt hen vidensamfundet en hel ny dimension det her, det er stort set viden om hvad som helst, når som helst. Det mindste lille fnug af bekymring skal belyses.

Jeg kunne godt tænke mig at få belyst, om Venstre har aktier i de her selskaber, der skal undersøge det her. Hvis Venstre fik magt, som de har agt, så ville de tjene styrtende med penge, og så er det bare med at sætte aktier i dette foretagende, hvis der nu skulle være systemskifte her i systemet, så skal vi se et hav af undersøgelser fra Venstres side af, og så er det bare med at have sat sine sparepenge i de rigtige selskaber.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Vi vil godt sige det samme, som vi sagde først til Venstres forslag, nej, nej og atter nej. Og ja tak til Ø, ikke fordi vi elsker det, vi vil faktisk en helt anden kamp end det, vi gør nu, men vi gør det af nødvendighed.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil godt sige til den borgerlige front, at vi herinde jo ikke er en eller anden forskningsinstitution, som er skabt for at undersøge det ene eller det andet. Det som vi er skabt for, det kan man jo sige, det er for at lave nogle undersøgelser, som kan understøtte vores politik, vi skal lave det, der rager os.

At begynde at snage i folks religiøse eller politiske privatliv og deres forhold til hinanden med et eller andet politisk formål, fordi det er det jo, når vi beskæftiger os her med det i Borgerrepræsentationen, så er det undersøgelser, vi laver, de har et politisk formål. Det er ude på totalitarismens overdrev, to-ta-li-tarismens overdrev, det er så fint, så jeg næsten ikke kan sige det.

Jeg ved godt, Dansk Folkeparti er derude, men Venstre bevæger sig derud med stormskridt. Altså hele kampagnen her er den totalitære stat, som de er ved at sætte i væk, og det skal de bruges til at skabe. Lige pludselig skal man gå ud og tjekke folks religiøse politiske liv ude på skolerne, vi skal iværksætte en eller anden undersøgelse med det formål. Jamen det kan man da ikke.

Jeg synes, det der er værd at få afdækket, jamen er det sådan, at der er nogle problemer ude på vores skoler, og så må staten altså, Søren Pind sidder vist i Folketinget, han må jo så stille forslag om, at man skal undersøge på Handelshøjskolen og universitetet, om de føler sig generet, det må man bruge sit krudt på derinde.

Jamen er der nogle problemer derude, er det sådan, så skolerne oplever problemer med religiøst engagement, som er til gene for skolens virke og hermed også for eleverne, og er det sådan, så skolerne ikke kan håndtere det.

Jamen hvis det er situationen nogle steder, så kan det da godt være, vi skal yde noget hjælp, og hvordan kan man gøre de her ting i dialog med skolerne.

Derfor synes jeg, det enkleste er at stemme for Enhedslistens forslag, ikke sætte det der fedttag ind med konsulentfirmaer til at undersøge det, ikke lave en eller andet undersøgelse, fordi det er meget rart at vide, hvad folk de tænker oppe i deres hjerner, eller hvad der foregår mellem mennesker.

Men ret konstruktivt, er der nogle problemer, eller er der ikke nogen problemer, så enkelt er det. Det behøver man ikke lave kommissorier for og diskutere, om det nu er Moses Hansens folk, man skal undersøge, eller Pinsemissionens folk, man skal undersøge, eller hvilken muslimsk retning man nu skal undersøge.

Her spørger man: har I nogle problemer med det her, så vil vi godt høre om dem. og kommer der nogle resultater ind omkring de her ting, hvor man siger, det her bør vi gøre noget ved, så må man sætte et eller andet i værk oven på det.

Så enkel mener jeg, sagen er.

Hamid El Mousti (A): Hvis man virkelig mener det med fundamentalismen, så burde man hellere skaffe folk arbejde i stedet for. Hvad så med at vi vedtager, at 20 pct. af byens ansatte skal være fra de etniske minoriteter.

Det er også til Enhedslisten, jeg stemmer stadig væk imod jeres forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Louise Frevert (O): Nu virker det, som om det her lige pludselig bliver en kamp om ord i stedet for at komme tilbage til det, der egentlig er det primære i hvert fald for mig og i Dansk Folkeparti, det er en bedre integration af de unge.

Jeg kan ikke forstå al det sniksnak der, fordi det vil være meget vanskeligt i min optik at se, at forvaltningen skal undersøge sig selv, om man så må sige. Derfor vil det være vigtigt at få et eksternt konsulentfirma til at undersøge der her ting.

Hvordan kan man sige, at der ikke er et problem, hvis man ikke har undersøgt, at der er et problem? Det er lige nøjagtigt det, som vil være en kærkommen lejlighed for os alle sammen, uanset hvor vi står i det politiske billede, at vi netop kan få syn for sagen, har vi et problem, eller har vi ikke et problem.

Er der ikke noget problem, så vil jeg sige, hvor er det dejligt, fordi så kan vi alle sammen ånde lettet op, og så behøver vi ikke blive beskyldt for at se spøgelse eller måske spøgelse, der ikke er der, eller er de der, vil de så blive spurgt.

Så hvis vi har et problem, vil det blive belyst. Har vi ikke noget problem, så er vi alle sammen blevet belært om, at der ikke er noget problem, så er der ikke noget problem.

Men man kan for pokker ikke sige, at der ikke er et problem, før man har fået syn for sagen og fået at vide, om der er et problem eller ej.

Derfor er det så vigtigt, at vi får nedsat denne undersøgelse og får lavet det kommissorium, så vi én gang for alle, én gang for alle kan finde ud af, om der er et problem.

Nu har jeg været i Borgerrepræsentationen i 12 år, og vi har faktisk diskuteret denne problemstilling år efter år, samling efter samling. Nu har vi en kærkommen chance for at få gjort op med de her forskellige hypoteser. I stedet for kan vi få syn for sagen.

Så derfor vil jeg varmt anbefale, virkelig, virkelig varmt anbefale, at man får hele forslaget henvist til U&U.

(Kort bemærkning).

Borgmester Per Bregengaard: Nu har Louise Frevert det jo med at komme med udtalelser, som hun skal trække tilbage. Jeg vil godt bede hende om at trække denne udtalelse tilbage. Hun sagde, vi kan ikke have forvaltningen til at undersøge denne sag, fordi de er part i den. Så må jeg spørge Louise Frevert, hvilken religiøs fundamentalisme leder forvaltningen af, siden de ikke kan undersøge denne sag.

Jamen det var det, Louise Frevert sagde. Eller er det sådan, så hver gang hun stiller et spørgsmål til forvaltningen, så siger hun, at de er part i besvarelsen af den, og så kræver hun en eksternt undersøgelse. Nikke, nikke nej.

Her stiller hun sig op og siger, at de er part i denne sag, og derfor skal der et eksternt firma til. Jeg forstår det ikke, medmindre forvaltningen er part i en eller anden religiøs bevægelse, som de skal dække over.

(Kort bemærkning).

Tanwir Ahmad (B): Jeg forstod heller ikke helt de sidste bemærkninger, der kom fra Dansk Folkeparti, fordi hvis det er efter sådan en optik, man laver politik, vi ved ikke, om der er nogen problemer, men nu går vi ud og laver nogle undersøgelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Der må ligesom være en eller anden bagatelgrænse for, hvor meget eller hvor lidt skal der til, før man går ud og tager et så vidtgående skridt at lave undersøgelser.

Indtil videre, vi har jo ikke set noget dokumenteret belæg for, at der er et problem. Hvis vi skal lave en undersøgelse, så skal den være objektivt funderet, det vil sige, vi skal have det på det rene, hvad er det for nogle begreber, vi håndterer, islamisme, religiøs fundamentalisme, jeg ved ikke hvad.

Vi kan da allerede høre her i dag, hvor mange forskellige tvetydige holdninger der er til det her. Jeg synes ikke, det er betryggende, at politikere skal sidde og bevæge sig så langt ind i den private sfære og et så vidtgående forslag som det her.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg vil indlede med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti mener, at sagen skal undersøges nærmere, og derfor er vi enige i, at man skal lade uddannelses- og ungdomsforvaltningen kigge på det her.

Om det er et problem eller ej, det må vi så have fundet ud af. Det kan godt være, Venstre synes, at det er meget smart at få dette emne taget op til drøftelse her i Borgerrepræsentationen.

Men jeg må indrømme, at som borger i København kan jeg ikke komme uden om, at vi har et samfundsproblem. Jeg ser dagligt unge, som er vokset op, som er født på Hvidovre Hospital, som er født på Rigshospitalet, som i dag går klædt på en måde, så de halter langt bagefter det land, deres forældre stammer fra. Det er et problem.

Det er et problem, at vore unge med anden etnisk baggrund lever i en verden, som ligger fjernt fra København, det må vi vedkende os. Det kan ikke være rigtigt, at vi som borgerrepræsentanter dagligt ved Hovedbanegården, Nørreport, Rådhuspladsen ser unge på 13-14 år gå klædt som en eller anden religiøs ekstremist. Det er et problem, det er et problem.

Det er et problem, ikke nok med hvordan man går klædt, nej det er også et problem, når man diskuterer dem, at de så har et had til samfundet, det er et problem. Hvis man siger, det ikke er et problem, så har man et problem.

Så derfor, jeg opfordrer ikke til, at man skal forfølge disse unge mennesker, for jeg elsker de her unge mennesker, de skal tilbage til samfundet, for de hører til samfundet, og det kan vi ikke gøre ved bare at lade det her sejle. Vi har det sådan, så i dag kan en vis ekstremistisk organisation hverve medlemmer i kommunale institutioner. De kan holde møder for skatteborgernes penge, det ser vi gennem fingre med.

Og så venter vi bare på, der kommer en åbenbaring på et eller andet tidspunkt, der løser problemet for os. Kære venner, de her unge mennesker, hvis ikke de bliver samlet op nu, så ender de i elendighed. De får ikke den uddannelse og det arbejde, der er behov for i vort samfund. De skal have en uddannelse, og de skal have et arbejde, og det har vi brug for.

Men det kan de ikke, hvis de lever efter nogle normer og regler, som de bliver påført af nogle, som overhovedet ikke har tilknytning til vort samfund. Kære venner, vi har et problem.

Men jeg må så også indrømme, at privatliv er privatliv. Jeg må også indrømme, det er ikke nok med at sige fundamentalisme. Nej, for der er tale om at blande politik med religion. Der er tale om, hvis man siger Hitzb-ut-Tahrir, så betyder hitzb faktisk parti, det er et parti, det er et religiøst parti, som tror på, hvis man kæder politik sammen med religion, så er det løsningen på ens liv.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Det er det, nogle unge mennesker i dag er blevet påduttet, skal tro på, og det er de unge mennesker, vi gerne vil have skal tro på noget andet.

Så hvis formålet er at hjælpe de her unge mennesker tilbage til samfundet, så er jeg rede til at undersøge problemets omfang, og hvordan vi kan få løst problemet.

Derfor opfordrer jeg til, at det bliver undersøgt nærmere i uddannelses- og ungdomsforvaltningen. Og for min skyld gerne også politisk ekstremisme, også politisk højreekstremisme, hvis det skulle blive et problem på vores skoler. Det skal gælde enhver form for ekstremisme, sådan så vi altid har nogle unge mennesker, som til sidst kan gavne vores samfund.

Mogens Lønborg (C): Det var meget kloge ord, der blev sagt af den forrige taler, jeg kan tilslutte mig dem ethundrede procent.

Så bliver jeg altså nødt til sådan i saglighedens navn og ud fra et ønske om at få en ærlig åben debat at få Tanwir Ahmad til at svare på de spørgsmål, jeg stiller her fra talerstolen. Ellers er der ikke nogen ide i at have sådan nogle debatter, hvis ikke man kan få noget svar.

Så nu vil jeg stille 3 spørgsmål til Tanwir Ahmad: Ser Tanwir Ahmad noget problem i en stigende udbredelse af islamismen i Danmark?

Ser Tanwir Ahmad et problem med Hitzb-ut-Tahrirs stigende udbredelse i Danmark?

Tredje spørgsmål: Vil Tanwir Ahmad være med til en undersøgelse af disse ting, hvis vi får disse begrebsdiskussioner på plads, hvilket vi naturligvis så vil sørge for, det sker ved en udvalgshenvisning, hvor der bliver lavet et kommissorium. Og vil Tanwir Ahmad så bidrage med hans baggrund til en begrebsafklaring, som så efterfølgende fører til en vidensopsamling.

De 3 spørgsmål vil jeg meget gerne have svar på her fra talerstolen.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 3. runde.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg vil gerne starte med at sige, jeg synes, det var et ualmindelig tankevækkende indlæg, som Ben Haddou kom med, som jeg synes, jeg havde meget ud af at lytte til.

Det fører mig sådan set videre til at svare på noget af det, borgmester Per Bregengaard var inde på, fordi hans forslag går jo sådan ud på bare at skrive ud til skolerne, at man skriver ud til skolerne, skriver ud til skolelederen: Oplever I noget problem?

Et af de eksempler, som jeg indledningsvis kom med, var jo, at man på Metropolitanskolen for et par år siden fuldstændig uden rektors viden havde ladet Hitzb-ut-Tahrir holde hvervningsmøder inde på skolens område.

Så derfor tror jeg ikke, det er nok bare at skrive ud til skolelederen for at høre, hvad oplever I. Jeg tror i virkeligheden, det ville gavne sagen, hvis man kom et spadestik dybere.

Det er lige præcis det, borgmester Per Bregengaard, sådan et undersøgelseskommissorium skal indeholde, det er selvfølgelig, hvem er det, man vil lytte til, hvor er det, man vil lytte, hvor mange mennesker er det, der skal spørges.

Det er sådan nogle ting, som man ud over den begrebslige afklaring, som Tanwir Ahmad og andre efterlyser, jo skal tage stilling til. Det er sådan noget, et kommissorium skal indeholde.

Jeg tror ikke, det er nok, hvis man bare skal lytte en lille smule til det, Ben Haddou siger, at man bare skriver ud til lederne for de københavnske folkeskoler og gymnasier og andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Det er ikke nok, hvis man vel at mærke vil tage denne udfordring bare nogenlunde alvorligt, borgmester Per Bregengaard.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Jeg skal blot konstatere, Tanwir Ahmad ikke ønsker at gå ind i en dialog, en dialog der jo indebærer, at når der bliver stillet nogle spørgsmål, som ligger nogle politikere meget på sinde at få afklaret, også for at blive klar på, om vi har en fælles dagsorden eller ej, så er der larmende tavshed fra den plads i Borgerrepræsentationen.

End ikke en forklaring på, hvorfor man ikke ønsker en besvarelse, men larmende tavshed. Det synes jeg ikke klæder vores demokrati. Hvordan kan vi komme i dialog, kære Tanwir Ahmad, med hinanden, hvordan får vi den dialog skabt, som desværre er sådan en mangel i dag, hvor man ikke kan finde ud af, hvad der foregår inde bag panden, hvad tanker gør man sig om de her ting.

Deler man den frygt, som mange danskere har for islamismens udbredelse, er det et problem. Jamen så sig det. Det er sådan noget, der gør, at vi kan få en ærlig debat om de her ting i stedet for, at man bare dukker nakken, gemmer sig bag busken og undlader at besvare de spørgsmål.

Lad os dog få en ordentlig saglig debat.

Klaus Bondam (B): Ganske kort bemærkning. Efter min opfattelse så går Det Konservative Folkepartis Mogens Lønborg langt over stregen i de svar, han afkræver Tanwir Ahmad.

Der er religionsfrihed i dette land, det er ikke noget mål i sig selv at begrænse, jeg kan ikke engang citere korrekt "islamisk fremgang". Hvis folk ønsker at konvertere den ene eller anden vej, så står det dem jo frit for.

Det Radikale Venstre vil gerne have dialogen om de her ting, vi synes, der er en lang række foraer inklusive dette, hvor den dialog sker. Den sker også ude blandt borgerne, men den skal ske på et ordentligt og sobert og et rimeligt grundlag.

Bjarne Fey (F): Nu skal vi prøve at se, om vi kan løsne tonen lidt op her.

Jeg kan godt tænke mig, vi også fik udvidet undersøgelsen til at undersøge cafeerne, de københavnske cafeer, om de inviterer folk med til at snakke om fundamentalismen, nå nej, de har selv censur, det behøver vi ikke engang at undersøge, de er allerede i gang.

Jeg er jo med i dårligt selskab sammen med Louise Frevert, vi er ikke velkomne i cafe livet, vi kan sige farlige ting, fordi det var ærgerligt jo.

Nej, det jeg faktisk gerne ville imitere, det var sådan set Borgerrepræsentationen eller måske folk til her, det er næste gang, HT, Hitzb-ut-Tahrir, HT bliver det kaldt på Nørrebro i inderkredsen, og det er vi jo også en del af. Næste gang HT holder de her offentlige møder, skulle vi så ikke tage og møde op alle sammen, komme og vise at vi rent faktisk mener, der er et andet samfund, der er en anden livsstil og en anden måde at tilbringe sit liv på og forholde sig til livet på, end det HT gør. Skal vi ikke møde op?

Jeg vil godt invitere til at møde op, når HT holder møde i Nørrebrohallen, det er vist den 12. eller 11. november, så står Martin Geertsen der sammen med Bjarne Fey, gerne også Mogens Lønborg og hvem der ellers er, og siger, det er vi imod. Vi har et andet livssyn, vi har nogle andre ting, det er jo der, kampen skal stå. Det er jo ikke spørgsmålet om at få afdækket,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

om de er der, de er der. HT'erne er der, nazisterne er der, alle de her fundamentalistiske personer.

Det drejer sig om det er at gå dem i møde og diskutere med dem og nedkæmpe dem ord for ord, samle dem op der hvor de er, ikke gemme sig bag administrative regler og undersøgelser. Kom ud og tag vores kamp, hus til hus, mand til mand, kvinde til kvinde. Det er der, den skal stå.

Derfor synes jeg, det er ynkeligt, man gemmer sig bag de her administrative forordninger. Lad os nu gå på barrikaderne, vi ses den 12. november, hvis det er den 12. november, de holder møde i Nørrebrohallen. Jeg håber, jeg ser rigtig mange herfra.

Wir wollen ein Dänemark.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (C): Det er jo meget rart at høre, at visse borgerrepræsentanter oven i købet kender forkortelserne på visse ekstremistiske grupper i København.

Det jeg vil sige det er, jamen kære Bjarne Fey, jeg har deltaget i løvens gab i Nørrebrohallen ikke alene udenfor, men indenfor løvens gab, hvor jeg måtte finde mig i at blive kaldt for de mest modbydelige ting og råben og skrigen, så hele Nørrebrohallen rungede. Så jeg vil ikke have på mig, at jeg gemmer mig bag paragraffer, det er ikke det, jeg taler om.

Det jeg taler om det er, at der er nogle, der er flygtet fra et eller andet mellemøstligt land, som misbruger vore unge med anden etnisk baggrund og pådutter dem en livsstil, som er ødelæggende for deres karriere og for deres muligheder i dette samfund. Det er farligt, jeg har set unge med marokkansk oprindelse, som går klædt i sort kluns fra top til tå. Det hører ikke med, ikke engang til deres egen kultur, det er kultur, som er blevet påduttet dem af en eller anden person, som i øvrigt er flygtet fra et andet land. Det er der, vi har et problem, og der skal vi være hjælpende, vi skal række dem en hånd og sige til dem, vi har et samfund her, der kan tilbyde alle noget. Vi kan ikke bare blive ved med at se gennem fingre med, at der er ikke noget problem. Der er et problem.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Jamen kære Ben Haddou, så er vi fuldstændig enige, vi skal ud og kæmpe de her kampe. En undersøgelse sætter ikke de unge mennesker på rette spor, en undersøgelse rører ikke de unge mennesker en dyt.

Det vi skal gøre op med os selv det er, hvad vi vil, og hvad der vil påvirke dem og så sætte handling bag de ord. Om det er 100, 200, 500 eller 1.000, det er, jeg skal ikke sige underordnet, men det er den kamp.

Jeg tager hatten af for Ben Haddou, du har stået der i løvens gab, du har talt dem stik imod. Respekt for det.

Mogens Lønborg (C): Jamen det er til den radikale gruppeformand Klaus Bondam, som mener, at jeg er gået over stregen ved at spørge Tanwir Ahmad, om han vil være med til at lave en undersøgelse, hvis vi får begreberne på plads, om han ser et problem ved en stigende udbredelse af Hitzb-ut-Tahrir, som jo er en politisk ideologi.

Det tredje spørgsmål, om Tanwir Ahmad ser noget problem i islamismen. Lad mig bare i hvert fald, så det ikke kan misforstås, det er ikke islam, jeg taler om, islam det er en religion,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

vi har religionsfrihed, og det sagde jeg i mit første indlæg, jeg kunne ikke drømme om at begynde at blande mig i folks religion. Det er politik, det er den politiske ideologi, jeg er bekymret for.

Det var sådan set bare det, jeg stillede spørgsmålet stilfærdigt, men blev lidt forundret over ikke at kunne få svar, om Tanwir Ahmad ser et problem, fordi det er der altså mange i det danske samfund, der ser et problem i islamismen.

Der er også folk med muslimsk baggrund, professorer på statskundskab i Århus, som mener, at islamismen er den største trussel, langt større end kommunismen, end nazismen, og Tanwir Ahmad kender sikkert navnet på den professor.

Altså det er jo en politisk diskussion, vi har, det er ikke religion, jeg kunne ikke drømme om at anfægte folks religionsfrihed, ligesom jeg selv vil have frabedt mig nogen som helst for indblanding i min religiøsitet. Så det er slet ikke det, det er den politiske ekstremisme, som jeg alene er optaget af.

Der synes jeg bare, jeg havde håbet, at Tanwir Ahmad i det mindste så selv var gået op og havde forklaret, hvorfor han ikke ønsker at besvare de spørgsmål, så er det ligesom ærlig snak. Men jeg mener ikke, jeg går over strengen, fordi hvis jeg havde sagt islam, så var jeg gået over strengen, men det sagde jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Tanwir Ahmad (B): Jeg skal gøre det meget kort, der blev stillet 3 spørgsmål. Det jeg synes bare, der er meget politisk uskik, det er, at de bliver stillet så personligt, lad os tage dem fra en ende af.

Om jeg vil gå med til en undersøgelse? Nej, jeg vil ikke gå med til en undersøgelse, der bygger på forudantagelser og så længe der ikke er objektivt dokumenteret belæg for, at der er nogen problemer. Så nej.

Hitzb-ut-Tahrir, er det et problem? Så længe en forening holder sig inden for lovens rammer, og så længe det er en lovlig forening, så er det ikke et problem for mig, uanset hvilken forening der er tale om.

For det tredje: Islamisme? Jeg kender ikke begrebet.

Borgmester Søren Pind: Normalt så overlader jeg det trygt til andre partier at give karakterer til debatter. Men i denne sag vil jeg faktisk i relation til det, Bjarne Fey var inde på, gøre en undtagelse.

Jeg synes, denne sag er langt mere kompliceret og langt mere besværlig og indeholder langt flere nuancer, end at det her handler om at stå på et eller andet gadehjørne på et eller andet tidspunkt med et skilt og hoppe og protestere mod dette eller hint.

Det her er noget, som er svært for alle parter. Jeg synes ikke, man nødvendigvis har en fortrinsstilling i at fordømme denne eller hin part og grave grøfter.

Formålet med dette forslag, som jeg synes er hensigtsmæssigt, det er at få en højere grad af oplysning. Så kan det godt være, der er nogle værdiladede ord i det, det ved jeg ikke, men jeg synes, det må være formålstjenligt at få det her behandlet i Ungdoms- og Uddannelsesudvalget, få de her ting drøftet ordentligt igennem, for det griber altså ind i alle dele af Borgerrepræsentationens partier, og den debat her vil fortsætte i de næste år. Så synes jeg lige så godt, vi kan gøre det ordentligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Så jeg vil håbe, at denne sag bliver henvist til Ungdoms- og Uddannelsesudvalget, og man får en ordentlig, og jeg tillader mig at sige det, jeg understreger det igen, jeg plejer ikke at give debatter karakter, men en sober debat om det her.

Sandheden er, at der er nogle udfordringer derude, og lukke øjnene for det, det mener jeg er forkert, men det ville være rart at få belyst omfanget, og det ville være rart at få belyst karakteren.

Dansk Folkeparti stillede forslag om at henvise medlemsforslaget til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 17.

For stemte: C, C2, O, 8 medlemmer af V (Søren Pind, Martin Geertsen, Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Lise Helweg, Heidi Wang, Annette Engell og Jesper Schou Hansen) og V2.

Imod stemte; A, B, F og 1 medlem af V (Wallait Khan) og Ø.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen pålægges at rette henvendelse til skolerne for at forhøre sig, om de oplever religiøst engagement, som er til gene for skolerne, og som ikke kan håndteres af skolerne selv."

Ændringsforslaget blev godkendt med 41 stemmer imod 6.

For stemte: 13 medlemmer af A (Lars Engberg, Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Winnie Berndtson, Jette Bergenholz Bautrup, Mona Heiberg, Johannes Nymark, Joan Jensen, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), C, C2, F, O, 8 medlemmer af V (Søren Pind, Martin Geertsen, Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Lise Helweg, Heidi Wang, Annette Engell og Jesper Schou Hansen), V2 og Ø.

Imod stemte: 1 medlem af A (Hamid El Mousti), B og 1 medlem af V (Wallait Khan).

=====

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er ikke stillet forslag om, at vi slutter nu, men der er opfordret til, at vi slutter nu. Så jeg vil opfordre gruppeformændene til at finde ud af, også ved at inddrage dem, der har stillet medlemsforslagene, om vi kan afkorte aftenen. Det vil jeg opfordre gruppeformændene til, Klaus.

Mens de gør det, vil jeg foreslå, at vi går i gang med næste punkt på dagsordenen.

Sven Milthers (F): Grunden til at jeg beder om ordet til forretningsordenen, er, at jeg er ordfører på den næste sag, og derfor kan jeg ikke deltage i diskussionen blandt gruppeformændene. Derfor er jeg nødt til at bede om det på denne måde, og jeg vil godt sige ligeud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

Vi havde regnet med, at vi kl. 20 minutter i 11 sagde o.k. til at køre videre, at vi nu så blev hurtigt færdige. Men vi kan konstatere, at en sag nu her har taget en time; vi kan derfor også forvente, at der kommer til at gå yderligere tid.

Vi ved, der er delte meninger om et par af de kommende sager. Så derfor er det, at vi foreslår, at vi stopper nu, fordi vi kan ikke køre videre et par timer, vi er nogle stykker, der skal på arbejde i morgen. Jeg tror faktisk, det gælder mange af os, og der er altså ikke udvist den tilbageholdenhed, som var en forudsætning for, at vi lod sagen køre videre. Derfor er det, vi beder om, at vi stopper nu.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jamen nu vil jeg for det første sige, at det er altså kun 20 minutter i tolv, den er. Vi har været ude for det, der er værre.

Så vil jeg i øvrigt sige, at hvis jeg skal vurdere de forslag, der ligger tilbage, så tror jeg ikke, at de tager så lang tid som det, vi har været igennem. Der sker et eller andet, når vi snakker fundamentalisme og den slags, som gør, at tingene varer længere. Jeg tror faktisk, at det tager længere tid end at diskutere Tivoli. Det er det andet, jeg vil sige.

Det tredje, jeg vil sige, det er, at der er faktisk nogle af de her forslag, som vi ikke kan vente med, og det gælder det ene af Tivoliforslagene, som ikke giver mening, hvis vi udskyder det til den 3. november, og det gælder også forslagene på lukket dagsorden. Resten vil jeg sige, at det kræver medlemsforslagsstillernes samtykke.

Jeg vil gerne gå frem i dagsordenen og spørge, om der er samtykke til, at vi udskyder det til den 3. november, og hvis der ikke er det fra medlemsforslagsstillerne, så tager vi den. Er det o.k.

Altså prøver vi med punkt 32, som er medlemsforslag om indførelse af en sivegadeordning, om SF er indstillet på at udskyde den til den 3. november? Der bliver svaret ja. Den er udsat.

Hvis jeg må have lov til at dele Tivoliforslaget op, så vil jeg, jeg ved godt, vi har foreslået en væltet tuborg, men der er faktisk forskel på de to forslag med hensyn til, hvor meget de haster, så vil jeg spørge, det er vist Joan, om vi kan udskyde medlemsforslaget om udarbejdelse af kommuneplantillæg m.v.? Ja, det kan vi godt ... (*Afbrydelse*). De hænger sammen, o.k. Skal jeg forstå det sådan, at den debat bliver vi nødt til at tage? – Den tager vi så nu.

=====

32) BR 559/05. Medlemsforslag om indførelse af en sivegadeordning

(Stillet af Hellen Hedemann, Bo Asmus Kjeldgaard, Sven Milthers, Jens Johansen, Charlotte Wieth-Klitgaard, Heinrich Metz, Trine Schaltz, Frank Hedegaard, Bjarne Fey (alle F)):

SF foreslår,

at Borgerrepræsentationen pålægger Bygge- og Teknikudvalget at undersøge muligheden for, at der senest fra 15. juni 2006 – ved ferie- og turistsæsonens start – indføres en sivegadeordning i det område, der i Miljøtrafikugen 2005 var udlagt som bilfri by.

Borgerrepræsentationen traf beslutning om at udsætte sagen til mødet den 3. november 2005.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

33) BR 560/05. Medlemsforslag om udarbejdelse af kommuneplantillæg og lokalplan for Tivoli-området

(Stillet af Jette Bergenholz Bautrup, Winnie Berndtson, Kim Christensen, Jesper Christensen, Hamid El Mousti, Lars Engberg, Thor Buch Grønlykke, Klaus Hansen, Mona Heiberg, Jakob Hougaard, Joan Jensen, Winnie Larsen-Jensen, Johannes Nymark, Finn Rudaizky, Anna Saakwa, Taner Yilmaz (alle A), Tanwir Ahmad, Klaus Bondam, Inger Marie Bruun-Vierø, Manu Sareen, Monica Thon, (alle B), Abderrahman Ben Haddou, Mogens Lønborg, Majbritt Mamsen, Michael Rosenmark, Helle Sjelle, (alle C) og Carl Christian Ebbesen, Louise Frevert, Gunhild Legaard og Karin Storgaard, (alle O)):

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti forslår,

at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen og Bygge- og Teknikforvaltningen at udarbejde en redegørelse med en indstilling til Borgerrepræsentationens møde den 24. november 2005 om behovet for udarbejdelse af hhv. kommuneplantillæg og lokalplan for området mellem Vesterbrogade, H.C. Andersens Boulevard, Tietgensgade og Bernstorffsgade (Tivoli)

34) BR 561/05. Medlemsforslag om forlystelsen "Starflyer" i Tivoli

(Stillet af Jette Bergenholz Bautrup, Winnie Berndtson, Kim Christensen, Jesper Christensen, Hamid El Mousti, Lars Engberg, Thor Buch Grønlykke, Klaus Hansen, Mona Heiberg, Jakob Hougaard, Joan Jensen, Winnie Larsen-Jensen, Johannes Nymark, Finn Rudaizky, Anna Saakwa, Taner Yilmaz (alle A), Tanwir Ahmad, Klaus Bondam, Inger Marie Bruun-Vierø, Manu Sareen, Monica Thon, (alle B), Abderrahman Ben Haddou, Mogens Lønborg, Majbritt Mamsen, Michael Rosenmark, Helle Sjelle, (alle C) og Carl Christian Ebbesen, Louise Frevert, Gunhild Legaard og Karin Storgaard, (alle O)):

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti forslår,

at Borgerrepræsentationen pålægger Bygge- og Teknikforvaltningen at genoptage behandlingen af Tivolis ansøgning om tilladelse til at etablere en ny udsigtsattraktion (Starflyer) med henblik på forlæggelse af sagen til beslutning i for Bygge- og Teknikudvalget den 9. november 2005 og Borgerrepræsentationen den 15. december 2005.

Punkt 33 (BR 560/05) og punkt 34 (561/05) blev behandlet under ét.

Joan Jensen (A): Jeg skal nok på grund af det sene tidspunkt gøre det kort.

Vi er nogle partier, der har stillet 2 forslag omkring Tivoli. Det ene forslag går på, at vi sådan set ikke ønsker en lokalplan, og det andet forslag går på, at det afslag, Tivoli har fået til deres nye forlystelse, der hedder Starflyveren, vil vi godt have ophævet, fordi vi mener faktisk, at Tivoli skal have lov til at opføre denne nye forlystelse derinde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Tivoli er jo, kan man sige, et trækplaster, hvad angår, det er jo os københavnere, vi holder jo meget af Tivoli, og man må også godt sige, at Tivoli også tiltrækker mange turister. Tivoli er et sted, vi ikke kan undvære i denne by, fordi det tiltrækker københavnere, men også turister.

Det vi er bange for, hvis der bliver lavet en lokalplan, det er, at den udvikling, Haven har været inde i igennem årene, og jeg synes faktisk, den måde, Haven har udviklet sig på gennem årene, hvor man har fulgt nogle traditioner, samtidig med at man har prøvet at forny sig. Hvis vi får en lokalplan derinde, så er vi simpelt hen bange for, at vi kommer til at lægge nogle begrænsninger på den udvikling af haven, som vi godt vil have.

Når det er sådan, at vi siger, at vi i København er en by med noget dynamik i, og vi godt vil have lidt gang i den, og vi godt vil have nogle ting, vi præsenterer, så bliver vi nødt til at have nogle områder, hvor vi er lidt mere lempelige i forhold til lokalplanforslagene, end hvad man er andre steder i byen. Det vil vi godt være inde i Tivoli.

Der er måske nogle, der vil sige, jamen hvis vi gør det, at vi giver los i forhold til, at der ikke skal være nogen lokalplan inde i Tivoli, at så kan de bare gøre, hvad de har lyst til og bygge lige præcis det, de vil og lave alle de projekter, som de nu synes, der ville være godt for Haven.

Der bliver jeg så nødt til at sige, nej, sådan spiller klaveret ikke. Hvis vi siger nej til en lokalplan, så betyder det selvfølgelig, at de byggeprojekter, som der er inde i Tivoli, at de skal sammen med kommunen i dialog om, hvad det er, man vil lave derinde, og så skal forvaltningen komme med en eller anden indstilling, som vi så efterfølgende politisk skal godkende.

Så vi kan sagtens leve med, at der ikke kommer nogen lokalplan, vi tror godt på, at udbygningen og udviklingen af haven kan foregå i dialog mellem Tivoli, forvaltningen, og så vi til sidst træffer en beslutning.

Den nye forlystelse derinde har været diskuteret meget, også fordi man siger, jamen det er jo et frygtelig højt tårn, de skal have, og det har været fremme, at det tårn, man ønsker den nye forlystelse, det er 90 m højt. Jeg kan godt se, en forlystelse på 90 m det er meget.

Vi har nu, fordi de partier, der står bag disse forslag, vi har faktisk kigget på det, og vi har haft en snak med Tivoli, og Tivoli er faktisk indstillet på at cutte 10 m af, sådan så vi siger, den nye forlystelse derinde kun bliver 80 m alt inklusive. både med selve forlystelsen og så den rampe, som den skal stå på.

Vi synes faktisk, det er o.k., altså vi tør godt at lægge navn til, at man får en forlystelse, der er 80 m høj. Vi kan godt unde dem, der har mod på at tage op i de højder, at komme 80 m op og så have en utrolig udsigt over byen. Hvad er 80 m så? Det er 2 gange Rundetårn.

Det vi så godt vil med det andet forslag det er simpelt hen at sige til forvaltningen, om igen, det afslag I har givet, det vil vi godt have ophævet, og vi vil godt have igangsat denne nye forlystelse, sådan at når I kommer i Tivoli til sommer, så skal vi alle sammen op i denne nye stjerneflyver, som jeg vil kalde den for.

Jeg vil dog godt til forslaget, det oprindelige forslag, vi stillede, der sagde vi, at det skulle i Bygge- og Teknikudvalget den 9. november, og så skulle det i Borgerrepræsentationen den 24. november. Der står den 15. december i forslaget.

Vi vil godt have de 2 forslag på samlet igen, og vi mener godt, det kan nås tidsmæssigt, så der er et ændringsforslag til, at den dato, der hedder den 15. december bliver ændret til den 24. november.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Ole Hentzen (C 2): Alle kan jo tælle, og her er der indgået en handel. Ingen ved, hvad betalingen er, men den har sikkert været stor.

Men når det sidste kommer på bordet, at man skal høre, at Socialdemokratiet, som er et af de største bærende partier igennem mange årtier her, at det er meningsfyldt at sende noget til en forvaltning med henblik på, at de inden for en måned skal aflevere et beslutningsgrundlag vedrørende, om der skulle udarbejdes kommuneplantillæg og lokalplaner for Tivoli. Undskyld Joan Jensen, erfaringen, altså de knap 4 år taler sit tydelige sprog, for det er ren gaggak, det ved Joan Jensen også, det er andre motiver, der ligger til grund.

Hvis vi isoleret skal se på flyveren, så kan man selvfølgelig sige, Socialdemokratiet har jo gjort sin pligt, de har sørget for at få skåret sådan 16 m af, fordi i hr. Liebsts brev hedder det sådan set 6 m over jorden og så 90 m op i luften, og 6 + 90 det er jo 96. Nu er det dog maks. 80.

Jeg havde dog ønsket, at Socialdemokratiet også havde læst resten af materialet og ligesom taget det med i beslutningsgrundlaget om, hvad det er for nogle krav, der skal stilles til det monstrum, som skal op 80 m, altså to gange Rundetårn. Man forholder sig overhovedet ikke til, hvilken lyseffekt der skal være.

Joan Jensen og den øvrige Socialdemokratiske Gruppe kunne dog have kigget tilbage i det historiske materiale, da det sidste tårn blev bygget, hvor alene belysningen var en ganske alvorlig sag. I mellemtiden har faktisk Københavns Kommune lavet en hel belysningspolitik vedrørende, hvordan man egentlig må lyse byen op, men det tæller åbenbart ikke.

Det andet er ligesom at skulle tage stilling til nogle støjniveauer. Jeg forstår, at Socialdemokratiets Joan Jensen har fået overtalt resten af gruppen til at tro på det udsagn, og nu citerer jeg:

”Udsigtsattraktionen er stort set lydløs med elevatoroptræk og en roteringsmekanisme drevet af elektriske motorer på gummihjul. Der forventes ganske beskeden publikumsstøj, da oplevelsen hverken er grænseoverskridende eller voldsom, men derimod behagelig og forfriskende.”

Hvis man nu lige gik over i afsnittet lige ovenover, så står der, og jeg citerer igen:

”En gondol, hvorpå der er kædemonteret 12 2-personers-sæder, bliver hejst ca. 90 m op i vejret, mens gondolen drejer om sin akse, hvorved sæderne flyver omkring i luften med op til 70 km i timen.” Jeg gentager: ”hvorved sæderne flyver igennem luften med op til 70 km i timen.”

Det er sådan set i denne by, hvor vi altså i fællesskab har vedtaget en trafik- og miljøhandlingsplan, hvor vi generelt nedsætter hastigheden for al færdsel til 40 km i timen, så mener man nu, at man altså oppe i luften ca. 80 m oppe sådan set helt lydløst, men derimod behageligt og forfriskende egentlig kan svinges rundt med 70 km i timen. Ja goddag mand – økseskaft.

Jeg beder også det kære Socialdemokratis andre medlemmer ud over dem, som nu ligesom er blevet fanget ind i denne retorik, læse Tivolis egen publikation, som er rimelig officiel, for det er et børsnoteret selskab, det er sådan set deres regnskab med den dertil hørende beretning, så jeg citerer ikke noget, der er odiøst ud over selve indholdet. Men jeg citerer derfra. Der skriver man sådan set:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

”At forlystelserne er videre et væsentligt forretningsområde for København og Tivoli, de svarer til godt 50 pct. af virksomhedens omsætning.”

Forlystelser det er sådan ligesom et, ja i min terminologi så er forlystelserne i Tivoli noget med, at man ligesom går ind i en forlystelse, man løser en billet, og så er man i en forlystelse. Sådan er det ikke, når man skriver som Tivolis direktør i denne sag, så er forlystelserne også alle restauranterne. Det er også, når de står og river i maskinerne, altså de enarmede tyveknægte eller de toarmede tyveknægte, hvis I møder nogle af de tivoliansatte.

Nej, jeg siger til jer, det der hedder forlystelserne i almindeligt sprog, det kan man læse i nr. 2 i regnskabet, for der er man nødt til at offentliggøre det, der er det naturligvis ikke 50 pct. af omsætningen, men et noget mindre tal, nemlig præcis 28 pct., tror jeg, jeg har regnet det ud til at skulle være.

Men for at vende tilbage til det, som vel egentlig er det væsentlige i det her, det er, at denne Borgerrepræsentation inklusive alle de medlemmer af Socialdemokratiets Gruppe, som er blevet voldtaget i denne sag, må læse på lektien næste gang. Fordi det handler om noget meget centralt i relation til Tivoli.

Jeg har været her i 20 år, Bente har været her væsentligt længere og overborgmesteren også, vi har altså været med til dette historiske salg af Tivoli til aktieselskabet. Vi har været igennem hele den proces, hvor man prøvede at sikre den historiske værdi af en have, som skulle være en forlystelseshave for byen i al fremtid.

Man lagde klausuler ind, fordi hvis vi havde solgt det som byggegrunde, havde vi altså været i vores vidunderlige økonomiske mood, som vi er i i mange andre henseender, hvor vi sælger gadehjørner eller andre stumper af jorden – må jeg fortsætte – jamen så ville vi aldrig have solgt den på den der præmis, for så havde vi haft retten til, at hvis de sådan lavede det om, så ville vi have nogle værdier igen, ned i lommerne på Københavns Kommune som sædvanlig, for hvem pokker havde solgt den beliggenhed på grund for 200 mio. kr. og lidt mere, som vi rent faktisk gjorde.

Det var der ingen idiot, der havde gjort, men det gjorde vi jo kun, fordi den var belagt med nogle servitutter, der gjorde, at Tivoli skulle bevare sin nuværende status. Jeg synes, I ligesom skal have min historie med. På det tidspunkt, hvor den sælges, så gennemføres salget af den gamle ejendomsdirektør, som gik i folkemunde for det, der hed ayatollahen. Jeg ved, Klaus Hansen kender ham særdeles godt, de havde et meget venskabeligt forhold, det var hr. Albrektsen.

Hr. Albrektsen ringede mig pludselig op på min bopæl, efter der havde været noget television om denne tivolisag, og så siger den her pæne mand, hr. Albrektsen var: ”Goddag, det er hr. Albrektsen. Kan De huske mig”. Det kunne jeg selvfølgelig bekræfte, jeg kunne godt huske hr. Albrektsen, for hr. Albrektsen var en meget korrekt mand.

Han sagde: ”Det, De har udtalt om Tivoli og salget dengang af grunden til Tivoli er fuldstændig korrekt, så bed nu medlemmerne om at finde det gamle skøde og sagen frem, så alle får den rette historiske sammenhæng om, at vi jo netop solgte det med disse klausuler, fordi det jo ikke bare skulle kunne gøres kommercielt til den værdi.”

Når nu I har fået det, så synes jeg, I skal lige have på slutningen, hvad det er, Tivoli skriver selv. Det er fra side 23 i ledelsesberetningen i det regnskab, der er afleveret i indeværende år:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

”Tivoli vil åbne Danmarks første Vagamama i forbindelse med ombygning af koncertsalen mod Tietgensgade, og dette vil således være det første skridt i Tivolis strategi mod at udvikle Tivolis randområder.”

Tivoli vil selv forestå driften o. lign. Det er ligegyldigt. Men det næste afsnit fortsætter sådan set med det, som er væsentligt i relation til det, om der skal laves en lokalplan og et kommuneplantillæg eller ikke. Der skriver man:

”Der vil være fokus på en række beslægtede forretningsområder, herunder udvikling af Tivolis randområder samt etablering af et hotel i det nuværende H.C. Andersen slot ved Rådhuspladsen. Tivoli har sammen med det New York-baserede arkitektfirma Dilos Corfidu iværksat udarbejdelsen af en helhedsplan for randbebyggelsen for Tivoli ud mod Vesterbrogade, Bernstorffsgade og Tietgensgade. Hensigten er at skabe en bedre udnyttelse af randbebyggelsen mod byen,” – Randbebyggelsen mod byen! – ”således at Tivoli på længere sigt kan tiltrække nye forpagtere og derved øge det forretningsmæssige grundlag såvel ind mod haven som ud mod byen.”

Dette er det helt centrale for jer, der skal beslutte, om I mener, der skal laves et nyt kommuneplantillæg og en ny lokalplan for Tivoli. Mener man, det er væsentligt, at Tivoli i sin nuværende facon får lov til at lave restauranter og butikker ud mod Bernstorffsgade og Tietgensgade? Mener I som ansvarlige for byens udvikling, herunder den trafikale afvikling, at det er muligt overhovedet at åbne randen af Tivoli ud mod Bernstorffsgade og Tivoli?

Mener I, det er forsvarligt at inddrage cykelstier og fortove, således at Tivoli kan drive den slags ting, eller mener I måske det modsatte, at det rettelig ville være, at vi i hele Bernstorffsgade egentlig eksproprierede 5 m af Tivoli hele vejen, fordi det er det, HUR som trafikmyndighed rent faktisk har bedt om, at vi egentlig skaffede plads til trafikudvikling.

Det er det, som det forslag, der nu er kommet om, at det slet ikke er nødvendigt med noget lokalplanforslag og kommuneplantillæg. Det mener man ikke er nødvendigt.

Det er alle de problemstillinger, som nu Socialdemokratiet ved sit seneste ændringsforslag mener, at det kan være besvaret allerede til november.

Jeg vil bare gøre Socialdemokratiet og de ansvarlige opmærksomme på, at hvis det er tilfældet, at man virkelig tvinger en sådan afstemning igennem, så vil det have uoverskuelige konsekvenser for fremtidige byggeprojekter andre steder i denne by, for det vil skabe præcedens. Fordi massen, man vil bygge for Tivoli, herunder et nyt hotel, som er højere end Rådhuset, det ifølge Socialdemokratiet og det fremlagte forslag ikke kræver noget kommuneplantillæg og lokalplan.

Det er helt nye toner og husk nu, det står på skrift, Socialdemokratiet mener ikke, at byggerier af disse volumener overhovedet kræver lokalplan, det er noget, som denne forsamling egenrådigt kan bestemme sag for sag. Så er vi så langt ude i hampen, som vi overhovedet kan komme. Så håber jeg, der er ansvarlige i Socialdemokratiet, der når at gribe ind.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er endnu 1½ minut tilbage af den samlede tale-tid til Ole Hentzen.

Borgmester **Søren Pind**: Ole Hentzen har i sit indlæg fokuseret en hel del på de udfordringer, der måtte ligge i relation til Tivoli. Det skal jeg ikke blande mig i, jeg vil sådan set holde mig til den formelle side af sagen omkring lokalplanens evt. udarbejdelse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Igennem de år, jeg har haft ansvaret for bygge- og teknikforvaltningen, har der været en række sager med Tivoli startende med Det Gyldne Tårn – som jeg havde håbet kom til at hedde Pinden, det skete ikke. Siden kom så Dæmonen, og der var også en række mellemspill, og nu er det så den her Starflyer.

Et bredt udsnit af Borgerrepræsentationens partier, ikke mindst Socialdemokratiet, har hver eneste gang, nogle af disse sager er blevet behandlet i bygge- og teknikforvaltningen, bebrejdet mig som borgmester, at tingene ikke var gået ordentligt til, at der ikke var styr på den politiske proces, og at tingene ikke foregik i åbenhed hver gang.

Det gjorde, at jeg på et tidspunkt sagde kombineret med selvfølgelig en henvendelse, jeg fik kombineret med en for så vidt generelt positiv tilgang til Tivoli sagde til mig selv, det her det gider jeg ikke høre på mere, jeg gider ikke at fronte de her forviklinger hele tiden, hvis det er sådan, at Borgerrepræsentationens partiers flertal i virkeligheden kører friløb og ikke vil vedkende sig det ansvar, der egentlig foreligger i at kende de sager, men ikke rigtig køre dem.

Derfor synes jeg, at der kunne være meget fornuft i at lave en lokalplan. Min overraskelse var derfor en anelse sådan ja stor, da jeg pludselig konstaterede, at partier, som helt traditionelt havde krævet større åbenhed, offentlig debat, lokalplanshøringer og lign. fuldstændig tilsidesætter det her, fuldstændig. Pludselig skal det hele foregå på den måde, som jeg for så vidt synes er helt fornuftig, men som man selv gang på gang har kritiseret mig for.

Det på trods af at der i Bygge- og Teknikudvalget var et meget, meget bredt flertal for en lokalplan, hvorefter jeg så måtte se mig kritiseret for, at det nu skulle være forkert at ønske sig en lokalplan, fordi nogle partier lige pludselig havde skiftet holdning igen.

Der er jeg altså nødt til at sige, jeg begriber ikke, hvad det er, der er foregået i denne sag. Jeg synes sådan set, det er fint nok, jeg er enig med Ole Hentzen i, jeg er ikke sikker på, at tidsrammen kan holde i relation til den 24. november, det lyder temmelig vildt for at sige det mildt, hvis man virkelig vil kaste byen ud i den situation, at der skal foreligge et afklaret plangrundlag til den 24. november med de konsekvenser, som Ole Hentzen allerede har malet op.

Men jeg har ikke noget mod at stemme for, at man undersøger nødvendigheden af en lokalplan. Til gengæld synes jeg, der ligger et eller andet mærkværdigt i, at man helt uden offentlig debat og de regler, der gælder for en normal høring, tillader en over 80 m høj attraktion i en tid, hvor man er ved at undersøge, om man skal lave et planmæssigt grundlag. Det begriber jeg kort og godt ikke et muk af. Men det må de ansvarlige, eller hvad vi nu skal kalde dem, partier nu selv forklare.

Venstre vil godt stemme for, at der sker en undersøgelse af et lokalplangrundlag.

Sven Milthers (F): Jeg vil godt starte med at gøre overborgmesteren opmærksom på, at der skete lige nøjagtigt det med denne sag, som jeg forudså, fordi jeg kendte diskussionen fra Bygge- og Teknikudvalget.

Men jeg kan forstå, at det for overborgmesteren og hans partifæller er vigtigere at tromle både Borgerrepræsentationen, godt nok et meget stort mindretal på én under flertallet eller én under halvdelen, fordi det er jo den aftale, der ligger, og det er faktisk langt værre for mig, også de københavnske borgere og dem, der bor tæt på Tivoli.

Man vil ganske enkelt tilsidesætte fuldstændig de bestemmelser, der står i planlovgivningen om lokalplanlægning. Man skriver i det første forslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

”Vi ser på det foreliggende grundlag ingen grund til at bruge forvaltningens ressourcer på at lave det store arbejde, som et kommuneplantillæg og en lokalplan for området ... vil være.”

Derfor ønsker vi, fordi det der med, hvis Tivoli ønsker noget, det vil de jo ikke:

”Derfor ønsker vi en nærmere redegørelse med en indstilling fra forvaltningerne for, hvorvidt der er behov for udarbejdelse af lokalplan og kommuneplantillæg.”

Det har vi haft for et par måneder siden i Bygge- og Teknikudvalget, der var et stort flertal, som borgmester Søren Pind nævnte, der faktisk sagde ja, der er brug for en lokalplan her, fordi det er så omfattende.

Ole Hentzen har gennem citater fra ledelsesberetningen tydeligt redegjort for, hvad det er. Vi prøver i denne kommune at lave åbenhed, vi prøver oven i købet indimellem at rose os af, at vi er åbne. Men jeg kan forstå, at Socialdemokraterne med overborgmesteren i spidsen ikke vil sikre åbenhed. Det er det, der ligger i åbenhed fra Socialdemokraternes side og fra flertallets side herinde lige nu.

Ja, det kan godt være, jeg lyder vred, for det er jeg. Jeg er forarget over den handling, den måde man kører på fra et flertals side. Sådan er det ikke vores vurdering, man skal køre.

Hvis det her kører igennem, så vil vi undersøge mulighederne for, hvordan vi kan klage til Naturklagenævnet og alle mulige andre steder, sådan så denne sag kan blive forsinket og kan blive standset. Det er fuldstændig hårrejsende, det flertallet ønsker at gøre her, og det kan vi altså ikke støtte.

Derfor kan vi ikke støtte dette forslag, vi kan ikke se, hvad det er, man skal gøre, ud over det, man allerede har gjort, og så køre videre med processen om at lave lokalplan, for det er jo det, der er meningen med planprocesserne.

Hvorfor vil man ikke den åbenhed fra Socialdemokratiets side og fra de andre partier, der har tilsluttet sig dette? Jeg forstår det ikke, det er os helt uforståeligt.

Monica Thon (B): Det er det helt rigtige tidspunkt, jeg kommer på. Nu kan jeg forklare Sven Milthers, hvad det er, han ikke kan forstå. Det er jo skønt.

Se, Tivoli er en forretning, Tivoli er ikke et beboelseskompleks, hvor der bor mennesker, der bor der i 30-40 år, og som betaler deres husleje hver måned. Tivoli er en forretning, Tivoli er en forretning, der afhænger af andre forretninger rundt omkring. Se, hvis Tivoli ikke fornyer sig ustandselt, så lever Tivoli ikke.

Jeg havde i telefonen en ældre herre, som det første han sagde til mig, jeg er liberal, men jeg synes jo, at Tivoli skal have lov til ikke at udvikle sig. Nej, det sagde han ikke, men han sagde, vi vil ikke have det tårn, og så mente han, vi måske kunne give et kommunalt tilskud til, at Tivoli kunne køre rundt, hvis vi ikke fik det tårn der.

Så var jeg så uforskammet at påstå, at man måske kunne sige, at det ikke var et kommunalt kerneområde at give tilskud til forlystelsesparker, og så lagde han røret på.

Kære Sven Milthers, den der underholdningsbranche, forlystelsesbranche, fornyer sig så ekstremt hurtigt, så hvis vi laver en lokalplan, så står vi bare med en helvedes, undskyld, en fantastisk masse problemer bagefter ved, at vi ikke kan ændre en hurtigst nok.

Jeg opfatter Tivoli som en fabrik, en forlystelsesfabrik. Jeg vil godt tale om at lave en lokalplan på periferien, men inde i midten der tror jeg ikke, jeg vil være med til det.

Da Carstensen åbnede sin have, var der sådan nogle karruseller, der kørte rundt og den slags, og man kunne kigge ud over hele byen. De karruseller kan jo ikke kigge ud over hele

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

byen nu, byen er jo groet op over karrusellerne, det er jo ikke mærkeligt, man gerne vil have en ny karrusel, der kan kigge ud over byen, hvis det skal være en udsigtskarrusel.

Det er en af grundene til, at jeg ikke vil have en lokalplan, tingene ændrer sig for hurtigt, og vi ved udmærket godt, hvordan københavnernes har det med ændring af lokalplaner, de hader dem, for de mener, lokalplaner er testamenter, der går 200 år frem i tiden.

Jeg mener, det er halsløs gerning at lave en lokalplan, og jeg mener, det er en rigtig udmærket ide at tage det op i Bygge & Teknik, hver gang der er noget nyt. Jeg mener ikke, at det er en lukket politik eller skjult politik, vi kører på den måde, når vi gør det sådan. Jeg mener bare, at vi skal have det op, hver gang der er noget nyt.

Vi kigger på det, og så får det en ordentlig behandling, og så tror jeg også, hr. Sven Milthers vil være tilfreds.

Mikkel Warming (Ø): Tivoli er en fantastisk vigtig central del af Københavns identitet, københavnernes, ja hele landets identitet. Men det er ikke noget, vi må diskutere, i hvert fald ikke med københavnernes, hvis det står til forslagsstillerne, for det er ikke værd at bruge ressourcer på en lokalplan og kommuneplantillæg, det er ikke værd.

Denne sag er politik, når det er værst, det er særbehandling af en forretning, som Monica Thon siger. Det er en forretning ja, som får den særbehandling, at i modsætning til, hvad man ellers skal, når man udvider, når man laver nye ting, når man har planer om forskellige store byggerier, så skal der ikke være lokalplan, det skal bare bankes igennem uden demokratisk deltagelse, uden offentlig høring uden noget som helst. Det er særbehandling netop af en forretning.

Og at det er blevet radikal politik, og hvis man trækker de principielle linjer i det, Monica Thon sagde heroppe, så er det i virkeligheden ganske forrygende interessant, for hun siger, man ikke kan lave lokalplanlægning for et erhvervsliv i udvikling. Det er jo testamenter, der varer 200 år.

Er det blevet radikal politik, at vi ikke skal lægge nogen form for rammer for noget som helst, fordi vi på den måde begrænser den af Monica Thon besungne udvikling for forretningerne? Det er interessant.

Men det er konsekvensen af den radikale politik, den radikale ordførers forhåbentlig politiske testamente heroppefra. Og det er konsekvensen af de forslag, som Socialdemokraterne er bagmænd for, vi behandler her. Fordi det er særbehandling af en forretning, der skal have lov til at gøre præcis, hvad de vil, uden at de spilleregler bl.a. om demokrati, inddragelse af borgere, inddragelse af københavnernes skal følges. Det er ynkeligt.

Tivoli er i forandring, som det skal være, men som Ole Hentzen godt og grundigt gjorde rede for, så er der også planer om meget drastiske store forandringer. Man har haft det her amerikanske konsulentfirma gående rundt, kigget på, hvad kunne man gøre for at udvide biksens, udvide forretningen. Der er tale om voldsomme ændringer, stort hotel, højere end Rådhuset, planer om butikker og restauranter i forhold til randen ud til resten af byen.

I den situation er det fornuftigt med en lokalplan. I den situation er det fornuftigt at diskutere, hvilke rammer er der for Tivolis virksomhed. Ikke stramme rammer, men rammer i det hele taget, også fordi en lokalplan og et kommuneplantillæg er det eneste instrument, vi har for at give københavnernes en chance for at diskutere Tivolis udvikling og fremtid. Hvordan får de ellers den chance.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Ja, ikke med de forslag, der ligger her, for det handler om, man fjerner lokalplan og kommuneplantillæg, det er jo motivationen bag forslaget, og så skal denne forlystelse på 80 m ellers bare bankes igennem. Det er der ikke meget demokrati og åbenhed over, der er ikke meget inddragelse af københavnernes i det.

Og når man ikke vil have den lokalplan, så får man det, man har nu og har haft, et slagsmål fra forlystelse til forlystelse, fra sag til sag uden helhed, uden demokrati, uden sammenhæng.

Vores støtte til en lokalplan er ikke afhængig af, om der er mange eller få klager over givne projekter, det handler om, at vi har et vigtigt centralt område, ufattelig vigtigt også for byen og byens borgeres identitet, og som går med planer om meget store forandringer, fordi det er en forretning, fordi den udvikler sig, og fordi den også skal udvikle sig.

Men hvis ikke man må diskutere det, lægge bare en anelse rammer i form af lokalplan og kommuneplantillæg, hvornår må man så.

Ja, ifølge De Radikale må man nærmest aldrig, fordi det forhindrer dynamikken og udviklingen. Jeg forstår ikke, Monica Thon gider spille sin tid i Bygge- og Teknikudvalget med at behandle lokalplaner, som jo et eller andet sted lægger rammer hele vejen igennem, når hun har det syn på planlægningens begrænsninger for dynamikken og udviklingen, som hun har.

Nu står vi i skidtet igen, vi skal diskutere en enkelt forlystelse revet ud af sammenhænge, revet ud af den sammenhæng, det indgår i også fra Tivolis side, som man kan læse sig til, og som Ole Hentzen citerer. 80 m høj forlystelse, 70 km rundfart i de her 80 meters højde, som foregår aldeles lydløst.

Men det skal man ikke diskutere med nogen, fordi det skal bare bankes igennem, det skal man ikke spørge naboerne om, hvad de siger til, det skal man ikke måle nogen steder, fordi det har man besluttet i et flertal, det skal bare bankes igennem.

Det giver ingen mening, det er trist, det er ynkværdigt, og det er pinligt, den måde et flertal insisterer på at lave særbehandling af en privat virksomhed.

Bente Frost (V 2): Jeg kan ikke lide det her, det er forkert. Det er forkert, at Tivoli skal få lov til at skalte og valte med deres egen grund, sådan som det nu bliver lagt op til af et flertal her i dag.

Dengang vi solgte grunden for mange herrens år siden, det var en meget fin pris, de fik, og meningen var, at vi skulle aftale tingene. Der har været et stort problem med mange af tingene, de har fået lavet, og det har ikke været hele København, der har stået bag de ting, der er foregået med de store voldsomme forlystelser, der er foregået.

De bebyggelsesprocenter de efterhånden er oppe på i Tivoli, er ikke særlig attraktive, hvis de fortsætter på den måde i randbebyggelsen rundt om. En ny forlystelse i den højde på 80 m med et store lysforbrug, der vil være omkring en sådan forlystelse, det forstår jeg overhovedet ikke, at nogen kan synes er attraktivt for byen. Vi skal passe på den midte af vores by.

Tivoli vidste, da de købte grunden, at det var en af de mest attraktive grunde i byen, de fik, og der skulle passes på den. Jeg synes absolut, der skal laves et kommuneplantillæg og en lokalplan for tivoliområdet, ligesom der skal på alle andre områder i København.

Nu står Carlsberg for at skulle omlægge deres produktion, skal vi heller ikke lave nogen kommuneplan eller lokalplan for Carlsbergs ombygning til andre foretagender, skal de have lov til at bygge på Carlsberg, nøjagtigt som det passer dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Jeg synes, det er en mærkværdig tankegang oven i købet fra en arkitekt, at man ikke synes, der skal være rammer for de ting, der bliver bygget i en by.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Vi går til 2. runde.

Sven Milthers (F): Jeg vil gerne sige, at jeg er glad for Monica Thons belæring af mig, sådan at forstå, at den var meget, meget øjenåbnende for alle parter. Jeg håber, den også var det for Monica Thon selv.

For udsagnet var, at Monica Thon ønsker at give støtte til en privat virksomhed bare ikke med kommunale penge, men med en total særbehandling.

Udsagnet var, at Monica Thon ikke ønsker fornyelse i Tivoli, men ønsker kopiering af en række andre forlystelsesparker rundt omkring i verden, for det er jo, hvad der sker, det er det, Tivoli laver lige for øjeblikket.

Specielt også forslaget om Starflyer det er hentet ind et andet sted fra, fint så bruger vi også lige det. Hvad bliver det næste, ja, det kommer så om et år eller to, fordi der skal jo helst en til hvert år, så det spændende er, hvad er det så for et forslag, der kommer næste år og næste år igen og næste år igen. For Tivolis udsagn på det her er, der skal en ny underholdningsting til hvert år.

Jamen nu er det 80, så er det vel 85, så er det 90, så er det 95, hvornår bliver det 200 m. Altså oprigtig talt, den glidebane, Monica Thon er på vej ind i, det er hun velkommen til, det er hendes valg, det er partiernes valg her, der ønsker det. Jeg kan ikke anbefale det, og vi ønsker ikke at gå den vej.

Det der i hvert fald bliver et spørgsmål det er, hvilke andre områder er det, der nu også skal undtages fra lokalplankrav, fordi det blev jo sagt meget klart af Mikkel Warming, at det må være kravet, fordi der ingen virksomhed, der kan udvikle sig, det er jo det, vi lige har hørt, de udvikler sig kraftigt, så derfor fjerner vi egentlig også dybest set alle mulige andre krav. Det er ikke det, det drejer sig om, det er vigtigere at sikre udvikling i virksomhedens egen præmis og egen forestillingsverden. Så det skal vi andre ikke blande os i og heller ikke borgerne i København.

Jeg siger god fornøjelse. Vi vil kæmpe imod med næb og kløer, vi vil bruge alle midler til at blokere dette forslag.

Monica Thon (B): Det er jo skønt, når hr. Sven Milthers siger, at det er en glidebane. Det er jo lige præcis det, det skal være, når det er Tivoli, ikke.

Vi skal da have en lokalplan til Carlsberg. (*Afbrydelse*: Hvorfor?) Det skal vi da, fordi det er boliger, det er boliger, det er stationært.

Det, vi snakker om her, er en butik, som vi gerne vil have midt inde i byen, den ændrer sig konstant. Vil I have et Tivoli, eller vil I ikke have et Tivoli. Vil I have noget stabilt fuldkommen stationært, så tag en lokalplan. Hvis I vil have, Tivoli bliver i byen, så lad være med at lave en.

I kunne bare lade være med at sælge grunde, så havde I haft mere tjek på den.

Så kan man sige, hvor mange mennesker bor omkring Tivoli. Der bor, jeg ved ikke, hvor mange der bor, er der nogen, der ved, hvor mange der bor omkring Tivoli? 70, 100 whatever. Der kommer over 30 mio. i parken hvert år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

På en eller anden måde er det også lidt vigtigt, hvor mange der har glæde af den park, men det er øjensynligt ikke noget argument, kan jeg høre på det hele.

Jeg synes, det er tristement, at man ikke tror, at Bygge- og Teknikudvalget kan behandle de sager, der kommer op, på en værdig og fornuftig måde, altså alt, hvad vi beslutter, ligger offentligt på et net. Hvad er det for noget, at man anklager os for at gemme tingene og skjule dem? Det hører da ingen steder hjemme. Jeg ved ikke, hvad det er, I har gang i, men jeg synes, det er helt mærkeligt og udtryk for en eller anden form for multiparanoia.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er det Ole Hentzen, som har 1½ minut.

Ole Hentzen (C 2): Ganske kort til Monica Thon. Jeg håber, at Monica Thon glemmer denne aften hurtigst muligt. Jeg håber også, hendes vælgere glemmer det og aldrig beder om at få et referat af, hvad Monica Thon som arkitekt og som radikal kandidat til det her har sagt. Det er beskæmmende, Monica Thon, jeg er ked af at sige det.

Jeg er principielt flintrende ligeglad med de beboere, der bor inde omkring Glyptoteket, og alle ved, jeg bor der selv, det har ikke en pind med det at gøre. Det er et spørgsmål, vil vi beholde et livskraftigt Tivoli på Tivolis præmisser og på byens præmisser.

Monica Thon har meldt klart ud, og det har sådan set også Socialdemokratiet, byen det er flintrende ligegyldigt, det er det børsnoterede selskab Tivolis præmisser, som tæller, der skal ikke laves regler.

Jeg beder bare sådan set om, at der er nogle, der forholder sig kvalificeret til, om det er en butik, eller om det er ikke en butik. For det, der siges fra denne talerstol er, at når de kommer med projekterne om, at de vil lave butikker ud mod Bernstorffsgade og Tietgensgade hele vejen, så siger man også ja hertil. For det mener man er væsentligt, for det er det, man forholder sig til, det er det, der står på skrift, det er det, som er i jeres beslutningsforslag.

Og samtidig har givet tilsagn om, at det højhushotel, som man selv mener skal være højere end Rådhusårnet, fordi så konkurrerer det værdigt med Rådhusets tårn, det synes de også er en god ide. Det er det signal, I sender, og det synes jeg søreme, I skulle tænke lidt over.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Det var fornemt holdt.

Mikkel Warming (Ø): Hvis vi vil have butikken, så skal vi blande os udenom. Det var det radikale budskab i 2. runde. Ikke bare i 1. runde, hvor man kunne tro, at tungen løb af med hende, men nej, i 2. runde var det også budskabet. Hvis vi vil have butikken, så skal vi blande os uden om, ingen planlægning, ingen rammer, ingen bånd på noget som helst.

Hvor gælder den logik ikke, der er mange butikker, der er mange forretninger i denne by. Hvor gælder Monica Thons, den radikale logik ikke henne? Jeg vil meget gerne have nogle eksempler. Er der nogle steder, hvor Monica Thon alligevel mener, at der skal være en lokalplanlægning, nogle rammer for, hvad der kan ske af udvikling overhovedet.

Fordi den logik, vi har hørt gentaget i 2. runde, var meget klar, vil vi have butikken, skal vi blande os udenom. Det tror jeg, der er rigtig mange erhvervsdrivende i denne by, der vil være meget enige med Monica Thon i og vil komme hver gang, man laver bare en eller anden form for regulerende tiltag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Det kan være et påbud fra Miljøkontrollen, det kan være, man kommer med en lokalplanlægning om, hvilke typer af virksomheder der kan være forskellige steder, det er jo, jamen vil I have butikken, vil I have livskraften, så bland jer uden om. Og Monica Thon har meldt klart ud, der skal ingen hindringer af nogen som helst art være for nogen som helst form for erhvervsdrivende i denne by.

Det er spændende radikal vel egentlig politikskifte og så dog ikke i praksis, når man ser på Monica Thons stemmeafgivning i Borgerrepræsentationen og i Bygge- og Teknikudvalget. Men det er interessant, meget interessant.

Så siger Monica Thon også, jamen der er jo ikke noget skjult, vi behandler jo sagerne, de ligger på nettet. Jamen det, en lokalplan og et kommuneplantillæg kan gøre er jo, at der er en lovbefalet offentlig høring, hvor interesserede borgere ikke bare kan gå ind og opdage, at sagerne er der i tidsrummet mellem fredag kl. 12, hvor de lægges på nettet og onsdag kl. 14, hvor mødet begynder. Men der faktisk er en høringsperiode, sagerne kommer ud, der vil oven i købet være offentlige møder, hvor man kan møde Monica Thon og andre politikere, som kan diskutere med borgerne, hvor man kan lave indsigelser, der faktisk skal kommenteres af forvaltningen om, hvad disse indsigelser måtte have af konsekvenser for det samlede forslag.

Det er vel en lidt stærkere inddragelse af københavnernes på et givent spørgsmål end det, at man kan, hvis man er heldig, ved sagen kommer op, kan gå ind på nettet og finde den på nettet mellem fredag kl. 12 og onsdag kl. 14 eller vel at mærke mandag kl. 12, hvor fristen for at få foretræde udløber.

Det er et spændende demokratisyn, Monica Thon på De Radikales vegne afslører her i aften, at hvis man bare i løbet af weekenden kan gå på internettet, så er alt klaret, ingen problemer.

Hvorfor har Monica Thon stemt for lokaludvalgene, kunne man spørge, fordi de vil jo netop gå ind og blande sig, det bør de jo ikke, det er der jo ingen grund til, de vil bare lægge bånd på virksomhederne, og det kan vi jo ikke have i udviklingens navn.

Et af de store problemer med den vedtagelse, Monica Thon og Joan Jensen lægger op til i aften er jo netop, at sammenhængen ryger totalt, så behandler vi en Starflyer. Ja nu, fordi med vedtagelsen i aften så banker den igennem uden diskussion, uden nabohøring, uden at inddrage nogen, den skal bare gives den tilladelse, uden nogen kan udtale sig om noget som helst for det har flertallet besluttet.

Sammenhængen med de planer, der er i Tivoli omkring butikker af forskellig art i randen, hotelplaner osv., den er der ikke. Hvorfor skal man tage det projekt for projekt i stedet for.

Med de signaler Monica Thon specielt og Joan Jensen også har givet og med den totalt tavse følgagtighed, De Konservative og Dansk Folkeparti viser over for Joan Jensen og Monica Thon i denne sag, så er der ingen tvivl. Vi kan jo ikke lægge bånd på udviklingen, vi kan ikke lægge bånd på de private virksomheders udvikling, så de tilladelser de kommer jo bare løbende.

Der er ikke meget demokrati, der er ikke meget sammenhæng, og der er slet ikke nogen udviklingsstrategi i det. Vi mener faktisk, at Tivoli er for vigtig for København, for københavnernes til at blive behandlet på den måde. Vi går ind for en lokalplan, for et kommuneplantillæg, netop fordi det er muligheden for at få en offentlig diskussion af, hvilke rammer, ikke snævre, men hvilke rammer kan man forestille sig som by, der skal være for noget af det mest identitetsgivende, vi har, nemlig Tivoli.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Men den demokratiske diskussion ønsker Socialdemokrater og Radikale overhovedet ikke, man vil hellere særbehandle private virksomheder.

Joan Jensen (A): Vi tror faktisk også, selv om der ikke kommer en lokalplan, at demokratiet kan virke. Jeg kan ikke forstå, hvad det er, man er så bange for som politiker at gå ind og sige, det her vil vi godt have indflydelse på. Er det, fordi man er bange for, man skal ud i de her diskussioner om, hvordan en udvikling skal foregå, hvordan den skal gå, at man siger, det her det er da meget nemmere at lave en lokalplan inde i Tivoli, fordi så er vi fri for at stikke fingrene ned og sige nej til den udvikling, der ligger.

Der er ikke nogen, der siger, at de planer, som Tivoli har, de nødvendigvis bliver til noget. Vi har jo sagt heroppe fra, det vi ønsker, og dem der stiller dette forslag, det er, at det skal til politisk behandling.

Vi har ikke noget imod, at vi tager det sag for sag og laver en politisk behandling på det. Fordi vi nu en gang i forhold til Tivoli sager, der vil vi ikke have nogen lokalplan, så betyder det jo ikke, at vi i resten af byen går ud og siger, vi ikke vil have lokalplan.

Jeg sagde i mit oplæg, det skal vel være sådan, at der skal være nogle steder i København, hvor der godt kan være lidt fest og farver, der måske kan være lidt kaotiske tilstande, hvor man ikke laver lokalplaner. Det kan lige præcis være i Tivoli, og der må vi så som politikere gå ind og tage vores ansvar og sige, det er det, vi vil, og det er det, vi ikke vil. Vi kan sagtens lave nogle beslutninger, der passer i forhold til, hvordan byen skal udvikles.

Så snakker I om lukkethed. Jamen så vil jeg da godt spørge, nu har man givet afslag på den her nye karrusel, udsigtstårn, kald det, hvad man vil, jamen hvis man godt ville have haft åbenhed omkring det, så havde forvaltningen da ikke sagt nej til det, så havde de da sagt her, der er en eller anden sjov ting inde fra Tivoli, en ny udvikling, de godt vil i gang med. Lad os prøve at lægge det ud til borgerne, til alle de få beboere, der er derinde og høre, hvad synes I om det. Næh, det gjorde man ikke, hvad valgte man, man valgte at sige nej til den ansøgning, der lå inde fra Tivoli.

Så jeg ved ikke, hvem det er, der er bange for åbenhed, og hvem der godt vil have åbenhed. Jeg tror på, at vi som valgte politikere godt kan styre demokratiet ved, at vi sag for sag behandler, hvis der kommer nogle forespørgsler inde fra Tivoli om, hvordan man kan udvikle Parken.

Jeg er meget enig med Monica Thon i, at hvis vi begynder at lægge nogle begrænsninger på Tivoli, så har vi sagt farvel og tak til Tivoli, og så vil der ikke gå ret lang tid, så lukker de. Det kan også være et politisk valg, man tager, og det synes jeg så bare, de partier, der ikke vil være med til at sige nej til en lokalplan, de skal være klar over, det kan blive konsekvensen.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg synes, Joan Jensen fra denne talerstol kommer med nogle postuler om, at man har en ret til at kunne bestemme enkeltprojekter i denne Borgerrepræsentation, uden at det har nogen konsekvenser. Jeg vil gerne bede Joan Jensen komme på denne talerstol og forklare forsamlingen, hvad er det for en ret, man pludselig skulle kunne tillægge Bygge- og Teknikudvalget og den fremtidige Borgerrepræsentation til at kunne give tilladelse til store udbygninger af f.eks. hoteller og andre randbebyggelser, som andre ikke i byen skal have. Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

er det rene sludder, undskyld jeg siger det, Joan Jensen, det er noget forvrøvlet, det har man ikke ret til.

Men hvis Joan Jensen har en viden, som resten af Borgerrepræsentationen bør kende om, at den ret har Socialdemokratiet fået lov til i mellemtiden af den nye overborgmesterinde, så må vi vide det herfra.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Altså det bliver værre og værre. Enten så er det desperation over at have en så ualmindelig dårlig sag, eller også så har både De Radikale og Socialdemokratiet for alvor skiftet politik nu.

Joan Jensen stiller sig op her og siger, det her område skal vi ikke have nogen regler, der skal være fest og farver, men det skal vi søreme andre steder ud fra det argument, at det er en privat virksomhed, der skal udvikle sig, for ellers dør den.

Hvilken privat virksomhed i denne by vil ikke med fuld ret kunne komme og sige: ”de må, hvorfor må vi ikke?” Det er særbehandling, det er forskelsbehandling, og det er faktisk ikke lovligt, fru Joan Jensen.

Det er der, hvor den går helt galt for Joan Jensen og Monica Thon, for De Radikale og Socialdemokratiet her i aften, det er, at man har forelsket sig i, at der ikke skal være nogen bånd på Tivoli overhovedet, der skal ikke være nogen offentlighed, nogen inddragelse af københavnerne omkring en eller anden form for helhed i Tivoli i forhold til de planer, Tivoli selv har.

Og så kører man ud med en argumentation, hvis konsekvens altså er, at der ikke skal være regler for udviklingen, der skal ikke være rammer for udviklingen i form af planlægning, for det er konsekvensen. Medmindre I går herop, og det er så det, Joan Jensen i virkeligheden siger, at vi vil lave konsekvent særbehandling af én bestemt privat virksomhed.

Holder den, er der enighed i Den socialdemokratiske Gruppe, er der enighed i Den Radikale Gruppe om, at man skal lave særbehandling af én bestemt privat virksomhed.

Tror man virkelig, tror man virkelig blandt Socialdemokrater, blandt Radikale, at det ikke har nogen konsekvenser for, hvad man kan i resten af byen. Har I tænkt jer grundigt om, før I gik med på den her galej, det virker ikke sådan.

Så det her med åbenhed, jamen hvorfor gav forvaltningen afslag, ja, det gjorde de, fordi der skulle laves en lokalplan, for det er der, et flertal indtil nu har markeret, at der skulle. Og en lokalplan er jo netop karakteriseret ved, at der er en offentlighedsfase på 8 uger, hvor der er borgermøde, hvor der er mulighed for indsigelser, hvor der er mulighed for at diskutere i åbenhed i stedet for at tage sagerne en for en i et 4-dages forløb fra fredag til ...

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Ja, den korte bemærkning er slut.

(Kort bemærkning).

Joan Jensen (A): Jeg vil godt sige, vi tænker os altid om. De politiske beslutninger, vi tager, der hvor jeg kommer fra, de er meget gennemtænkte, og der er som regel enighed om dem. I enkelte sager kan der være nogle, der ikke har samme mening.

Men det der får mig op på talerstolen, det er Ole Hentzen, der siger, jamen det her kan man da ikke gøre, det er nogle postulater, jeg står med. Jamen så vidt jeg ved, som medlem af

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Borgerrepræsentationen er vi den højeste politiske myndighed i denne kommune, og vi kan faktisk beslutte, hvad der skal besluttes af forskellige ting og sager, hvis det ikke ligefrem er lovstridigt.

Så jeg er meget uenig med Ole Hentzen i, at vi ikke kan tage enkeltprojekter her i salen, selvfølgelig kan vi det. Hvad er det, der forhindrer os i det, hvis ikke de ligefrem er lovstridige.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så er der kort bemærkning til Ole Hentzen, og så stopper vi de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Nu beder jeg den erfarne rotte, overborgmesteren, ved en anden passende lejlighed end i aften belære sit partimedlem om, hvad det er for noget sludder, hun står og siger fra talerstolen. Fordi man kan jo ikke postulere, fordi vi er en suveræn forsamling, at vi så har lov til at bryde alle love.

Det siger Joan Jensen fra denne talerstol, at hvis et flertal her beslutter det, så kan man bryde alle love. Så siger jeg bare, så er der behov for ekstern hjælp til at fortælle Joan Jensen, hvor galt hun er afmarcheret.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal kun stille et spørgsmål, fordi jeg er fuldkommen enig med vores ordfører Mikkel Warming og Ole Hentzen etc. ... (*Afbrydelse*). Ikke Ole Hentzen, der ikke er vores ordfører.

Jeg vil gerne spørge flertallet i denne sag, hvad der egentlig menes omkring lokalplan og kommuneplantillæg. Jeg vil godt have lov at læse op, hvad det er, man har foreslået til denne forsamling. Jeg bliver nødt til at gøre det, fordi ellers giver spørgsmålet nok ikke nogen mening. Der står, at Borgerrepræsentationen pålægger økonomiforvaltningen og bygge- og teknikforvaltningen at udarbejde en redegørelse med en indstilling til Borgerrepræsentationens møde den 24. november 2005 om behovet for udarbejdelse af henholdsvis kommuneplantillæg og lokalplan for området etc.

Det vil sige, man lægger op til en beslutning, hvor man beder forvaltningen om at komme med en redegørelse og dermed en vurdering, om der er behov. Samtidig har man en motivering, der siger, vi ser på det foreliggende grundlag ingen grund til at bruge forvaltningens ressourcer på at lave det store arbejde som kommuneplantillæg og lokalplantillæg er.

Hvad nu hvis forvaltningen kommer til Borgerrepræsentationen, denne her 24. november og siger: nu skal I høre, af faglige-juridiske årsager er det faktisk ganske væsentligt, at der bliver udarbejdet såvel lokalplan som kommuneplantillæg. Hvad vil flertallet så gøre, fordi når man har stillet spørgsmålet op her og vil have et svar fra forvaltningen, formoder jeg, at der er så meget ærlighed og saglighed i spørgsmålet, at man selvfølgelig vil lytte til, hvad forvaltningen kommer med.

Så mit enkle spørgsmål er: er det faktisk sådan, at man vil tage det seriøst, hvad forvaltningen kommer tilbage med til Borgerrepræsentationen den 24. november?

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Så går vi til 3. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Monica Thon (B): Selvfølgelig vil vi altid lytte til forvaltningens saglige gode argumenter. Det vi har hørt i aften det er bl.a. nogle anklager for at være fuldkommen ude i hampen, og at man aldrig nogen sinde har forholdt sig til en lokalplan.

Altså i min erindring, jeg ved ikke, om der er andre, der kan huske anderledes, så har jeg aldrig nogen sinde angrebet en lokalplan før i aften, og straks er jeg simpelt hen så ond og så kaosagtig. Jeg kan slet ikke genkende det billede af mig selv.

Nu har jeg stille og roligt i 3 ¾ år stemt for alle de lokalplaner uden at have gjort ophævelser, og straks er jeg et frygteligt dyr i åbenbaringen eller det modsatte, hvad det nu ellers er. Det vil jeg bare lige anholde, fordi dybest set synes jeg, det er en rigtig, rigtig god ide at have lokalplaner, bare ikke for Tivoli.

Sven Milthers (F): Jeg har nok nogenlunde haft samme adfærd som Monica Thon igennem de 3 ¾ år, jeg er gået ind i diskussionen om lokalplaner. Jeg har været til en række borgermøder i starten, hvor jeg var ny herinde, ikke dem alle sammen, det skal jeg blankt erkende, det har jeg ikke været på det seneste, fordi det tager også meget tid, men det har jeg gjort.

Mit eneste spørgsmål til flertallet, som jeg ikke forventer at få svar på i aften, fordi I har jo sådan set svaret, så I behøver ikke gøre det igen, hvad i alverden er det for en særbehandling, I nu vil til at udsætte Tivoli for. Og hvordan vil I være i stand til at forklare Naturklagenævnet, borgere, og hvem der nu vil blive involveret i sagen, at I kan sikre en ligebehandling fremover i forhold til andre grundejere, virksomhedsejere, som kommer og siger, de ønsker ikke nogen lokalplan for deres område, de vil hellere have projekterne behandlet enkeltvis og hver gang, men kun af udvalgene. Hvordan vil I forklare, at overholder det helt basale lov-begreb, der hedder ligebehandlingsmaksimen, der gælder for kommuner og for offentlige forvaltninger.

Og hvis ikke Naturklagenævnet påpeger det, så kan I roligt regne med, at det vil Ombudsmanden, for det er lige nøjagtigt et af kernepunkterne også for det kommunale selvstyre, og det er en lovlige ramme, som gælder for alle os 55. Og der gælder ikke noget med, at vi har suveræniteten. Vi skal overholde ligebehandlingsmaksimen. Sådan er det.

Så jeg siger bare, god arbejdslyst til dem, der skal prøve at forklare sig ud af det. Vi vil gøre, hvad vi kan for, at I får meget arbejde med at klare det.

Mikkel Warming (Ø): Monica Thon svarede faktisk på Jens Kjærs spørgsmål, og jeg må gå ud fra, at eftersom ingen andre fra flertallet har trykket sig ind, at hun så også taler for flertallet. Forvaltningen kan sådan set komme med, hvad de vil, der er ikke behov for en lokalplan i Tivoli. Det var enkelt og kontant.

Så kan man sige, spørgsmålet er jo så, hvorfor de skal udarbejde en redegørelse, når man nu har besluttet sig for, at der ikke er behov for det, det virker lidt mærkeligt, og det kunne jeg da ønske mig, at flertallets repræsentanter svarede på, når de nu har tilkendegivet, at de ikke vil lytte til forvaltningen, hvis den indstiller, at der er behov for lokalplan, fordi butikken skal jo være der, butikken skal jo køre rundt og ikke have nogen rammer for noget som helst.

Sven Milthers sagde det mere dæmpet, end jeg har gjort, og Ole Hentzen har gjort, men spørgsmålet er stadig det samme, hvad vil flertallet, Joan Jensen, Monica Thon, Mogens Lønborg, Louise Frevert eller Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti, der er i salen, hvad vil

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

I sige, når de kommer fra andre virksomheder og siger, nej lokalplan, det er ikke nødvendigt, vi har et projekt her, det kan I godt tage enkeltvis.

Næste gang vi har en udbygning af vores supermarked, så kan I også lige tage det enkeltvis. Næste gang vi kommer med et hotelprojekt her, det kan vi bare tage som et enkelt projekt, det er der ingen problemer i, fordi faste rammer, lokalplansrammer ødelægger vores muligheder for udvikling, det ødelægger vores butik, vores butik er jo vigtig, den skal jo være her. Det vil I jo alle sammen gerne have, det er jo arbejdspladser, det er jo udvikling, det er Københavns fremtid, det er storbyen, det er metropolen, det er det hele, der står på spil hver gang.

Hvordan kan I uden at ramme ind i alle mulige problemer såsom, at I nu giver en privat virksomhed total særbehandling, hvordan vil I kunne forklare andre virksomheder, at de ikke kan få den samme ret til at slippe for lokalplaner, som Tivoli kan.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg er ked af at sige det, Monica Thon, men der er lukket for de korte bemærkninger, jeg har sagt det. (*Monica Thon: Helt lukket?*) Fuldstændig lukket, helt lukket for korte bemærkninger ... (*Afbrydelse*). Jeg sagde under den sidste korte bemærkning, det var Ole Hentzens, at nu bliver der lukket for det, vi skal jo også hjem en gang. Jeg er ked af det.

Borgmester **Søren Pind**: Monica Thon siger til mig, at jeg skal sige på hendes vegne, at hun ikke mener, der er andre virksomheder som Tivoli.

Jeg vil blot bidrage til forståelsen af, hvad det er, bygge- og teknikforvaltningen skal bidrage med, hvis det her vedtages, så det i hvert fald er ganske klart for Borgerrepræsentationen.

Det økonomiforvaltningen skal lave det er spørgsmålet om behovet for udarbejdelse af et kommuneplantillæg, og det, bygge- og teknikforvaltningen skal lave, det er en redegørelse for behovet for udarbejdelse af en lokalplan. De to stykker arbejde foregår fuldstændig uafhængigt af hinanden, og ingen har noget at sige i relation til hinandens arbejde.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Der er herefter ikke flere, der vil have ordet, som har taletid tilbage vel at mærke.

Man gik først til afstemning vedr. sag nr. BR 560/05:

Medlemsforslaget blev godkendt med 36 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, C, C2, O, V og V2.

Imod stemte: F og Ø.

Man gik dernæst til afstemning vedr. sag nr. BR 561/05

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag:

"15. december 2005 ændres til 24. november 2005."

Ændringsforslaget blev godkendt med 24 stemmer imod 22. 1 undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005

For stemte: 13 medlemmer af A (Lars Engberg, Klaus Hansen, Jakob Hougaard, Jette Bergenholz Bautrup, Mona Heiberg, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Joan Jensen, Taner Yilmaz, Thor Buch Grønlykke, Anna Saakwa, Jesper Christensen og Kim Christensen), B, C og O.

Imod stemte: C2, F, V, V2 og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af A (Winnie Berndtson).

Det således ændrede medlemsforslag blev godkendt med 25 stemmer imod 22.

For stemte: A, B, C og O.

Imod stemte: C2, F, V, V2 og Ø.

=====

35) BR 566/05. Medlemsforslag om at Københavns Kommune udvikler en sammenhængende tryghedspolitik

(Stillet af Per Bregengaard og Mikkel Warming (Ø)):

Forslag om,

at Københavns Kommune udvikler en sammenhængende tryghedspolitik med følgende indhold:

- en indsats for at udvikle selvkontrol, konflikthåndtering og mægling
 - en indsats for mere effektive former for resocialisering
 - hurtige og kontante reaktioner på kriminalitet
 - en indsats for et bedre og tryggere fysisk miljø i byen,
- samt at Økonomiforvaltningen i samarbejde med de øvrige forvaltninger udarbejder et forslag til tryghedspolitik - udarbejdelsen forudsættes finansieret indenfor udvalgenes budgetrammer.

Overborgmesteren (**Lars Engberg**): Jeg har forstået, at der er enighed om en direkte afstemning om forslaget.

Medlemsforslaget blev godkendt med 46 stemmer imod 0. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, C2, F, O, V og Ø.

Følgende undlod at stemme: V2.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre ønsker flere stramminger i indholdsbeskrivelserne, men forslaget er dog et skridt i den rigtige retning, hvorfor vi stemmer for."

=====

36) BR 554/05. Røkering i udvalg

Godkendelse af at Manu Sareen (B) udtræder som medlem af Folkeoplysningsudvalget, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Tanwir Ahmad (B) indtræder som nyt medlem af udvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 13. oktober 2005**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning, og meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

37) BR 565/05. Røking i udvalg

Godkendelse af, at ingeniør Alaa Barky, Københavns Energi, udtræder som fælles medlem af Registreringsudvalget for Energimærkning af Store Ejendomme sammen med Frederiksberg Kommune og Kommunernes Landsforening og at Borgerrepræsentationen udpeger bygningsingeniør Kurt Haugaard, Københavns Energi, som nyt medlem.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning, og meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

38) BR 587/05. Røking i udvalg

Godkendelse af, at Martin Skanderby (V) udtræder af Kollegiestyrelsen for Rasmus Nielsen kollegiet, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Poul Nielsen (V), Sofiegade 10, 1418 Kbh. K, som er suppleant i bestyrelsen, indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Karen Dahlgaard Larsen (V) Hollænderdybet 34, 3.tv. 2300 Kbh. S indtræder herefter som ny suppleant i bestyrelsen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning, og meddelelsen blev taget til efterretning.

Disse sager blev behandlet for lukkede døre:

39) BR 528/05. Anvendelse af mindreforbrug

=====

40) BR 530/05. Opgivelse

=====

41) BR 532/05. Anlægsbevilling

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 13. oktober 2005
